

Tartalomjegyzék

344/2012. (XII. 6.) Korm. rendelet	A Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya közötti tudományos és technológiai együttműködési megállapodás kihirdetéséről	27355
345/2012. (XII. 6.) Korm. rendelet	Egyes közlekedésfejlesztési projektekkel összefüggő közigazgatási hatósági ügyek nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről	27360
122/2012. (XII. 6.) VM rendelet	Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 26/2007. (IV. 17.) FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal erdők állományneveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 25/2012. (III. 20.) VM rendelet módosításáról	27364
123/2012. (XII. 6.) VM rendelet	A termelői csoportokról szóló 81/2004. (V. 4.) FVM rendelet módosításáról	27367
124/2012. (XII. 6.) VM rendelet	A tej- és tejtermék-ágazatban működő termelői szervezetek és társulásaik nemzeti szabályozásáról	27369
39/2012. (XII. 6.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság 38/2012. (XI. 14.) AB határozatának kiegészítéséről	27374
40/2012. (XII. 6.) AB határozat	A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről	27376
41/2012. (XII. 6.) AB határozat	A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítvány elutasításáról	27389
1555/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A 2012. november 26. és december 7. között Dohában megrendezendő ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Résztes Felek Konferenciája 18. ülészakán való magyar részvételről	27401
1556/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A DDOP-5.1.3/A-11-2012-0014 azonosító számú („Térségi elérhetőség javítása az 5117. j. úton” című) projekt támogatásának jóváhagyásáról	27401
1557/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	Az ÉMOP-5.1.1/C-11-2012-0002 azonosító számú („Térségi elérhetőség javítása a 2603 és 25119 j. utakon” című) projekt támogatásának jóváhagyásáról	27403
1558/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A 2013. évi költségvetés egyenlegét javító intézkedésekkel kapcsolatos feladatokról szóló 1457/2012. (X. 19.) Korm. határozat 15. pontjában előírt – a pénztárgépek állami adóhatósággal történő összeköttetése – feladat végrehajtásához szükséges forrásbiztosításról	27405

Tartalomjegyzék

1559/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A Magyar Államkincstár kibővített központosított illetményszámfejtési feladatainak ellátásához szükséges forrásigényének kielégítéséről	27405
1560/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A MÁV vasúti dolgozóinak 2011–2013. években történő pénzügyi ösztönzéséről szóló 1447/2011. (XII. 21.) Korm. határozat előírásainak 2012. évi teljesítéséről szóló 1440/2012. (X. 11.) Korm. határozat módosításáról	27406
1561/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról és egyes kormányhatározatok módosításáról	27407
1562/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27409
1563/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27411
1564/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27413
1565/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27415
1566/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27417
1567/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27419
1568/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról	27421
1569/2012. (XII. 6.) Korm. határozat	Az AUDI HUNGARIA MOTOR Kft. magyarországi beruházásához kapcsolódó képzéseinek, valamint a Kft. tanműhely létrehozását, felszerelését célzó fejlesztési tevékenységének kormányzati támogatásáról	27423
142/2012. (XII. 6.) ME határozat	Főiskolai rektor megbízásáról	27423

III. Kormányrendeletek

A Kormány 344/2012. (XII. 6.) Korm. rendelete a Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya közötti tudományos és technológiai együttműködési megállapodás kihirdetéséről

1. § A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya közötti tudományos és technológiai együttműködési megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.
2. § A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.
3. § A Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

„MAGYARORSZÁG KORMÁNYA ÉS MONTENEGRÓ KORMÁNYA KÖZÖTTI TUDOMÁNYOS ÉS TECHNOLÓGIAI EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS

Magyarország Kormánya és Montenegró Kormánya (a továbbiakban: a Szerződő Felek),
abban a meggyőződésben, hogy a kétoldalú együttműködés a tudomány és a technológia területén megszilárdítja
a baráti viszonyt és egyetértést Magyarország és Montenegró között,
felismerve a kétoldalú tudományos és technológiai együttműködés fontosságát a két ország közötti gazdasági és
társadalmi fejlődés előmozdítása szempontjából,
a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

Felek közreműködnek a kétoldalú tudományos és technológiai együttműködés előmozdításában a kölcsönös előnyök
és egyenlőség alapján, összhangban jelen Megállapodás rendelkezéseivel, Felek nemzeti jogszabályaival, valamint
azon nemzetközi szervezetek szabályaival, melynek a Szerződő Felek tagjai.

2. cikk

A tudományos és technológiai együttműködés a Szerződő Felek tudományos intézetei, gazdasági és egyéb szerveik
között az alábbiak útján valósul meg:

- tudományos, technológiai és fejlesztési programok, projektek közösen elfogadott területeken;
- tudósok, kutatók és szakértők cseréje;
- tudományos és technológiai információk, dokumentáció cseréje;
- ideiglenes hozzájárulás létesítmények, tudományos berendezések és eszközök használatához az együttműködési
kötelezettség teljesítéséhez szükséges mértékben;
- közös tudományos konferenciák, szimpóziumok, előadások és kutatócsoportok szervezése;
- közös tudományos kutatóközpontok és ideiglenes tudományos – és kutató csoportok felállítása;
- a tudományos és technológiai együttműködésnek, Felek által kölcsönösen elfogadott egyéb módjai.

A felsoroltakon túl, a Szerződő Felek a lehetőségeikhez mérten ösztönzik a gazdasági és más szervek közötti
technológiák cseréjét, ide értve a technológiai együttműködések is.

3. cikk

A Szerződő Felek előmozdítják és támogatják a többoldalú tudományos és technológiai, valamint fejlesztési
programokban és projekteken való együttműködést és részvételt.

A Szerződő Felek előmozdítják az elsődleges célkitűzéseikhez kapcsolódó információk cseréjét európai szintű
tudományos és technológiai együttműködések keretein belül, és ösztönzik a tudományos-kutatóintézetek közös
felhívásokban való együttes részvételét.

4. cikk

Más országok vagy nemzetközi szervezetek tudósai, kutatói, szakértői és intézetei mindkét együttműködő fél hozzájárulásával, meghívást kaphatnak a jelen Megállapodás alapján megvalósuló tevékenységekbe, mindazon programok és projektek finanszírozására, valamint megvalósítására, melyek a jelen Megállapodás alapján létrejött együttműködésekben erednek.

Az ilyen együttműködés költségeit a harmadik fél viseli, kivéve, ha a Szerződő Felek írásban másképp nem állapodnak meg.

5. cikk

A jelen Megállapodásból eredő együttműködés kapcsán felmerült szellemi tulajdonjogok hasznosítását a közreműködő felek bevonásával kötött végrehajtási megállapodások szabályozzák biztosítva a szellemi tulajdonjogok megfelelő és hatékony védelmét, összhangban a két Fél nemzeti jogszabályaival és azokkal a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos nemzetközi egyezményekkel, melyeknek a Szerződő Felek tagjai.

6. cikk

Tudományos és technológiai eredmények, úgy mint a jelen Megállapodásból eredő együttműködés kapcsán felmerült tudományos újítások, melyek nem esnek az iparjogvédelem hatálya alá és nem tartalmaznak olyan adatot, melyek a Szerződő Felek nemzeti joga szerint üzleti titoknak minősülnek, mindkét Fél írásbeli egyetértése nélkül nem hozhatók harmadik fél tudomására, kivéve ha az egyes projektekben résztvevő szervezetek írásban másképp nem döntenek.

7. cikk

A jelen Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásáért felelős hatóságok – Magyarország részéről – a Nemzeti Innovációs Hivatal, illetve – Montenegró részéről – a Tudományos Minisztérium.

8. cikk

Jelen Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtására az ezért felelős hatóságok egy tudományos és technológiai együttműködési vegyes bizottságot hoznak létre (Vegyes Bizottság, VB), melynek képviselőit és szakértő tagjait a két felelős hatóság egyenlő arányban jelöli ki.

A Vegyes Bizottság feladata a tudományos és technológiai együttműködés szervezeti és pénzügyi alapjainak biztosítása. A Vegyes Bizottság a tudományos és technológiai együttműködés közösen kivitelezett programjaira javaslatot tesz, összehangolja azokat és végrehajtásukat ellenőrzi.

A Vegyes Bizottság két évet felölelő közös projekteket fogad be, ellenőrzi végrehajtásukat, és – szükség esetén – konkrét intézkedésekkel járul hozzá az együttműködés eredményeinek megvalósulásához.

A Vegyes Bizottság két évente ülészik, opcionálisan Magyarország és Montenegró területén, ugyanakkor szükség esetén gyakrabban is összehívható ülés Felek bármelyikének kérésére.

9. cikk

Jelen Megállapodás rendelkezései semmilyen körülmények között nem befolyásolhatják a Szerződő Felek meglévő, vagy jövőben kötendő bilaterális és multilaterális nemzetközi szerződéseiben rögzített jogait és vállalt kötelezettségeit.

A jelen Megállapodás nem befolyásolja azokat a kötelezettségeket, amelyek Magyarország Európai Unió tagságából fakadnak. Következésképpen jelen Megállapodás rendelkezései sem együttesen, sem önmagukban nem idézhetők vagy értelmezhetők úgy, mint amelyek érvénytelenítik, módosítják vagy bármilyen más módon befolyásolják Magyarországnak különösen a Csatlakozási Szerződéssel vállalt, az Európai Közösséget létrehozó Szerződésből, az Európai Unióról szóló Szerződésből, valamint általában véve az Európai Unió elsődleges és másodlagos jogából származó kötelezettségeit.

10. cikk

Jelen Megállapodás öt évre szól. A Megállapodás az öt év leteltét követően automatikusan meghosszabbításra kerül újabb öt éves periódusra, kivéve, ha a Szerződő Felek egyike írásban jelzi a Megállapodás megszüntetésére irányuló szándékát hat hónappal annak lejárta előtt.

Jelen Megállapodás rendelkezéseinek módosítása kizárólag mindkét Szerződő Fél előzetes hozzájárulásával lehetséges. A módosításokra vonatkozó javaslatokat írásban kell megtenni.

A Megállapodás rendelkezéseinek módosítása, vagy a Megállapodás megszüntetése nincs befolyással a már folyamatban lévő, de a Megállapodás rendelkezései módosításának elfogadása vagy a Megállapodás megszüntetésének idején még le nem zárult programok és projektek végrehajtására.

11. cikk

A jelen Megállapodás rendelkezéseinek végrehajtásából vagy értelmezéséből eredő véleménykülönbségeket a Vegyes Bizottság tagjai, vagy a felelős Hatóságok közötti egyeztetések során kell feloldani.

12. cikk

Jelen Megállapodás azon a napon lép hatályba, amikor mindkét Fél hivatalosan tájékoztatta a másikat a Megállapodás kihirdetéséhez saját belső jogszabályai szerint szükséges eljárásainak lezárultáról.

Az aláírásra Podgorica városában/területén 2012. szeptember 25. napján, két eredeti példányban, mindegyik szöveg egyaránt hiteles, magyar és montenegrói, valamint angol nyelven kerül sor. Amennyiben fordításból eredő értelmezési véleménykülönbség alakul ki, az angol szövegváltozatot kell alapul tekinteni.

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK NEVÉBEN

MONTENEGRÓ
KORMÁNYÁNAK NEVÉBEN

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF HUNGARY AND THE GOVERNMENT OF MONTENEGRO ON SCIENTIFIC AND TECHNOLOGICAL COOPERATION

The Government of Hungary and the Government of Montenegro, hereinafter referred to as „The Contracting Parties”, In the belief that bilateral cooperation in the field of science and technology shall strengthen friendly relations and understanding between Hungary and Montenegro,

Aware of the importance of bilateral scientific and technological cooperation for the improvement of economic and social development of the two countries,

Have agreed as follows:

Article 1

The Contracting Parties shall contribute to the development of bilateral scientific and technological cooperation on the basis of mutual benefit and equality, in accordance with the provisions of the present Agreement, national laws and regulations of each Party, and regulations of international organizations, each Contracting party being its member.

Article 2

The scientific – technological cooperation, between scientific institutions and economic and other entities of the Contracting parties, will be realized through:

- a) scientific-technological and development programs and projects, in mutually agreed fields;
- b) exchange of scientists, researchers and experts;
- c) exchange of scientific and technological information and documentation;
- d) approval of temporary use of facilities, scientific equipment and consumable materials, necessary for conducting cooperation;
- e) organization of joint scientific conferences, symposia, seminars, workshops, exhibitions;
- f) setting up of joint scientific research centers and temporary scientific and research groups,
- g) other forms of scientific and technological cooperation, mutually agreed upon by the Contracting parties.

Besides mentioned, the Contracting parties shall in the best possible way, encourage technology exchange between economic and other entities, including technical cooperation as well.

Article 3

The Contracting parties shall encourage and support cooperation and participation in multilateral scientific and technological, and developmental programs and projects.

The Contracting parties shall encourage the exchange of information on their priorities, in the framework of scientific and technological cooperation at European level and stimulate their scientific-research institutions to participate together in the joint calls.

Article 4

Scientists, researchers, experts and institutions from other countries or international organizations may be invited, upon consent of both cooperating partners, to participate in activities carried out under the present Agreement, for both, financing and realization of programs and projects, which result from the cooperation under the present Agreement.

The cost of such cooperation shall normally be borne by such third party, unless the Contracting parties agree otherwise in writing.

Article 5

Exploitation of the intellectual property rights, arising from the cooperation activities under the present Agreement, shall be regulated through agreements on implementation between the participating organizations, which ensure proper and efficient protection of the intellectual property rights, according to the national legislation of the two Parties and international conventions in the field of intellectual property rights, whose members are the Contracting parties.

Article 6

Scientific and technological results, i.e. scientific inventions arising from the cooperation activities under the present Agreement, which do not fall under the industrial property rights and do not contain data which are, according to the national legislation of each Contracting Party, subject to confidentiality, shall not be made known to the third party, without prior consent of both parties in writing, unless the participating organizations for each project agree otherwise in writing.

Article 7

Authorities responsible for implementation of the provisions of this Agreement are: for Hungary – the National Innovation Office, for Montenegro – Ministry of Science.

Article 8

For the purpose of implementation of the present Agreement, a joint committee for scientific and technological cooperation shall be established by the responsible authorities (hereinafter: the Joint Committee), composed of equal number of representatives and experts, appointed by each responsible authority.

The work of the Joint Committee shall be based on creating organizational and financial conditions for provision of scientific-technological cooperation. The Joint Committee proposes, harmonizes and monitors implementation of joint programs of scientific-technological cooperation.

The Joint Committee shall adopt cooperation programs for a two-year period, monitor their implementation and, shall the need occur, propose concrete measures for fulfillment of the cooperation results.

The Joint Committee shall meet every 2 (two) years, alternatively in Hungary and Montenegro, or more often if the need occurs, upon request of one of the Contracting parties.

Article 9

Provisions of this Agreement shall, under no circumstances, influence rights and obligations that the Contracting parties have under existing bilateral and multilateral agreements or future ones that the Contracting parties sign.

This Agreement shall apply without prejudice to the obligations deriving from the membership of Hungary in the European Union. Consequently, the provisions of this Agreement may not be invoked or be interpreted neither in whole nor in part in such a way as to invalidate, amend or otherwise affect the obligations of Hungary arising from the Accession Treaty, the Treaty establishing the European Community, the Treaty on European Union and generally from the primary and secondary legislation of the European Union.

Article 10

The present Agreement shall remain in force for a period of five years. The Agreement shall be automatically renewed for successive five years periods, unless one Contracting Party notifies the other in writing of its intention to terminate the Agreement at least six months in advance.

The amendments of provisions of the present Agreement shall not be made, without prior consent of the two Contracting Parties. Amendments shall be provided in written form.

The amendments or termination of the present Agreement shall not affect the projects or programmes being undertaken under the present Agreement but not completed at the time of the adoption of amendments or termination of the present Agreement.

Article 11

Any divergences relating to the interpretation or implementation of the present Agreement shall be settled through consultations of the Joint Committee members, or between responsible authorities.

Article 12

The present Agreement shall enter into force on the date both Contracting Parties have officially notified each other that the internal legal procedures required for its entry into force have been accomplished.

Signed in Podgorica, on 25 September 2012., in two original copies, in Hungarian, Montenegrin and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergences of interpretation, the English text shall prevail.

FOR
THE GOVERNMENT OF
HUNGARY

FOR
THE GOVERNMENT OF
MONTENEGRO"

- 4. §**
- (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. § és a 3. §-a a Megállapodás 12. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) A Megállapodás, illetve a 2. § és a 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a kutatás-fejlesztésért és technológiai innovációért felelős miniszter gondoskodik.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 345/2012. (XII. 6.) Korm. rendelete
egyres közlekedésfejlesztési projektekkel összefüggő közigazgatási hatósági ügyek
nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggye nyilvánításáról és az eljáró hatóságok
kijelöléséről**

A Kormány a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 12. § (5) bekezdés a) és b) pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § (1) bekezdésében,

a 4. § tekintetében a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 93. § (1) bekezdés h) pontjában,

az 5. § (4) bekezdése tekintetében a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 162. § (1) bekezdés d) pontjában

kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §**
- (1) A Kormány nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű üggye nyilvánítja a 1. mellékletben meghatározott beruházásokkal összefüggő, azok megvalósításához és használatbavételéhez (forgalomba helyezéséhez, üzemeltetéséhez, működéséhez) közvetlenül szükséges, a 2. mellékletben felsorolt közigazgatási hatósági ügyeket.
 - (2) A Kormány az (1) bekezdés szerinti közigazgatási hatósági ügyben eljáró
 - a) első fokú hatóságként azt a hatóságot jelöli ki, amely az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabály szerint első fokú hatóságként jár el,
 - b) első fokú szakhatóságként azt a hatóságot jelöli ki, amely az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabály szerint első fokú szakhatóságként jár el.
 - (3) A Kormány az (1) bekezdés szerinti közigazgatási hatósági ügyben eljáró
 - a) másodfokú hatóságként azt a hatóságot jelöli ki, amely az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabály szerint másodfokú hatóságként jár el,
 - b) másodfokú szakhatóságként azt a hatóságot jelöli ki, amely az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabály szerint másodfokú szakhatóságként jár el.
- 2. §**
- (1) Az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt benyújtott kérelmére az 1. § (1) bekezdése szerinti hatósági ügyekben a szakhatóság – a hatóság határozatának jogerőre emelkedéséig felhasználható – előzetes szakhatósági állásfoglalást ad ki azzal, hogy a kérelemhez benyújtott előzetes szakhatósági hozzájárulást a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 44. § (8) bekezdése szerint használja fel.
 - (2) A hatóságnak az 1. § (1) bekezdése szerinti hatósági ügyekben a Ket. 45. § (2) és (3) bekezdése szerinti esetben egy alkalommal kell egyeztetnie a szakhatósággal.
- 3. §**
- A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény 3. § (3) és (4) bekezdésének alkalmazása szempontjából az 1. melléklet szerinti beruházások kiemelt társadalmi cél érdekében megvalósuló beruházásnak minősülnek.
- 4. §**
- Az 1. mellékletben meghatározott beruházások esetén az előzetes régészeti dokumentáció elkészítéséhez próbafeltárást csak akkor lehet alkalmazni, ha a beruházó rendelkezésére állnak annak elvégzéséhez szükséges földrészek. A földrészek rendelkezésre állása tekintetében a beruházó nyilatkozata az irányadó.
- 5. §**
- (1) Az 1. § (1) bekezdése szerinti közigazgatási hatósági ügyekben hozott döntés fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.
 - (2) Az eljáró hatóság az általa meghozott döntéseket – a személyesen az ügyfélnek szóló végzések kivételével – hirdetményi úton közli. A döntés közlésének napja a hirdetmény kifüggesztését követő ötödik nap.
 - (3) Ha a (2) bekezdés szerint hirdetményi közlésnek van helye, és a döntés az ügyfél számára kötelezettséget állapít meg, vagy alapvető jogát vonja el vagy korlátozza, a hatóság az ismert ügyfelet a döntés szövegéről – hirdetmény kifüggesztésével egyidejűleg – az ügyfél tekintetében az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabály szerint alkalmazható kapcsolattartási forma használatával tájékoztatja. A közlés jogkövetkezményei ilyen esetben is a hirdetményi úton történő közléshez kapcsolódóan állnak be.

- (4) A gyámhatóság az 1. § (1) bekezdése szerinti hatósági ügyekben eljáró hatóság megkeresésére vagy a beruházó kérelmére az ismeretlen helyen tartózkodó vagy ismert helyen tartózkodó, de visszatérésben gátolt olyan természetes személy részére, akinek az 1. mellékletben felsorolt valamely projekttel összefüggő közigazgatási hatósági ügy jogát vagy jogos érdekét érintheti, ügygondnokot rendel ki. Ennek megfelelően a gyámhatóság ügygondnokot rendel ki annak a természetes személynek, akinek a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban lakcímeként szereplő valamennyi címre – címenként legfeljebb egy alkalommal – megküldött postai küldeményt a postai szolgáltató
- „a címzett ismeretlen” vagy
 - „a címzett ismeretlen helyre költözött”
- megjelöléssel a feladónak visszakézbesítette.

6. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

- 7. §** (1) E rendelet rendelkezéseit – a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel – a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.
- (2) Az e rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő hatósági eljárásokban
- az e rendelet hatálybalépése előtt már megkezdett eljárási cselekmények hatályát e rendelet nem érinti,
 - a hatóságnak az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabályban meghatározott ügyintézési határidőn belül kell döntését meghoznia,
 - a szakhatóságnak az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabályban meghatározott ügyintézési határidőn belül kell szakhatósági állásfoglalását az eljárást lefolytató hatósággal közölnie,
 - a hatóság, illetve szakhatóság az ügyintézési határidőt a Ket.-ben meghatározott feltételek fennállása esetén hosszabbíthatja meg, és
 - a hatóságnak és a szakhatóságnak a hiánypótlásra az adott ügyfajtára vonatkozó külön jogszabályban foglaltakat kell alkalmazni.

8. § Hatályát veszti

- az M3 autópálya Nyíregyháza–Vásárosnamény közötti szakasz megvalósításához szükséges egyes közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 152/2006. (VII. 21.) Korm. rendelet,
- az egyes útépítési beruházások megvalósításával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 77/2008. (IV. 3.) Korm. rendelet,
- az M4 autópálya/autóút és a 4. számú főút fejlesztéseihez kapcsolódó beruházások megvalósításával összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról szóló 91/2008. (IV. 23.) Korm. rendelet,
- a 306. számú, Miskolc megyei jogú várost északról (az M30 és a 26. számú főút között) elkerülő főút II. ütemével összefüggő közigazgatási hatósági ügyek kiemelt jelentőségű üggyé nyilvánításáról és az eljáró hatóságok kijelöléséről szóló 292/2012. (X. 15.) Korm. rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 345/2012. (XII. 6.) Korm. rendelethez

Egyes közlekedési projektek és a hozzájuk kapcsolódó, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások listája

1. A Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXCVIII. törvény 1. számú mellékletében felsorolt projektek.
2. A 21. számú főút négy nyomúsítása.
3. A 306. számú főút, miskolci északi elkerülő (az M30 és a 26. számú főút közötti) szakasz megépítése.
4. Az 54. számú főút M5 autópálya és 5. számú főút közötti szakasz négy nyomúsítása.
5. Az 52. számú főút M5 autópálya és Kecskemét, Nagykörút közötti szakasz négy nyomúsítása.
6. A 441. számú főút 445. számú főút és Kecskemét, Nagykörút közötti szakasz négy nyomúsítása.
7. Az 541. számú főút 52. számú főút és Kecskemét, Halasi út közötti szakasz megépítése.
8. A Kecskemét, Nagykörút rekonstrukciója és kapacitásbővítése.
9. A 445. számú főút Kecskemét északi elkerülő szakasz megépítése.
10. A 47. számú főút Szeged és Békéscsaba közötti szakasz rekonstrukciója.
11. A 47. számú főút Hódmezővásárhely elkerülő szakasz megépítése.
12. A 86. számú főút Szombathely és országhatár közötti szakaszának rekonstrukciója és kapacitásbővítése.
13. A 86. számú főút Balogunyom elkerülő szakasz megépítése.
14. A 86. számú főút Zalaölvő elkerülő szakasz megépítése.
15. A 8. számú főút Székesfehérvár és Veszprém (nyugat) közötti szakasz rekonstrukciója.
16. A 8. számú főút Székesfehérvár elkerülő szakasz megépítése.
17. A 8. számú főút Várpalota elkerülő szakasz megépítése.
18. A 8. számú főút Veszprém (nyugat) és Körmend közötti szakasz rekonstrukciója és kapacitásbővítése.
19. A 251. számú főút Maklár–Andornaktálya elkerülő szakasz megépítése.
20. A 67. számú főút M7 autópálya és Kaposvár közötti szakasz rekonstrukciója és kapacitásbővítése.
21. A 4. számú főút Hajdúszoboszló és Debrecen közötti szakasz rekonstrukciója.
22. A 10. számú főút (Budapest, Bécsi út) és a Budapest–Esztergom vasútvonal szintbeli átjárójának kiváltása külön szintű átvezetés megépítésével.
23. A 17. számú vasútvonal Szombathely–Zalaszentiván szakasz rekonstrukciója.
24. A 16. számú vasútvonal Hegyeshalom (kiz)–Csorna–Porpác közötti szakasz villamosítása és állomási biztosítóberendezések felülvezérlésének kialakítása.
25. A Pusztaszabolcs–Dombóvár–Kaposvár–Gyékényes vasútvonal rekonstrukciója.
26. A Dombóvár–Pécs–Magyarbóly vasútvonal rekonstrukciója.
27. A Szabadbattyán–Lepsény–Siófok–Keszthely vasútvonal rekonstrukciója.
28. A Fonyód–Kaposvár vasútvonal rekonstrukciója.
29. A Rákos–Hatvan–Miskolc–Nyíregyháza vasútvonal rekonstrukciója.
30. Intermodális közösségi közlekedési csomópont létesítése a Debrecen Nagyállomás térségében.
31. Kecskemét Megyei Jogú Város intermodális pályaudvar és közösségi közlekedés fejlesztése.
32. A Budapest, 1-es villamosvonal rekonstrukciója és fejlesztése.
33. A Budapest, 3-es villamosvonal rekonstrukciója és fejlesztése.
34. A 74176. jelű út (Kercaszomor-országhatár) fejlesztése.
35. A 74183. jelű út (Alsószőlőnk-országhatár) fejlesztése.
36. A 87108. jelű út (Nemesmedves-országhatár) fejlesztése.
37. A 87109. jelű út (Rönök-országhatár) fejlesztése.
38. A 8505. jelű út (Mosonszolnok–Albertkámépuszta-országhatár) fejlesztése.
39. A 26126. jelű út (Percse-országhatár) fejlesztése.
40. A 41133. jelű út (Nagyhódos-országhatár) fejlesztése.
41. A 4923. jelű út (Ura-országhatár) fejlesztése.
42. A 42154. jelű út (Geszt-országhatár) fejlesztése.
43. A 43107. jelű út (Kiszombor-országhatár) fejlesztése.
44. A 44143. jelű út (Dombegyház-országhatár) fejlesztése.
45. Az 5506. jelű út (Bácsszentgyörgy-országhatár) fejlesztése.

46. A 86. és 76. számú főút Nádasd és Katafa–Hegyhátsál elkerülő szakasz megépítése.
47. A 76. számú főút rekonstrukciója.
48. 3. számú főút, Miskolc Megyei Jogú Város belső városrészét (Búza tér) tehermentesítő szakasz fejlesztése.
49. A miskolci Tiszai pályaudvari intermodális csomópont kialakítása, a Kandó Kálmán téri villamos végállomás kiépítésével.
50. A miskolci Gömöri pályaudvar – mint emelt szolgáltatást nyújtó megállóhely – fejlesztése.
51. A miskolci „Zöld Nyíl” elnevezésű városi vasút nyugati végállomásának emelt szolgáltatást nyújtó megállóhelyé történő fejlesztése, a „Bagolyvár” elnevezésű építmény rehabilitációjával.
52. A 2505. számú út miskolci Vargahegyen átvezető szakaszának korszerűsítése, új nyomvonalon meghosszabbítva az északi tehermentesítő útig.
53. A miskolci északi tehermentesítő út kiépítése a 26. számú főút és a 2505. számú út között.
54. A miskolci keleti tehermentesítő út fejlesztése.

2. melléklet a 345/2012. (XII. 6.) Korm. rendelethez

A beruházásokkal összefüggő kiemelt jelentőségű ügyé minősített közigazgatási hatósági eljárások

1. Útügyi hatósági engedélyezési eljárások,
2. vasúti hatósági engedélyezési eljárások,
3. hajózási hatósági engedélyezési eljárások,
4. vízjogi engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
5. szénhidrogén vezetékkel, valamint annak üzemben tartásához szükséges létesítményekkel kapcsolatos engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
6. az 5. sorban meghatározottakon kívüli egyéb bányászati engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
7. villamosművel, villamos berendezéssel, valamint villamosvezetékkel kapcsolatos engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
8. hírközlési létesítménnyel kapcsolatos engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
9. környezetvédelmi hatósági eljárások,
10. természetvédelmi hatósági eljárások,
11. építésügyi hatósági eljárások,
12. telekalakításra irányuló hatósági eljárások,
13. ingatlan-nyilvántartással összefüggő hatósági eljárások,
14. földmérési jelekkel összefüggő hatósági eljárások,
15. termőfölddel összefüggő engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
16. erdészeti hatósági engedélyezésre irányuló eljárások,
17. a 16. sorban meghatározott eseten kívüli, fakivágáshoz szükséges engedélyezési eljárások,
18. talajvédelmi engedélyezésre irányuló hatósági eljárások,
19. örökségvédelmi hatósági engedélyezési eljárások és régészeti feltárásokkal kapcsolatos hatósági eljárások,
20. területrendezési hatósági eljárások,
21. azok a további hatósági engedélyezési eljárások, melyek az 1. mellékletben meghatározott beruházások megvalósításához és használatbavételéhez (forgalomba helyezéséhez, üzemeltetéséhez, működéskéhez) közvetlenül szükségesek,
22. az 1–21. pontban felsorolt ügyfajtákban kiadott hatósági döntések módosítására irányuló hatósági eljárások.

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A vidékfejlesztési miniszter 122/2012. (XII. 6.) VM rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 26/2007. (IV. 17.) FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal erdők állományneveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 25/2012. (III. 20.) VM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) és b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. § Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 26/2007. (IV. 17.) FVM rendelet A támogatási kérelem benyújtása alcíme a következő 7/A. §-sal egészül ki:
„7/A. § (1) A támogatási határozat alapján beszerzett gépekkel összefüggésben vállalt kötelezettségeket az MVH előzetes jóváhagyásával több személy is átvállalhatja azzal, hogy a támogatási határozathoz kapcsolódó kötelezettségeket teljesíteniük és tartaniuk kell.
(2) A kötelezettség átvállalására vonatkozó kérelmet 2012. december 10. és 2013. január 10. között lehet benyújtani az MVH-hoz, az MVH által a Vhr. 10. § (2)–(3) bekezdései szerint rendszeresített formanyomtatványon.
(3) A támogatási határozat alapján beszerzett gép bármely alkotórészének vagy tartozékának átruházása önállóan nem képezheti a kötelezettség átvállalásának tárgyát.
(4) Az (1) bekezdés szerinti több személy általi kötelezettség-átvállalás esetén a kötelezettségátadás megállapításáról szóló döntés kézhezvételét követő üzemeltetési kötelezettség megsértése esetén a jogkövetkezményeket a kötelezettségátadásnak helyt adó határozat szerint meghatározott kedvezményezett viseli.”
2. § Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal erdők állományneveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 25/2012. (III. 20.) VM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a a következő 10–12. ponttal egészül ki:
(E rendelet alkalmazásában)
„10. támogatási időszak: a kifizetési határozat jogerőre emelkedését követő 12 hónap;
11. tevékenység megvalósítása: az adott erdőrésztelre benyújtott kifizetést alátámasztó bizonylatokban, számlákban, szerződésekben a támogatott tevékenység megvalósítására vonatkozóan feltüntetett teljesítési dátumok közül erdőrésztelenként a legutolsó;
12. 2010. évi bázisév: az Országos Erdőállomány Adattár 2010. december 31. napján nyilvántartott adatai alapján meghatározott időszak.”
3. § Az R. 3. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:
„(6) Amennyiben az ügyfél vállalja a 2. melléklet 11. vagy 14. sora szerinti foglalkoztatást, annak a támogatási kérelem benyújtásától az utolsó kifizetési kérelem benyújtásáig fenn kell állnia.”
4. § Az R. 4. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:
„(7) A 2. § c) pontja szerinti tevékenység akkor támogatható, ha a főfafaj darabszáma a támogatott tevékenység elvégzésekor, illetve azt követően eléri az Evt. Vhr. 4. mellékletében meghatározott minimális darabszámot.”

- 5. §** Az R. 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) A kifizethető támogatás összege nem haladhatja meg az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet [a továbbiakban: 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet] 19. § (3) és (4) bekezdés szerinti kiadásigazoló bizonylattal igazolt kiadások 50%-át.”
- 6. §** (1) Az R. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„8. § (1) A támogatási kérelmet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) által rendszeresített és honlapján közzétett formanyomtatványon 2013. február 1. és február 28. között a rendelkezésre álló forrás kimerüléséig az erdőrészlet elhelyezkedése szerint illetékes erdészeti igazgatóságához lehet benyújtani.”
- (2) Az R. 8. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Az erdőgazdálkodó ügyfél a támogatási kérelmében köteles nyilatkozni a kérelem benyújtását megelőző kettő pénzügyi évben és a támogatási kérelem benyújtásának pénzügyi évében kapott valamennyi, a Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: általános „de minimis” rendelet) hatálya alá tartozó csekély összegű támogatás összegéről.”
- 7. §** (1) Az R. 10. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Támogatás akkor adható, ha az erdőgazdálkodó:)
„c) a 2. § b) pontja szerinti tevékenységet úgy végzi el, hogy ott a kifizetési kérelem benyújtását követő 90 napban az erdősítés erdőterv szerinti célállományának megfelelő fő- és elegy fafajain – beleértve faültetvény és kultúrerdő természetességi kategóriájú erdők esetében bármely őshonos fafaj egyedét is – kívüli fafajok 1 évesnél idősebb egyedei, valamint a fő és elegyfajok növekedését veszélyeztető, azok csúcshajtását elérő cserjék és lágyszárú növényzet – a védett fajok kivételével – nem található.”
- (2) Az R. 10. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Az ügyfélnek a kifizetési kérelemhez csatolnia kell a munka elvégzését igazoló kiadásigazoló bizonylat másolatát és a tételes számlarészletezőt, amelyek tartalmazzák a támogatási kérelemben szereplő erdőrészlet azonosítókat.”
- (3) Az R. 10. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:
„(6) E rendelet alkalmazásában a 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet 8. § (1) bekezdés a) pontjának, a 20. § (3)–(4) bekezdésének, a 23. § (1) bekezdés b) –d) pontjának és a 24. § (1)–(2) bekezdésének rendelkezését nem kell alkalmazni.
(7) E rendelet alkalmazásában a 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet 19. § (6) bekezdés b) pontját azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy amennyiben az ügyfél a kifizetési kérelem benyújtásakor még nem rendelkezik a támogatási kérelemnek helyt adó, vagy részben helyt adó határozattal, abban az esetben a számviteli bizonylaton a támogatási határozat iratazonosítóját nem kell feltüntetni.”
- 8. §** (1) Az R. 11. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
„(6) Ha az ügyfél a 2. § b) pontja szerinti tevékenységet úgy végzi el, hogy az erdősítés erdőterv szerinti célállományának megfelelő fő- és elegy fafajain – beleértve faültetvény és kultúrerdő természetességi kategóriájú erdők esetében bármely őshonos fafaj egyedét is – kívüli fafajok 1 évesnél idősebb egyedei, valamint a fő és elegyfajok növekedését veszélyeztető, azok csúcshajtását elérő cserjék és lágyszárú növényzet csoportosan jelennek meg a területen, utalva az állománynevelési munkák szakszerűtlen, illetve nem kellő gondossággal történő végrehajtására, akkor az jogosulatlan részvételnek minősül az adott erdőrészlet vonatkozásában.
(7) Ha az ügyfél a 2. § b) pontja szerinti tevékenységet úgy végzi el, hogy az erdősítés erdőterv szerinti célállományának megfelelő fő- és elegy fafajain – beleértve faültetvény és kultúrerdő természetességi kategóriájú erdők esetében bármely őshonos fafaj egyedét is – kívüli fafajok 1 évesnél idősebb egyedei, valamint a fő és elegyfajok növekedését veszélyeztető, azok csúcshajtását elérő cserjék és lágyszárú növényzet szálszerűen jelennek meg, de közvetlen környezetükben az irtás elvégzése egyértelműen megállapítható, akkor az ügyfél az erdőrészletre eső támogatás összegének 10%-át köteles visszafizetni.”
- (2) Az R. 11. § (14) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(14) Amennyiben a 2. mellékletben foglalt táblázat 11. és 14. sor „C” oszlopa szerinti nyilatkozat ellenére, és a 3. § (6) bekezdés szerinti időpontig a foglalkoztatás nem valósul meg, a kedvezményezett a támogatás 20%-át köteles visszafizetni.”

- (3) Az R. 11. §-a a következő (15) bekezdéssel egészül ki:
„(15) Ha a 4. § (7) bekezdésében előírt feltétel a támogatott tevékenység elvégzésekor, illetve azt követően nem teljesül, akkor az jogosulatlan részvételnek minősül az adott erdőrészlet vonatkozásában.”

9. § Az R. a következő 14. §-sal egészül ki:

„14. § Ez a rendelet az általános „de minimis” rendelet hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.”

10. § Az R. a következő 15. §-sal egészül ki:

„15. § E rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 26/2007. (IV. 17.) FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal erdők állományneveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 25/2012. (III. 20.) VM rendelet módosításáról szóló 122/2012. (XII. 6.) VM rendelettel megállapított 1. § 10–12. pontját, 10. § (1) bekezdés c) pontját, 10. § (6)–(7) bekezdését, 11. § (6)–(7) bekezdését a 2012. május 2-től benyújtott támogatási kérelmekre is alkalmazni kell.”

11. § (1) Az R. 2. mellékletében foglalt táblázat

- a) A-B:6 mezőjében „Az erdőrészlet Natura 2000 terület MePAR lehatárolás szerint” szövegrész helyébe a „az Országos Erdőállomány Adattárban Natura 2000 területként lehatárolásra került”;
- b) B:11 mezőjében az „Olyan személyt foglalkoztat, akit a támogatási kérelem benyújtását megelőző 1 évben közmunkában foglalkoztatott” szövegrész helyébe az „Olyan személy foglalkoztatását vállalja, akit a támogatási kérelem benyújtását megelőző 1 évben közmunkában foglalkoztatott”;
- c) C:11 mezőjében a „A közfoglalkoztatáshoz nyújtható támogatásokról szóló 375/2010. (XII. 31.) Korm. r. 7. § (5) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti hatósági szerződés hitelesített másolata, továbbá az érintett személy munkaszerződésének ügyfél által hitelesített másolata” szövegrész helyébe a „Nyilatkozat és a közfoglalkoztatáshoz nyújtható támogatásokról szóló 375/2010. (XII. 31.) Korm. r. 7. § (5) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti hatósági szerződés hitelesített másolata, továbbá az érintett személy munkaszerződésének ügyfél által hitelesített másolata”;
- d) B:14 mezőjében „Az ügyfél olyan személyt foglalkoztat, akit a támogatási kérelem benyújtását megelőző 1 évben közmunkában foglalkoztatott” szövegrész helyébe az „Olyan személy foglalkoztatását vállalja, akit a támogatási kérelem benyújtását megelőző 1 évben közmunkában foglalkoztatott”;
- e) A:16 mezőjében a „2010. bázisévhez viszonyítva az erdőgazdálkodásba vont terület növekszik, amely során 5 százalékpontonként 1 pont, de legfeljebb 4 pont adható,” szövegrész helyébe a „A 2010. bázisévhez viszonyítva a támogatási kérelem benyújtási időszak első napján nyilvántartott erdőgazdálkodásba vont terület növekszik, amely során 5 százalékpontonként 1 pont, de legfeljebb 4 pont adható”

szöveg lép.

- (2) Az R. 2. mellékletében foglalt táblázat C:16 mezője az „Országos Erdőállomány Adattár” szövegrésszel egészül ki.

12. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

A vidékfejlesztési miniszter 123/2012. (XII. 6.) VM rendelete a termelői csoportokról szóló 81/2004. (V. 4.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

- 1. §** A termelői csoportokról szóló 81/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E rendelet alkalmazásában:]
„f) *hivatal*: a kormányhivatal illetékes szakigazgatási szerve;”
- 2. §** Az R. 2. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A termelői csoport tevékenységében a tagok legalább termékeik értékesítése által személyesen közreműködnek. A személyes közreműködésnek a gazdálkodásra jellemző termelési szünetek mértékén túli elmaradása esetén a termelői csoport köteles e szabály betartatása és az érintett tag szankcionálása érdekében az általa kialakított eljárásrend szerint intézkedni.”
- 3. §** Az R. 4. §-a a következő e) ponttal egészül ki:
[Az e rendelet értelmében elismert termelői csoportnak a gazdasági tevékenysége során biztosítania kell:]
„e) a tagok irányában a nonprofit jelleg érvényesülését.”
- 4. §** (1) Az R. 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A termelői csoportként történő elismerés feltétele, hogy a szervezet taglétszáma legalább tizenöt termelő, míg a tagok által megtermelt, illetve feldolgozott, az elismeréssel érintett termék értékesítéséből származó tárgyévi árbevétel legalább háromszázmillió forint legyen. Juh-, kecske-, nyúl-, strucc-, sertés-, baromfi-, szürkemarha- és prémesállat-tartás, méhészet, szőlő-bor, tökmag, biotermék, faiskolai, szaporítóanyag-, erdő-, bioenergetikai ültetvénygazdálkodás, valamint virág- és dísznövénytermesztés, továbbá fűszer- és gyógynövénytermesztés, illetve -gyűjtés, tönköly- és durumbúza, valamint szója-, rizs- és dohánytermesztés esetében a tárgyévi árbevételnek százmillió forintot kell elérnie. A szántóföldi növénytermesztési termékcsoporthoz – amely magában foglalja a gabona és olajosnövény termékpályákat – esetében a tárgyévi árbevételnek háromszázmillió forintot kell elérnie.”
- (2) Az R. 5. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Ha a termelői csoport tárgyévi árbevétele elháríthatatlan külső ok (vis maior) – különösen természeti katasztrófa, fagykár, jégkár, aszálykár, állatmegbetegedés – következtében jelentős mértékben csökken, vagy a terméket intervencióra felajánlották és a kifizetés a tárgyévet követő évben történik meg, akkor köteles erről – a kár bekövetkezésétől számított tizenöt napon belül – a hivataltól, intervenciószaktározás esetében pedig a felajánlás elfogadását követő tizenöt napon belül a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivataltól (a továbbiakban: MVH) igazolást kérni. A termelői csoport a tagjainál történt árbevétel-csökkenést összesítve tartalmazó hatósági igazolást is kérhet. Az igazolásnak tartalmaznia kell a becsült kárértéket, intervenciószaktározás esetén az intervenciószaktárban elhelyezett termékmennyiség meghirdetett intervenciószaktárral beszorzott értékét. Az adott évi tevékenység elbírálásánál az igazolt árbevétel-kieséseket korrekcióként figyelembe kell venni.”
- 5. §** Az R. 7. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Korlátolt felelősségű társaság formában működő gazdasági társaság termelői csoportként történő elismerése 2013. január 1-jétől nem kérelmezhető.”

- 6. §** Az R. 8. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(5) A termelői csoport kérelmezheti az elismerési határozat módosítását az elismerési határozatban szereplő terméknek az e terméket magában foglaló termékcsoportha vagy gabona és olajosnövény termékcsoportha esetén szántóföldi növénytermesztési termékcsoportha történő bővítése vonatkozásában. A módosítás az eredeti elismerési határozat kiadásának dátumát nem változtatja meg. Az elismerési határozat módosítása iránti kérelemhez csatolni kell a megváltozott elvárásnak történő megfelelést igazoló dokumentumokat, amelyek a következők:
 a) rövid szöveges indoklás,
 b) az új termékcsoportha vonatkozóan kitöltött 1. számú mellékletben szereplő A) vagy B) jelű adatlap, és
 c) a 3. számú melléklet szerinti adatlap.”
- 7. §** (1) Az R. 9. § (4) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az elismerés iránti kérelem az alábbiakat tartalmazza:]
 „f) a termelői csoport agrárgazdasági szövetkezeti érdekképviselői szervben meglévő tagságának igazolását.”
 (2) Az R. 9. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:
 „(4a) A 2013. január 1-je előtt elismerést vagy minősített elismerést szerzett termelői csoportoknak a (4) bekezdés f) pontja szerinti igazolást 2013. február 28-ig kell benyújtani a minisztériumhoz.”
 (3) Az R. 9. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(10) A miniszter az elismerésről, valamint az elismerés visszavonásáról szóló határozatairól a minisztérium honlapján ad tájékoztatást, valamint folyamatosan tájékoztatja az MVH-t.”
 (4) Az R. 9. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:
 „(11) Az elismerés visszavonásával érintett termelői csoport a visszavonó határozat keltétől számított egy éven belül nem nyújthat be elismerési kérelmet.”
- 8. §** Az R. 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) A Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló, a termelői csoportok létrehozásához és működtetéséhez nyújtott támogatás igénybevételeinek részletes szabályairól szóló miniszteri rendelet vagy az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a termelői csoportok létrehozásához és működtetéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló miniszteri rendelet szerint nyújtott támogatási rendszer keretében a termelői csoport a 9. § (5) bekezdés szerinti elismerés megszerzését követő ötödik év letelte után minősített elismerés iránti kérelmet nyújthat be a minisztériumhoz az utolsó támogatási részlet kifizetését követő egy éven belül. Azon termelői csoportok esetében, amelyeknél az utolsó támogatási részlet kifizetése 2011. december 31-e előtt megtörtént, 2013. március 31-ig nyújthatnak be minősített elismerés iránti kérelmet a minisztériumhoz.”
- 9. §** (1) Az R. 11. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az elismerés, valamint a minősített elismerés feltételei betartásának ellenőrzésére a miniszter monitoring rendszert alakít ki és működtet a hivatal bevonásával. Ennek keretében a termelői csoport köteles a tárgyévét követő év május 31-ig a tárgyévi zárómérlegét, rövid szöveges értékelést, az 1. számú mellékletben szereplő A) vagy B) jelű adatlapot, valamint a 3. számú melléklet szerinti adatlapot (a továbbiakban együtt: beszámoló jelentés) a hivatal részére nyomtatott formában és elektronikus úton megküldeni. A hivatal a hozzá megküldött dokumentumokat, adatokat továbbítja a minisztérium részére.”
 (2) Az R. 11. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(5) A termelői csoport köteles a cégbélyekben bekövetkezett változásokról azok bekövetkezésétől számított tizenöt napon belül elektronikus úton tájékoztatni a minisztert.”
- 10. §** Az R.
 a) 1. § d) pontjában az „állami elismerés” szövegrész helyébe az „elismerés”,
 b) 1. § g) pontjában az „állami elismeréssel” szövegrész helyébe az „elismeréssel”,
 c) 5. § (2) bekezdésében az „állami elismerés” szövegrész helyébe az „elismerés”,
 d) 6. §-ában az „állami elismerés” szövegrész helyébe az „elismerés”,
 e) 7. § (1) bekezdés f) pontjában az „állami elismerés” szövegrész helyébe az „elismerés”,
 f) 9. § (5) bekezdésében az „állami elismeréséről” szövegrész helyébe az „elismeréséről”,
 g) 10. § (10) bekezdésében az „állami elismerést” szövegrész helyébe az „elismerést”,

- h) 11. § (2) bekezdésében az „állami elismerést” szövegrészek helyébe az „elismerést”,
- i) 11. § (3) bekezdésében az „állami elismerésről” szövegrészek helyébe az „elismerésről”,
- j) 3. számú melléklet 5. pontjában az „állami elismerés” szövegrész helyébe az „elismerés,”
- k) 3. számú melléklet 6. pont 7. alpontjában a „jogi személyiségű” szövegrész helyébe a „természetes személy” szöveg lép.

11. § Hatályát veszti az R.

- a) 8. § (3) bekezdés b) pontja,
- b) 9. § (4) bekezdés c) pontja, és
- c) 2. számú melléklete.

12. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

A vidékfejlesztési miniszter 124/2012. (XII. 6.) VM rendelete a tej- és tejtermék-ágazatban működő termelői szervezetek és társulásaik nemzeti szabályozásáról

A szakmaközi szervezetekről és az agrárpiaci szabályozás egyes kérdéseiről szóló 2012. évi CXXVIII. törvény 23. § d) pontjában, valamint a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) és b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. Értelmező rendelkezések

1. § E rendelet alkalmazásában:

- a) *forgalmazható termelési mennyiség*: a termelő tagok által az a megtermelt és a tehéntej termékpálya szabályozásában alkalmazott kvótarendszerről szóló miniszteri rendelet (a továbbiakban: tejkvóta-rendelet) szerint beszállítási tejkvótával lefedett tehéntej mennyiség azon része, amelynek értékesítésére a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet vagy a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása a termelő tag nevében a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK rendelet (a továbbiakban: tanácsi rendelet) 126c. cikkében meghatározott tárgyalásokat (a továbbiakban: ártárgyalás) folytathat,
- b) *tej*: a tanácsi rendelet 65. cikke és az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I. melléklet 4.1 pontja szerinti termék,
- c) *tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet*: a tanácsi rendelet 122. cikk a) pont (iii) alpontjában meghatározott, valamint a 122. cikk b) és c) pontjában foglaltak szerint létrejött, és a tanácsi rendelet 126a. cikkében meghatározott feltételekkel elismert szervezet,
- d) *tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása*: a tanácsi rendelet 126a. cikk (2) bekezdés alapján létrejött társulás.

2. Elismerés

- 2. §**
- (1) Tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetként történő elismerés iránti kérelmet nyújthat be az a jogi személy, amelynek a termelő tagjai által a kérelem benyújtását megelőző kvótaévben a tejkvóta-rendelet szerint Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) által kiadott határozattal igazolt beszállítási kvótával (a továbbiakban: kvóta) lefedett értékesített tej mennyisége meghaladta a 30 millió kg-ot, és amely legalább 30 millió kg forgalmazható termelési mennyiségre vonatkozóan kéri az elismerést.
 - (2) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet forgalmazható termelési mennyiségébe csak az a tag által biztosított mennyiség számítható be, amelyre vonatkozóan a termelő tag a tulajdonában álló kvótamennyiségének legalább 70%-ára a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet által lefolytatott tárgyalások eredményeként létrejött értékesítésre irányuló szerződés esetén vállalja a szerződéses kötelezettség teljesítését. A termelő tag köteles a tulajdonában álló kvótamennyiség legalább 70%-át közös ártárgyalásra felajánlani a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetnek.
 - (3) A termelő tag teljes nyerstej termelési mennyisége vonatkozásában kizárólag egy tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezettel létesíthet tagsági jogviszonyt.
- 3. §**
- (1) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetként csak az e rendeletben, valamint a tanácsi rendeletben meghatározott feltételeket teljesítő jogi személy ismerhető el. Az elismerés iránti kérelemről a vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter) dönt.
 - (2) A termelő által közös ártárgyalásra felajánlott tej mennyiségére vonatkozó elismerési feltétel szempontjából az elháríthatatlan külső ok (vis maior) miatt elszenvedett, az elháríthatatlan külső ok (vis maior) esetén alkalmazandó egyes szabályokról, valamint egyes agrár tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról szóló miniszteri rendelet szerint megállapított kiesett nyerstej mennyiségét az elismert jogi személy tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet javára figyelembe kell venni.

3. Tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása

- 4. §**
- (1) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet – a tanácsi rendelet 126a. cikke alapján – más tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezettel történő társulással új szervezetet hozhat létre, amennyiben a társulást alkotó termelői szervezetek tagjainak MVH által kiadott határozattal igazolt kvótával lefedett értékesített tej mennyisége az előző kvótaévben meghaladta a 100 millió kg-ot, és amely legalább 100 millió kg forgalmazható termelési mennyiségre vonatkozóan kéri az elismerést.
 - (2) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása elismerésére, ellenőrzésére, az elismerés visszavonására, a szerződésre irányuló tárgyalásokra – amennyiben jogszabály eltérően nem rendelkezik – a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetekre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

4. Eljárási szabályok

- 5. §**
- (1) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, valamint a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása elismerésére vonatkozó kérelmet a Vidékfejlesztési Minisztériumhoz (a továbbiakban: minisztérium) kell benyújtani egy eredeti példányban papír alapon, valamint a minisztérium számítástechnikai rendszerével kompatibilis elektronikus adathordozón.
 - (2) Az elismerési kérelemben be kell mutatni azokat a tényeket, illetve csatolni kell azokat a bizonyítékokat, amelyek igazolják, hogy a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet a tanácsi rendelet által meghatározott feltételeket teljesíti és alkalmas az elismerés megszerzésére.
 - (3) Az elismerési kérelemben a (2) bekezdésben foglaltakon túl be kell mutatni, hogy a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása a tagszervezetek tevékenységeit hogyan és milyen hatékonysággal képes elvégezni.
 - (4) Ha a benyújtott elismerési kérelem nem felel meg az e rendeletben, valamint a tanácsi rendeletben foglalt feltételeknek, a miniszter a kérelmezőt – megfelelő határidő tűzésével – hiánypótlásra szólítja fel. Amennyiben a kérelmező e felhívásnak – a rendelkezésre álló határidőn belül – nem vagy nem megfelelően tesz eleget, a miniszter a rendelkezésre álló adatok alapján dönt vagy megszünteti az eljárást.

- (5) A miniszter a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, és a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulásának elismerésére vonatkozó döntéséről értesíti a kérelem benyújtóját, valamint az elismert tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek és az elismert tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulásai listáját a minisztérium honlapján közzéteszi.

- 6. §**
- (1) Az elismerés iránti kérelemhez az alábbi okiratokat kell csatolni:
- a cégbíróság vagy bíróság által 15 napnál nem régebben hitelesített létesítő okiratot vagy a cégbíróság vagy bíróság által 15 napnál nem régebben hitelesített változásokkal egységes szerkezetbe foglalt létesítő okiratot vagy annak közjegyző által hitelesített másolatát,
 - a kérelmező cégszerűen aláírt nyilatkozatát arról, hogy a papír alapon és elektronikus úton benyújtott kérelem egymással teljes mértékben megegyező,
 - egyéb, az 5. § (2) és (3) bekezdése szerinti, az elismerési feltételeknek történő megfelelést igazoló dokumentumot,
 - a tagok kvótateljesítéséről hozott MVH határozatokról készített összesítőt, amely tartalmazza a tag nevét, regisztrációs számát, az MVH határozat számát és a határozat által megjelölt, kvótával lefedett értékesített tej mennyiségét,
 - a kérelmező cégszerűen aláírt nyilatkozatát arról, hogy aláveti magát a jogszabályok által előírt ellenőrzéseknek,
 - a tej- és tejtermék-ágazatban elismert reprezentatív szakmaközi szervezet elismerési kérelemre vonatkozó, (2) bekezdés szerinti véleményét.
- (2) Az elismert tej- és tejtermék-ágazati reprezentatív szakmaközi szervezet az elismerést támogató vagy elutasító véleményét köteles a kérelmező részére, annak a szakmaközi szervezettel fennálló tagsági jogviszonyától függetlenül kiadni az arra irányuló kérelem beérkezésétől számított 10 munkanapon belül.
- (3) Az elismerés iránti kérelem elbírálásához a miniszter az (1) bekezdésben felsoroltakon kívül az elismeréshez szükséges tények bizonyítása érdekében egyéb szükséges iratokat is bekérhet, illetve helyszíni ellenőrzés lefolytatásáról gondoskodik.
- (4) Az elismert tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, valamint a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek elismert társulása köteles az elismerési kérelemben, illetve az (1) bekezdésben felsorolt okiratokban bekövetkezett változásokról, azok bekövetkezésétől számított 15 munkanapon belül értesíteni a minisztériumot. Elismerési feltételt érintő változás esetén a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetnek kérelmeznie kell az elismerés módosítását, amelynek elbírálásáról a miniszter dönt.
- (5) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetnek, valamint a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulásának minden év március 1-jéig beszámolót kell küldenie a minisztérium részére az elismerés hatálya alá tartozó tevékenységének előző naptári évi végrehajtásáról.

- 7. §**
- (1) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet elismerését a miniszter adminisztratív úton, illetve 5 évente legalább egy alkalommal helyszíni szemle tartásával ellenőrzi.
- (2) A miniszter visszavonja a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, valamint a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása elismerését, amennyiben
- az elismerés folyamán figyelembe vett elismerési feltételek már nem teljesülnek és a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, vagy a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása ezt az állapotot felszólítás ellenére sem szüntette meg, vagy
 - a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, vagy a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása a tanácsi rendelet, az 1234/2007/EK tanácsi rendelet értelmében a tej- és tejtermék-ágazatban a termelői és a szakmaközi szervezetekkel, valamint a szerződések megkötésére irányuló tárgyalásokkal és a szerződéses viszonyokkal kapcsolatban teljesítendő értesítésekről szóló 511/2012/EU végrehajtási rendeletben (a továbbiakban: végrehajtási rendelet), illetve az e rendeletben előírt adatszolgáltatási, beszámolási, illetve értesítési kötelezettségét nem teljesíti.

5. Szerződésre irányuló tárgyalások, adatszolgáltatás

- 8. §**
- (1) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet a tanácsi rendelet 126c. cikkében meghatározott szerződésre irányuló tárgyalás megkezdése előtt legalább 20 munkanappal köteles írásban értesíteni a minisztériumot az e tárgyalás tárgyát képező, a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet vagy a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása által előállított, becsült nyerstej termelési mennyiségéről, valamint a szállítás várható időszakáról.

- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott tárgyalás sikertelensége esetén a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet nem köteles megküldeni az értesítést, amennyiben a korábbi értesítéshez képest változatlan feltételekkel – úgy, mint becsült nyerstej termelési mennyiség, szállítás időszaka, az ártárgyalás által érintett tagállamok – kezdeményez újabb tárgyalást.
- (3) A tanácsi és a végrehajtási rendeletben foglaltak megvalósulása érdekében a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, valamint a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása köteles a tagok nyerstej termelésének értékesítésére a közös tárgyalások eredményeként létrejött szerződésekről, és az ezen szerződések alapján ténylegesen leszállított nyerstej mennyiségéről nyilvántartást vezetni és havi kimutatást készíteni.
- (4) A tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezet, valamint a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek társulása az előző naptári év viszonylatában a (3) bekezdésben részletezett szempontok szerinti nyilvántartás alapján elvégzett kimutatás összesítőt minden év január 31-ig köteles a minisztérium részére írásos és elektronikus formában is megküldeni.

6. Záró rendelkezések

9. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

7. Az Európai Unió jogának való megfelelés

10. § Ez a rendelet
- a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről („az egységes közös piacszervezésről”) szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet,
 - az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok tekintetében történő módosításáról szóló, 2012. március 14-i 261/2012/EU parlamenti és tanácsi rendelete,
 - az 1234/2007/EK tanácsi rendelet értelmében a tej- és tejtermék-ágazatban a termelői és a szakmaközi szervezetekkel, valamint a szerződések megkötésére irányuló tárgyalásokkal és a szerződéses viszonyokkal kapcsolatban teljesítendő értesítésekről szóló, 2012. június 15-i 511/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet,
 - az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek több tagállamra kiterjedő együttműködése és szerződésre irányuló tárgyalásai tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2012. június 28-i 880/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

8. Módosító rendelkezések

11. § (1) Az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapból a termelői csoportok létrehozásához és működéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 59/2007. (VII. 10.) FVM rendelet [a továbbiakban: 59/2007. (VII. 10.) FVM rendelet] 5. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(4) Jelen rendelet alapján egy elismerési okirat vonatkozásában évente egy támogatási kérelem hagyható jóvá.”
- (2) Az 59/2007. (VII. 10.) FVM rendelet a következő 11. §-sal egészül ki:
 „11. § E rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazatban működő termelői szervezetek és társulásaik nemzeti szabályozásáról szóló 124/2012. (XII. 6.) VM rendelettel módosított 5. § (4) bekezdését a 2012. szeptember 1-jétől benyújtott támogatási kérelmekre is alkalmazni kell.”
12. § Az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2011. évi igénybevételeivel kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 25/2011. (IV. 7.) VM rendelet alapján nyújtható kiegészítő nemzeti támogatások jogcímeihez kapcsolódó támogatási összegekről szóló 132/2011. (XII. 22.) VM rendelet 2. §-ában a „4 Ft” szövegrész helyébe a „4,60 Ft” szöveg lép.

- 13. §** (1) A cukorrépa-termelők 2012. évi nemzeti kiegészítő támogatásáról szóló 92/2012. (VIII. 30.) VM rendelet (a továbbiakban: 92/2012. (VIII. 30.) VM rendelet)
- a) 3. § (2) bekezdésében az „1180 millió forint” szövegrész helyébe az „1980 millió forint”,
 - b) 3. § (3) bekezdésében az „5 euró 65 centnek megfelelő forintösszeg” szövegrész helyébe a „8 euró 94 centnek megfelelő forintösszeg”, valamint a „legfeljebb 390 euró támogatás” szövegrész helyébe a „legfeljebb 850 euró támogatás” szöveg lép.
- (2) A 92/2012. (VIII. 30.) VM rendelet 9. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) E rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazatban működő termelői szervezetek és társulásaik nemzeti szabályozásáról szóló 124/2012. (XII. 6.) VM rendelet (a továbbiakban: módosító rendelet) 13. §-ával módosított 3. § (2) és (3) bekezdését a módosító rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 39/2012. (XII. 6.) AB határozata az Alkotmánybíróság 38/2012. (XI. 14.) AB határozatának kiegészítéséről

Az Alkotmánybíróság alkotmánybírósági határozat kiegészítésére, hivatalból indított eljárásban – *dr. Pokol Béla* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a 38/2012. (XI. 14.) AB határozatának rendelkező részét a következő 6. ponttal egészíti ki:

„6. Az Alkotmánybíróság elrendeli a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 186. §-a alapján lefolytatott és jogerős határozattal lezárt szabálysértési eljárások felülvizsgálatát.”

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Indokolás

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 45. §-ának (6) bekezdése kimondja: „(6) Az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása alapján jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás és szabálysértési eljárás felülvizsgálatát rendeli el, ha az eljárásban alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés semmisségéből a büntetés, illetve az intézkedés csökkentése vagy mellőzése, valamint a büntetőjogi, illetve a szabálysértési felelősség alóli mentesülés vagy annak korlátozása következne.”

Az Alkotmánybíróság 38/2012. (XI. 14.) AB határozatának rendelkező részében, annak 1. pontjában megállapította a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabstv.) 186. §-ának alkotmányellenességét és megsemmisítette azt. A megsemmisített törvényi rendelkezés a határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét követő napon veszítette hatályát. E naptól a Szabstv. 4. §-ában foglalt rendelkezésnek megfelelően a folyamatban lévő eljárásokban nem alkalmazandó. E határozatában az Alkotmánybíróság nem rendelkezett a Szabstv. 186. §-a alapján lefolytatott szabálysértési eljárásokban jogerősen lezárt ügyek felülvizsgálatáról.

Az Ügyrend 57. § (2) bekezdése kimondja, hogy „[az] Alkotmánybíróság határozatát bármikor hivatalból kiegészítheti, ha határozatában nem rendelkezett valamely kérdéstről, amelyről a rendelkezés törvénynél fogva kötelező.”

Az Abtv. idézett rendelkezése kógens szabályként írja elő az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása alapján jogerős határozattal befejezett szabálysértési eljárás felülvizsgálatának elrendelését. Ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 57. § (2) bekezdésének megfelelően 38/2012. (XI. 14.) AB határozatát e rendelkezéssel kiegészítette.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/1477/2012.

Dr. Pokol Béla alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a többségi határozatnak nemcsak a rendelkező részével, hanem magával a határozat meghozatalával sem.

A határozat ugyanis mint a 38/2012. (XI. 14.) AB határozat kiegészítő határozata téves előfeltevésen nyugszik. A jelen határozat tévesen állítja, hogy az eredeti határozatban az Alkotmánybíróság elmulasztotta a róla szóló 2011. évi CLI. törvény 45. § (6) bekezdésében előírt kötelezettségét, miszerint, ha büntető- vagy szabálysértési eljárásban alkalmazott jogszabályi rendelkezés semmisségét mondja ki, akkor az ennek alkalmazása mellett jogerősen befejezett eljárások felülvizsgálatát rendeli el. Az eredeti határozatban azonban a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 186. §-ának nem a semmisségét mondtuk ki, hanem csak a határozat közzétételét követő napjával kezdődően semmisítettük azt meg. Az elfogadott jogi nyelvben – melyet az alkotmánybírák is használnak érveléseikben és határozataikban – a különböző hatállyal történő megsemmisítések közül csak a létrehozásának időpontjától szóló, visszamenőleges megsemmisítés (ex tunc) hozza létre a megsemmisített jogszabályi rendelkezés semmisségét. A jelen esetben nem ez történt, így nem is rendelhattük volna el a megsemmisített jogszabályi rendelkezés alkalmazása mellett már jogerősen befejezett eljárások felülvizsgálatát. Ebből következik tehát, hogy az Alkotmánybíróság most az Abtv. 46. § (6) bekezdésébe foglalt előírás megsértésével hozta meg ezt a kiegészítő határozatot. A többi állami szerv törvénysértései és alaptörvény-sértései megakadályozására létrejött Alkotmánybíróság alapvető kötelezettségével megy szembe, ha különböző megfontolásokból kiindulva most eltekint a rá vonatkozó törvényi szabályozás tiszta értelmétől, és a jelen esetben elrendeli a jogerősen lezárt eljárások

felülvizsgálatát. Ha ezt akarta volna elérni, akkor visszamenőlegesen kellett volna megsemmisítenie a 2012. évi II. törvény 186. §-át, de miután nem ezt tette, a törvényesség betartása érdekében vissza kell utasítani azt, hogy utólag másítsa meg határozatának értelmét és következményeit.

Mindezekre tekintettel nem tudom elfogadni a határozat meghozatalát.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

**Az Alkotmánybíróság 40/2012. (XII. 6.) AB határozata
a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló
2011. évi CXCI. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapításáról
és megsemmisítéséről**

Az Alkotmánybíróság teljes ülése az alapvető jogok biztosának jogszabály alaptörvény-ellenessége utólagos vizsgálatára irányuló indítványa tárgyában – *dr. Balsai István, dr. Dienes-Oehm Egon és dr. Szívós Mária* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 7. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.
A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 7. § (4) bekezdése e határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét követő napon veszti hatályát.
2. Az Alkotmánybíróság a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 13. § (2) bekezdés d) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az alapvető jogok biztos 2012. július 30-án az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 2. § (3) bekezdése és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (2) bekezdése alapján a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 7. § (4) bekezdése és 13. § (2) bekezdés d) pontja megsemmisítését kezdeményezte az Alkotmánybíróságnál.
2. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja alapján az Alkotmánybíróság – többek között – az alapvető jogok biztos kezdeményezésére felülvizsgálja a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját. Ennek megfelelően az Abtv. 24. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Alkotmánybíróság a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját az alapvető jogok biztosának határozott kérelmet tartalmazó indítványa alapján akkor vizsgálja, ha az alapvető jogok biztosának álláspontja szerint a jogszabály alaptörvény-ellenessége fennáll. A biztos indítványa azt kifogásolja, hogy az Mmtv.-nek a rehabilitációs ellátás szüneteltetésével, illetve a rokkantsági ellátás megszüntetésével kapcsolatos rendelkezései ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és a XV. cikk (4) bekezdésével.
- 2.1. Az indítvány szerint előkérdés, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében foglalt hatáskör-korlátozás ellenére vizsgálhatja-e a támadott rendelkezéseket. Tekintettel azonban az Alkotmánybíróság gyakorlatára, különösen a 22/2012. (V. 11.) AB határozatban foglaltakra, megállapítható, hogy az Mmtv. két rendelkezésének alkotmányossági vizsgálata nem kizárt, e rendelkezések esetleges megsemmisítéséből sem

következne ugyanis a költségvetési törvény módosítása, és a megsemmisítés nem járna a költségvetési gazdálkodás jelentős módosulásával.

- 2.2. Az Alaptörvény Átmeneti rendelkezéseinek 19. cikk (5) bekezdése alapján 2012. december 31-éig alkalmazandó az Alkotmány 70/E. § (3) bekezdése, amelynek utolsó mondata szerint „[a]z általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető”. Ez az alkotmányos felhatalmazás azonban – az alapvető jogok biztosa szerint – nem jelenti, hogy a nyugellátási rendszer átalakítása során hozott törvényeknek ne kellene megfelelniük az Alaptörvénynek. Az Mmtv. viszont jelentősen, rövid időn belül, az új jogszabályi környezetre való felkészülést lehetővé tévő átmeneti szabályok hiányában változtatta meg a rokkantak ellátásának jogszabályi kereteit anélkül, hogy annak különös indoka lett volna. Emiatt az Mmtv. nem tett eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó bizalomvédelem követelményének. Az alapvető jogok biztosa ezért, annak tudatában, hogy nincs hatásköre mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérni az Alkotmánybíróságtól, megfontolásra javasolja a jogalkotói mulasztás megállapítását.
- 2.3. Az alapjogi biztos szerint az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdésében foglalt esélyegyenlőségi klauzulát sérti, hogy az Mmtv. 7. § (4) bekezdése nem teszi lehetővé a rehabilitációs pénzbeli ellátás folyósítását abban az időszakban, amikor az ellátott keresőtevékenységet végez, közfoglalkoztatásban vesz részt vagy keresőképtelen. Ez a szabály a rendkívül alacsony összegű támogatás mellett, a kereset összegétől függetlenül zárja ki a munkavállalás lehetőségét. A megváltozott munkaképességű személyek keresete ráadásul jellemzően kevesebb, mint más munkavállalók bére. A biztos szerint ezért az Mmtv. 7. § (4) bekezdése ahelyett, hogy az esélyegyenlőséget segítené elő, éppen azzal ellentétes hatást fejt ki.

Az indítvány emellett az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdésével ellentétesnek tartja az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontját, amelynek alapján meg kell szüntetni a rokkantsági ellátást, ha az ellátott keresőtevékenységet folytat, és jövedelme három egymást követő hónapra vonatkozó havi átlaga meghaladja a minimálbér 150 százalékát. Ez a szabály ugyanis alkalmas arra, hogy eltántorítsa az érintetteket a munkavégzéstől. A rokkant ellátásra jogosult személyek esetében a munkalehetőség korlátozott és eshetőleges, így szociális biztonságuk szempontjából aránytalan kockázatot jelent számukra az ellátás elvesztése.

Végül az alapvető jogok biztosa utal arra, hogy az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése alapján az állam külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket. Bár a rokkantsági ellátásban részesülők és a fogyatékkal élők köre nem teljesen azonos, jelentős az átfedés a két csoport tagjai között. Az esélyegyenlőségi követelmények érvényesítése ezért ezen a területen különösen indokolt.

- II. 1. Az Alaptörvénynek az indítvány elbírálásakor hatályos rendelkezései:
- „B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”
- „XV. cikk (4) Magyarország az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.
- (5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.”
- „XIX. cikk (1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.
- (2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.
- (3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.
- (4) Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő. Törvény az állami nyugdíjra való jogosultság feltételeit a nők fokozott védelmének követelményére tekintettel is megállapíthatja.”
- „37. cikk (4) Mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult

megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.”

2. Az Mmtv. indítvány által támadott rendelkezései:

„7. § (4) A rehabilitációs pénzbeli ellátás folyósítását szüneteltetni kell arra az időtartamra tekintettel, amikor az ellátott keresőtevékenységet végez, közfoglalkoztatásban vesz részt, vagy keresőképtelen. Erre az időtartamra folyósított rehabilitációs pénzbeli ellátást az ok bekövetkezéséről való tudomásszerzést követő hónaptól járó ellátásból le kell vonni, vagy azt a rehabilitációs ellátás megszüntetése esetén vissza kell követelni.”

„13. § (2) A rokkantsági ellátást meg kell szüntetni, ha az ellátásban részesülő (...)

d) keresőtevékenységet folytat és jövedelme 3 egymást követő hónapra vonatkozó havi átlaga meghaladja a minimálbér 150 százalékát,”

III. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt az indítványi elemet vizsgálta, amely szerint az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében foglalt hatáskör-korlátozás nem zárja ki a kifogásolt rendelkezések alkotmányossági vizsgálatát.

1. Az Alkotmánybíróság a kérdés megítélésakor a 22/2012. (V. 11.) AB határozat következő megállapításából indult ki: Az Alkotmánybíróság „az újabb ügyekben felhasználhatja azokat az érveket, amelyeket az Alaptörvény hatályba lépése előtt hozott korábbi határozata az akkor elbírált alkotmányjogi kérdéssel összefüggésben tartalmazott, feltéve, hogy az Alaptörvény konkrét – az előző Alkotmányban foglaltakkal azonos vagy hasonló tartalmú – rendelkezései és értelmezési szabályai alapján ez lehetséges.” (Indokolás [40])

Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének első mondata szerint „[m]indaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg”.

A 37. cikk (4) bekezdés második mondata alapján az Alkotmánybíróság az e tárgykörbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek. Az eljárási természetű alkotmányossági felülvizsgálat tehát a pénzügyi törvények esetében is lehetséges, a tartalmat viszont az Alaptörvény egyes jogokra korlátozza. Ez a korlátozás pedig gyakorlatilag szó szerint megegyezik az 2011. december 31-éig hatályban lévő Alkotmány 32/A. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakkal. Emiatt az Alkotmánybíróság továbbra is irányadónak tartja a hatáskör-korlátozó szabályt értelmező korábbi döntéseiben foglaltakat.

2. Az Alkotmánybíróság joggyakorlata a hatáskör-korlátozást a következőképpen értelmezte. A személyi jövedelemadó meghatározott részének felhasználásával kapcsolatos jogszabályi rendelkezés utólagos normakontrolljára irányuló 347/B/2009. AB határozat a következőket rögzítette: „Az alapjogvédelem eszközrendszerét korlátozó, hatáskörszűkítésre vonatkozó alkotmányszöveg tehát nem minden adóval kapcsolatos törvényi rendelkezés, hanem csak a központi adónemekről szóló törvény alkotmányossági vizsgálatát korlátozza.” (ABH 2011, 1957.) E határozatra utalva az Alkotmánybíróság a 769/B/2005. határozatban megállapította hatáskörét azzal, hogy bár a vizsgált rendelkezés a központi adónemre (jövedéki adóra) vonatkozó szabályozáson belül helyezkedik el, alapvetően a jövedéki ellenőrzés következményéhez (és nem a jövedéki adóhoz) kapcsolódik, és annak egy jogkövetkezményét, nevezetesen: a jövedéki bírságot szabályozza (ABH 2011, 1551.). A 458/B/2010. AB határozat is úgy érvelt, hogy az Alkotmánybíróság korlátozás nélkül felülvizsgálhatja azokat a rendelkezéseket, amelyek nem központi adónemre, nem az adókötelem tartalmára vonatkoznak, nem központi adónem megállapításáról szólnak (ABH 2011, 2123.).

Jelen ügyben az Mmtv. szabályai olyan normák, amelyek formai értelemben nem tartoznak az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése által felsorolt törvényi előírások közé, tartalmi értelemben viszont kérdésként vehető fel, hogy a költségvetésről szóló törvény fogalma alá vonhatók-e.

Ilyen szabályok már korábban is voltak alkotmánybírósági döntések tárgyai. Az Alkotmánybíróság például a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény egyes rendelkezései utólagos normakontrolljára irányuló eljárásokat nem hatáskör hiánya miatt szüntette meg. (98/B/2007. AB végzés, ABH 2011, 2730.; 1229/B/2008. AB végzés, ABH 2011, 2788.; 394/B/2009. AB végzés, ABH 2011, 2811.) A 482/B/2004. AB végzés pedig az özvegyi nyugdíjjogosultság feléledését szabályozó feltételeket megállapító előírást nem tartotta olyan törvényi rendelkezésnek, amely az Alkotmánybíróság által csak korlátozottan vizsgálható felül, mert a szabályozás

tárgya nem érintette a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról, valamint a járulékokról szóló törvényeket. (ABH 2011, 2661.)

Az Alkotmánybíróságnak ez a hatáskör-értelmezése azt a korábbi joggyakorlatot követi, amely kibontotta, mi tartozik a „költségvetési törvény” fogalmába. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés a) pontjában ugyanis a népszavazás tiltott tárgykörei között sorolta fel a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről és illetékekről, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvényeket. Szinte szó szerint ugyanez a korlát található az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában is, amely szerint nem lehet országos népszavazást tartani a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, központi adónemről, illetékekről, járulékról, vámról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény tartalmáról. Ez a megfogalmazás érdemben nem különbözik az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésétől, ezért az Alkotmánybíróság annak megválaszolásakor, hogy mi vonható a költségvetési törvény fogalma alá, a népszavazással kapcsolatos határozatokban foglaltakat is figyelembe vette.

Az Alkotmánybíróság a „költségvetés” tárgykörére vonatkozóan az 51/2001. (XI. 29.) AB határozatában kifejtett értelmezését követte, amely szerint „a költségvetésről szóló törvény fogalmába semmiképpen sem tartozhat bele az összes olyan jogszabály, amelynek pénzügyi-költségvetési vonzata van. A költségvetés végrehajtásáról fordulat pedig semmiképpen nem jelenti valamennyi, a költségvetés érvényesítését szolgáló törvény tartalmát, hanem kifejezetten a zárszámadási törvényre utal”. A költségvetési törvényre vonatkozó kizáró ok alapján valamely kérdés akkor nem bocsátható népszavazásra, ha a kérdés a költségvetési törvény módosítását tartalmazza, vagy a kérdésből okszerűen következik a tiltott tárgykörként megjelölt törvények megváltoztatása, illetve ha a kérdés arra irányul, hogy a választópolgárok pontosan határozzanak meg jövőbeli költségvetési törvényben szereplő egyes kiadásokat (ABH 2001, 392, 394–395.).

A 15/2005. (IV. 28.) AB határozata értelmében annak vizsgálatakor, hogy az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdés, illetve a megtartandó népszavazás a költségvetési törvényben szereplő egyes bevételi vagy kiadási tételekkel közvetlen és jelentős kapcsolatban áll-e, az Alkotmánybíróság alkotmányjogi szempontokat vesz alapul, nem a költségvetéssel kapcsolatos pénzügyi jogi megfontolásokat (ABH 2005, 165, 171.). [Legutóbb összefoglalóan lásd 46/2008. (IV. 17.) AB határozat, ABH 2008, 474.]

3. Az Alkotmánybíróság figyelemmel volt arra, hogy a hatáskörét korlátozó szabály a tárgykörazonosság ellenére céljában eltér az Alaptörvény 8. cikk (3) bekezdés b) pontjában foglaltaktól. Az utóbbi rendelkezés a képviselő és a népszavazás viszonyát rendezi a népszuverenitás gyakorlásában. Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése pedig az alkotmányossági vizsgálat alól tesz kivételt és zárja ki főszabályként az adott tárgyköröket az Alkotmánybíróság által felülvizsgálható jogszabályok közül. Ezért a felsorolt határozatoknak a költségvetési törvény fogalmára vonatkozó értelmezése azzal irányadó, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi szerepéből és funkciójából következően a hatáskörkivételt megszorítóan kell értelmezni. Erre és az említett alkotmánybírósági határozatokra tekintettel a jelen ügyben megállapítható, hogy a költségvetésről szóló törvény tartalmára mint kizáró okra utaló résznek az az értelmezése követendő, amely szerint valamely költségvetésben szereplő nem minden előirányzat módosulása vagy módosítása vonja maga után szükségszerűen magának a költségvetési törvénynek a módosítását. A költségvetés az állam gazdálkodásának éves terve, amely számos okból módosulhat (akár a Kormány, akár az Országgyűlés akaratából vagy ezektől függetlenül), vagy módosítható a költségvetést tartalmazó törvény módosítása nélkül is. [Lásd az 58/2007. (X. 1.) AB határozatot, ABH 2007, 676.] Ezért az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése sem általában a költségvetést, hanem az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés c) pontjának végrehajtásaként megalkotott, a központi költségvetésről szóló törvényt védi.

Az Mmtv.-nek a rehabilitációs ellátás szüneteltetésére és a rokkantsági ellátás megszüntetésére vonatkozó szabályai nem tekinthetők a központi költségvetési törvény fogalma alá tartozó szabályoknak. A központi költségvetésről szóló törvénynek egyedül a költségvetési előirányzatokat meghatározó, és az államszervezeten belüli pénzfelhasználási felhatalmazást tartalmazó törvény tekinthető. Az Mmtv. törvény nem ilyen. Az állami kiadás jogcíme itt az Mmtv. személyi hatálya alá tartozók ellátásra való jogosultsága. A „központi költségvetésről szóló törvény” jelen esetben az e kiadások fedezetéről szóló költségvetési előirányzat lenne. Az alapvető jogok biztosa azonban nem ezeknek a szabályoknak a vizsgálatát kérte.

Az Alkotmánybíróság hatásköre tehát megállapítható, mert az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerint az Mmtv. vitatott rendelkezései nem tartoznak az Alkotmánybíróság hatásköréből kivett tárgyak közé.

4. Az Alkotmánybíróság hatáskörének megállapítását indokolja továbbá az a tény, hogy az indítványozó az Mmtv. vitatott szabályait az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdésében foglalt esélyegyenlőség követelményébe ütközőnek tekinti. Az Alkotmánybíróság az 1132/D/2007. AB határozatban megállapította, hogy az emberek közötti hátrányos megkülönböztetés egyszersmind méltóságsérelmet is okoz, így még a pénzügyi tárgyú törvények is felülvizsgálhatók

diszkriminációs aspektusból (ABH 2011, 1741.). Nemcsak a hátrányos megkülönböztetés, hanem az igazságtalanul társadalmi hátrányt szenvedők esélykiegyenlítésének elmaradása is az egyenlő méltóság sérelmével jár, ezt az Alaptörvény explicitté teszi, amikor az esélyegyenlőség előmozdítására vonatkozó követelményt az egyenlőségi klauzula részének tekinti.

IV. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt az indítványi elemet vizsgálta, amely szerint az Mmtv. jelentősen, rövid időn belül, az új jogszabályi környezetre való felkészülést lehetővé tévő átmeneti szabályok hiányában változtatta meg a rokkantak ellátásának jogszabályi kereteit anélkül, hogy annak különös indoka lett volna. Emiatt az Mmtv. nem tett eleget az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből fakadó bizalomvédelem követelményének. Az alapvető jogok biztosa ezért azt javasolja az Alkotmánybíróságnak, hogy az Mmtv. kapcsán fontolja meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását.

A határozat IV. része először felvázolja, hogy az Alkotmánybíróság a 2011. december 31-ig hatályos Alkotmány alapján milyen értelmet adott a szociális biztonsághoz való jognak. Ezt követően bemutatja, hogy korábban a rokkantsági ellátás milyen típusú alkotmányjogi védelemben részesült. Végül megvizsgálja, hogy az Alaptörvény szövege mennyiben változtatott a szociális biztonság korábban érvényesülő felfogásán, illetve hogy ennek milyen következményei vannak az Mmtv. alkotmányosságát illetően.

1. A korábban hatályos Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése elismerte a szociális biztonsághoz való jogot és a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jogot. A 70/E. § (2) bekezdése szerint az állam az ellátáshoz való jogot a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósította meg. Az Alkotmánybíróság e rendelkezéseket együtt olvasta az Alkotmány 17. §-ával, amely kimondta, hogy a Magyar Köztársaság a rászorulókról kiterjedt szociális intézkedésekkel gondoskodik. Ennek során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a szociális jogok vonatkozásában nem alanyi jogról, hanem állami feladatról van szó: az Alkotmány nem szól a szociális gondoskodás mértékéről és ismérveiről, azok megállapítása és megvalósítása a törvényhozás és a Kormány felelőssége és kötelessége. [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146.]

Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdéséből az állam számára az a kötelesség fakadt, hogy a szociális ellátás biztosítására megszervezze és működtesse a társadalombiztosítás és a szociális támogatás rendszereit. Az Alkotmánybíróság kizárólag egy egyéni szociális jogosultságot vezetett le az Alkotmány 54. § (1) bekezdéséből és a 70/E. §-ából: a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jogot, azaz olyan megélhetési minimum állam általi biztosítását, amely elengedhetetlen az emberi méltósághoz való jog megvalósításához. [32/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 251, 254.] A 42/2000. (XI. 8.) AB határozat ezt azzal egészítette ki, hogy „a megélhetési minimum garantálásából konkrétan meghatározott részjogok, – így a „lakhatáshoz való jog” – mint alkotmányos alapjogok nem vezethetők le”. (ABH 2000, 329.) Ugyanakkor e határozat kimondta azt is, hogy a társadalombiztosítási és a szociális intézményi rendszer kialakításakor és működtetésekor az Alkotmányból fakadó alapvető követelmény az emberi élet és méltóság védelme. Ennek megfelelően az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről – így hajléktalanság esetén az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításáról gondoskodni. A 37/2011. (V. 10.) AB határozat ehhez kapcsolódóan arról rendelkezett, hogy az államnak „be kell avatkoznia, ha az egyén nem képes a maga számára az anyagi értelemben vett méltó életet biztosítani, és az anyagi létminimum alatt él, vagyis az emberi méltóságnak van egy ellátási igényt megalapozó funkciója is”. [ABH 2011, 225, 235.; megerősítve: 176/2011. (XII. 29.) AB határozat, ABH 2011, 622.]

Az Alkotmány alapjogi katalógusából tehát e megélhetési minimumon túl nem következtek alanyi szociális jogok, azokat a törvényhozásnak (és a bírói gyakorlatnak) kellett meghatározni. Lényeges kérdésként merült ezért fel, hogy a törvényhozó milyen feltételekkel csökkentheti, illetve vonhatja meg a már elismert jogosultságokat. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint az ellenszolgáltatás fejében szerzett, járulékfizetési kötelezettségen alapuló ellátás, mint például a saját jogú öregségi nyugdíj, az özvegyi nyugdíj és a saját jogú hozzátartozói nyugellátás a biztosítási elem miatt tulajdonvédelemben részesül [43/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 188.; 5/1998. (III. 1.) AB határozat, ABH 1998, 85.; 37/2007. (VI. 12.) AB határozat, ABH 2007, 652.].

A biztosítási elemet („vásárolt jogi jelleget”) nem tartalmazó szociális ellátások esetében a jogállamiságból következő garanciákat (bizalomvédelem, kellő felkészülési idő) kell figyelembe venni alkotmányossági mérceként. A 11/1991. (III. 29.) AB határozat és a 43/1995. (VI. 30.) AB határozat alapján a bizalomvédelem (más néven a szerzett jogok védelmének tesztje) a jogbiztonság részét képező kellő felkészülési idő követelményének a már meglévő jogosultságokra történő vonatkoztatása. Megező jogosultság hiányában az Alkotmánybíróság csak a norma megismeréséhez szükséges időt kérheti számon a jogalkotáson. A két esetben tulajdonképpen a bizakodás alapja erősségének a különbségéről van szó.

- 2.1. Az Alkotmánybíróság már több döntésében vizsgált rokkantsági nyugellátást érintő jogszabályi változásokat. A 321/B/1996. AB határozat a rokkantsági nyugellátást részben tulajdonvédelmet igénylő ellátásnak, részben szociális ellátási formának minősítette. A határozat szerint törvény „az öregségi nyugdíjkorhatár elérése előtt a munkaképességét rokkantság vagy baleseti rokkantság miatt elvesztett személynek a szociális biztonság alkotmányos elve alapján biztosítja ellátását. (...) A nyugdíjkorhatár elérése előtt a rokkantsági nyugdíj rokkant állapot alapján biztosított kivételes ellátás. Az öregségi nyugdíjkorhatár elérése után az, aki (...) teljesen munkaképtelen (...) ilyen kivételes ellátásra azért nem szorul, mert kora alapján munkaviszonyának megszüntetése esetén öregségi nyugdíjellátásra jogosult.” (ABH 1996, 617, 618–619.)

Az 1129/B/2008. AB határozat szerint a rokkantsági nyugdíj a saját jogú nyugdíjszolgáltatások egyik típusa, ugyanakkor a rokkantsági nyugellátás esetében a „vásárolt jog” jelleg csak abban mutatkozik meg, „hogy hosszabb szolgálati idő esetén az összege magasabb, illetőleg közelít vagy megegyezik az öregségi nyugdíjjal, egyebekben azonban a szolidaritási elv van túlsúlyban, hiszen a rokkant, aki sem életkora, sem szolgálati ideje alapján nem lenne jogosult öregségi nyugdíjra, rokkantsága megállapításától kezdődően nyugdíjszolgáltatásban részesül”. (ABH 2009, 2389.)

A rokkantsági nyugellátásra való jog tehát az Alkotmánybíróság értelmezésében nem alanyi alkotmányos jog, hanem meghatározott feltételek esetén az aktív korúak számára egészségkárosodásuk következtében elszenvedett munkaképesség-csökkenés miatt kiesett jövedelem pótlására szolgáló vegyes társadalombiztosítási és szociális ellátás.

- 2.2. Az egészségkárosodást szenvedett személyek részére nyújtott ellátások rendszere már több alkalommal módosult, és legutóbb a 239/B/2009. AB határozat vizsgálta a rehabilitációs járadék bevezetésének és a rokkantsági nyugdíj szabályai 2008-as módosulásának alkotmányosságát. (ABH 2010, 2003.) Rehabilitációs járadékban azok a meghatározott idejű biztosítási jogviszonnyal rendelkezők részesülhettek, akik jelentős egészségkárosodást szenvedtek, de rehabilitációval volt esélyük teljes értékű munka végzésére. A rokkantsági nyugdíj szabályai pedig akként változtak, hogy az új minősítés nem a munkaképesség általános csökkenését, hanem az össz-szervezeti egészségkárosodás mértékét, a munkaképesség változást, a rehabilitációs esélyeket vizsgálta. A módosítás következtében megszűnt azok rokkantsági nyugdíjra való jogosultsága, akik hat hónapon át alkalmassá váltak a munkavégzésre, és ezen időtartam alatt ténylegesen keresőtevékenységet is folytattak, amelyből származó jövedelmük havi átlaga meghaladta a rokkantsági nyugdíj összegének kétszeresét, és a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegét. Ez utóbbi változást az Alkotmánybíróság nem tartotta a szociális biztonsághoz való jogot és a visszaható hatály tilalmát sértőnek, mert a törvény a rokkantsági ellátásra való jogosultság megszüntetésének új feltételeit a jövőre nézve állapította meg, és azt a rászorultság megszűnéséhez, valamint a megélhetési minimumot biztosító jövedelem meglétéhez kötötte.

Ugyanennek a szabálynak az alkotmányosságát vizsgálta később az 1228/B/2010. AB határozat a jogbiztonság (azon belül a kellő felkészülési idő és a bízalomvédelem) szempontjából. (ABH 2011, 2252.) A határozat egyrészt megállapította, hogy nem sérült a kellő felkészülési idő követelménye, mert bár a módosító jogszabály kihirdetése és hatálybalépése közötti időtartam mindössze öt nap volt, a kifogásolt rendelkezést a rokkantsági nyugdíj megszűnési okaként legkorábban a rendelkezés hatálybalépését követő hat hónapon át megszerzett jövedelem esetében lehetett alkalmazni. A határozat emellett azt is kimondta, hogy a rokkantnyugdíj korábbi szabályai nem keletkeztek várományt, így a jogosultság feltételeinek megváltozása nem sértett szerzett jogot.

3. Az Alkotmánybíróság imént említett határozatainak meghozatalát követően jelentősen módosult az alkotmányszöveg.

- 3.1. Az Országgyűlés 2011. április 18-án elfogadta Magyarország Alaptörvényét, amely a szociális biztonság korábitól eltérő felfogását képviseli. Az O) cikk első fordulata szerint „[m]indenki felelős önmagáért”. A XIX. cikk pedig részletesen kibontja a szociális biztonság tartalmát: „(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

(3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.

(4) Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével

segíti elő. Törvény az állami nyugdíjra való jogosultság feltételeit a nők fokozott védelmének követelményére tekintettel is megállapíthatja.”

Az Alaptörvény jelzi a nyugellátások rendszerének módosítására, adott esetben szociális ellátássá történő átalakítására vonatkozó szociálpolitikai törekvést. A korábban hatályos Alkotmány 70/E. § (1) bekezdése alapján a magyar állampolgárok jogosultak voltak a megélhetésükhöz szükséges ellátásra. E rendelkezésből és az Alkotmány 54. § (1) bekezdéséből vezette le az Alkotmánybíróság a jogosultságot az olyan megélhetési minimum állam általi biztosítására, amely elengedhetetlen az emberi méltósághoz való jog megvalósításához. Az emberi méltóságra ugyanis úgy tekintett, mint amelynek „van egy ellátási igényt megalapozó funkciója is”. [37/2011. (V. 10.) AB határozat, ABH 2011, 225, 235.] Lényeges változást jelent, hogy az Alaptörvény szociális biztonságról szóló XIX. cikke nem jogokról, hanem jellemzően állami kötelezettségekről és államcélokról rendelkezik. A XIX. cikk (1) bekezdése alapján Magyarország „törekszik” arra, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson, és „elősegíti” az időskori megélhetés biztosítását. Jogosultságról két esetben szól az Alaptörvény XIX. cikke. Az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdése „állami nyugdíjra való jogosultságot” említ, amelynek feltételeit törvény állapítja meg. A XIX. cikk (1) bekezdése pedig az állampolgárok anyasága, betegsége, rokkantsága, özvegysége, árvasága és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélkülisége esetében garantálja a „törvényben meghatározott támogatásra” való jogosultságot.

- 3.2. Még explicitebbé tette a szociálpolitikai változtatás szándékát az Alkotmány 2011. június 6-án beiktatott 70/E. § (5) bekezdése, amely kifejezetten feljogosította a törvényhozót, hogy az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátást csökkenthesse, szociális ellátássá alakítsa, munkavégzésre való képesség esetén megszüntesse. A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek az Alaptörvénnyel összefüggő egyes átmeneti rendelkezések megalkotása érdekében szükséges módosításáról szóló 2011. évi LXI. törvény 2. §-a ugyanis 2011. június 15-ével az Alkotmány 70/E. §-át a következő (3) bekezdéssel egészítette ki: „(3) Az ellátáshoz való jog a nyugellátás tekintetében az általános öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, a nyugellátás törvényi feltételeinek megfelelő személyre terjed ki. Törvény az e korhatárt be nem töltött személyeknek is nyugellátást állapíthat meg. Az általános öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően folyósított nyugellátás törvényben meghatározottak szerint csökkenthető és szociális ellátássá alakítható, munkavégzésre való képesség esetén megszüntethető.” A törvényjavaslat általános indokolása szerint az alkotmánymódosításra azért volt szükség, hogy a „szociális biztonsághoz való jog tartalmának az Alaptörvény szellemiségéhez igazodó kibontását tartalmazza, annak érdekében, hogy az ennek megfelelő törvényalkotási lépések mielőbb megtörténhessenek”. A részletes indokolás szerint az alkotmánymódosítás módját ad arra, hogy „a törvényhozó a jelenleg már fennálló nyugellátásokat is ezen alkotmányi elveknek megfelelően rendezze át úgy, hogy a jelenleg nyugellátásban részesülő, az öregségi nyugdíjkorhatárt még be nem töltött személyek a társadalombiztosítási vagy a szociális rendszer keretében, illetve a munkaerőpiacra való visszatérés lehetőségének megnyitásával a megélhetésükhöz hozzájáruló juttatásban részesüljenek”. [Ezt követően, 2011. december 20-án fogadta el az Országgyűlés az Mmtv.-t, amelynek 7. §-a 2011. december 31-én, 13. § (2) bekezdése 2012. január elsején lépett hatályba.]
- 3.3. Az Alkotmánybíróság végül figyelemmel volt arra, hogy az Országgyűlés 2011. december 30-án elfogadta Magyarország Alaptörvényének átmeneti rendelkezéseit. Ennek 19. cikk (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a] Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2011. december 31-én hatályos 70/E. § (3) bekezdés harmadik mondatát a 2011. december 31-én hatályos szabályok szerint nyugellátásnak minősülő ellátásokra azok feltételeinek, jellegének és összegének megváltoztatása, más ellátássá alakításuk vagy megszüntetésük tekintetében 2012. december 31-éig alkalmazni kell”.
- 4.1. E felhatalmazó rendelkezés alapján fogadta el az Országgyűlés az Mmtv.-t, amely 2012. január elsejétől a megváltozott munkaképességű személyek számára nem nyugellátást, hanem egészségbiztosítási ellátást biztosít. Egyfelől pénzbeli (rehabilitációs vagy rokkantsági) ellátást, másfelől rehabilitációs szolgáltatásokat. A pénzbeli ellátások jövedelempótló jellegűek, ezért azokat csak akkor állapítják meg, ha a kedvezményezett az egészségi állapota miatt nem tud dolgozni. 2012. január elseje óta rehabilitációs ellátásra jogosult, akinek az egészségi állapota a komplex felülvizsgálat során adott minősítés alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű, és aki keresőtevékenységet nem végez, illetve rendszeres pénzellátásban nem részesül, valamint a kérelem benyújtását megelőző öt évben legalább három éven át biztosított volt. (Ez utóbbi feltétel nem vonatkozik azokra, akik 2011. december 31-én a korábbi ellátások valamelyikében részesültek.) A rehabilitációs ellátásra való jogosultság feltétele továbbá, hogy a kérelmező rehabilitálható legyen: vagy tartós foglalkoztatási rehabilitáció útján vagy oly módon, hogy foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható legyen. A rehabilitációs ellátás maximum 3 évi időtartamra állapítható meg. Ezt követően az érintett, ha állapota javulásának köszönhetően ismét keresőképes, és megfelel az álláskeresési ellátáshoz szükséges jogosultsági feltételeknek, akkor álláskeresési ellátás iránti kérelmet nyújthat be. Ha erre nem jogosult, akkor

a munkaügyi központtal történő háromhavi együttműködést követően kérheti az aktív korúak ellátását. Állapotrosszabbodása esetén az érintett rokkantsági ellátást igényelhet.

2012. január elseje óta rokkantsági ellátásra jogosult az a megváltozott munkaképességű személy, akinek rehabilitációja nem javasolt, illetve akinek a foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, vagy aki tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, és a kérelem benyújtásakor az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátralevő időtartam az öt évet nem haladja meg. Rokkantsági ellátásra jogosult továbbá az, akinek esetében a kérelem benyújtásakor az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátralevő időtartam az öt évet nem haladja meg.

- 4.2. Az Mmtv. ugyanakkor nemcsak a 2012. január elsejét követően benyújtott kérelmekre vonatkozik, hanem a már korábban megállapított pénzbeli ellátásokat is érinti. 2012. elejétől ugyanis rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rehabilitációs járadék, rendszeres szociális járadék, átmeneti járadék és bányász dolgozók egészségkárosodási járadéka nem állapítható meg [30. § (1) bekezdés]. Az Mmtv. szabályai a 2012. január elsejét megelőzően rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, rendszeres szociális járadékban, illetve átmeneti járadékban részesülő személyek három csoportját különíti el.

(1) Az Mmtv. egyrészt a nyugdíjellátásban részesülők és a nyugdíjkorhatárt 2011. december 31-éig betöltő személyek rokkantsági nyugdíjának öregségi nyugdíjként való továbbfolyósítását írja elő. (31. §) Ez azt jelenti, hogy a 2012. január elsejétől folyósított öregségi nyugdíjuk összege nem tér el a számukra addig folyósított rokkantsági nyugdíj összegétől.

(2) Másrészt, a I-II. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, a nyugdíjkorhatárt öt éven belül betöltő III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban, a nyugdíjkorhatárt betöltött és a korhatárt öt éven belül betöltő rendszeres szociális járadékban vagy átmeneti járadékban részesülők ellátását rokkantsági ellátásként folyósítja tovább az állam. (32. §) Az érintettek tehát az ellátásukat továbbra is ugyanúgy kapják, mint eddig, és az ellátás összege sem tér el az addig folyósítottól, csak az elnevezés változik: 2012. január elsejétől minden, ebbe a csoportba tartozó személy rokkantsági ellátást kap.

(3) Az ellátási rendszer Mmtv.-beli átalakítása leginkább a harmadik csoportba tartozó, a nyugdíjkorhatár betöltése előtt több mint öt évvel álló (vagyis az 57 évnél fiatalabb) azon személyeket érintette, akik korábban III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban vagy rendszeres szociális járadékban részesültek. Az ő esetükben az ellátás az Mmtv. 33. §-a alapján rehabilitációs ellátássá alakult át. A jogosult 2012. március 31-ig kérhette egészségi állapotának komplex újraminősítését, ennek elmaradása a rehabilitációs ellátás megszüntetését eredményezte.

E rendelkezések ismeretében nem állítható tehát, hogy az Mmtv. semmiféle átmeneti szabályt ne tartalmazna, hiszen az életkort és az egészségkárosodás korábban megállapított mértékét, továbbá az addigi ellátási formákat figyelembe véve rendelkezik a 2012. január elsejétől folyósítandó ellátásokról. E meglévő átmeneti szabályok (illetve az Mmtv. egészének) alkotmányossági vizsgálatát és megsemmisítését az alapvető jogok biztosa nem kérte. Az alapvető jogok biztosa azt indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság vegye fontolóra, nem indokolt-e mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása amiatt, hogy hiányoztak az új jogszabályi környezetre való felkészülést lehetővé tevő átmeneti szabályok. Tekintettel azonban arra, hogy az Mmtv. tartalmaz átmeneti szabályokat, amelyek időközben teljességbe mentek, a jogalkalmazó szervek ugyanis végrehajtották az Mmtv. kifogásolt rendelkezéseit, az Alkotmánybíróság utólag nem látta indokoltnak az átmeneti szabályok hiánya miatti mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértés megállapítását.

- V. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt az indítványi kérelmet vizsgálta, amely esélyegyenlőségi szempontból kifogásolta az Mmtv. 7. § (4) bekezdését és 13. § (2) bekezdés d) pontját.

Az indítványozó szerint az Mmtv. 7. § (4) bekezdése sérti az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdését, mert rendkívül alacsony összegű támogatás mellett, a kereset összegétől függetlenül zárja ki a munkavállalás lehetőségét (abszolút jellegű kizárás). Az alapvető jogok biztosa úgy véli, a megváltozott munkaképességű emberek helyzetükből adódóan jóval kevesebbet keresnek, mint a teljes munkaképességűek, emiatt az Mmtv. 7. § (4) bekezdésében foglalt korlátozás éppen az esélyegyenlőség ellenében hat.

A határozat V. része először felvázolja, hogy az Alkotmánybíróság a 2011. december 31-ig hatályos Alkotmány alapján milyen értelmet adott az esélyegyenlőségi klauzulának, és hogy milyen gyakorlatot alakított ki az egészségkárosodást szenvedőket segítő intézkedések vizsgálatakor. Ezt követően megvizsgálja, hogy az Alaptörvény szövege mennyiben változtatott az esélyegyenlőség korábban érvényesülő felfogásán, illetve hogy ennek milyen következményei vannak az Mmtv. alkotmányosságát illetően.

- 1.1. Tekintettel arra, hogy az alapvető jogok biztosának indítványa az alkotmányos esélyegyenlőségi szabályra hivatkozva kérte a támadott jogszabályok megsemmisítését, az Alkotmánybíróság áttekintette az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdésén

alapuló, esélyegyenlőséggel kapcsolatos korábbi gyakorlatát és megvizsgálta, hogy az mennyiben egyeztethető össze az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdésével.

A korábban hatályban volt Alkotmány 70/A. § (3) bekezdése előírta, hogy a köztársaság „a jogegyenlőség megvalósulását az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedésekkel is segíti”. Az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése szerint Magyarország „az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti”. Az alkotmányos előírás lényeges tartalma tehát nem, csupán a megfogalmazás változott. Egyfelől a szóhasználat pontosabbá vált, hiszen a szóban forgó intézkedések valóban az esélyegyenlőséget (és nem a jogegyenlőséget) segítik. Másfelől azonban az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése külön felsorolja azokat, akik az ilyen típusú állami segítség igénybe vételére jogosultak: a gyermekek, a nők, az idősek és a fogyatékkal élők. Ez a lista ugyanakkor nem tekinthető taxatívának, mert az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése az általános egyenlőségi klauzulát tartalmazó XV. cikk (1) bekezdéssel együtt értelmezve megköveteli, hogy a jogalkotó külön intézkedéseket vezessen be minden olyan esetben, ha egy adott, az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésében kifejezetten meg nem említett társadalmi csoport igazságtalan társadalmi (például foglalkoztatásbeli) hátrányának csökkentésére nincs más mód, mint a megkülönböztetett állami támogatás. Következésképpen továbbra is érvényes az az alkotmánybírói megállapítás, amely szerint „az Alkotmány 70/A. § (3) bekezdése azt követeli a törvényhozótól, hogy a társadalomban igazságtalanul hátrányos helyzetbe került személyek esélyegyenlőtlenségének kiküszöbölésére különféle intézkedéseket hozzon”. (855/B/2005. AB határozat, ABH 2010, 1503.)

- 1.2. A megváltozott munkaképességű személyek alkotmányjogi értelemben a fogyatékkal élők csoportjába sorolhatók, akik társadalmilag sérülékeny helyzetük miatt különös alkotmányos védelmet kapnak. Az Alkotmánybíróság korábban is vizsgált már olyan jogszabályokat, amelyek e személyek társadalomban tapasztalható esélyegyenlőtlenségének csökkentését célozták. Az 553/B/1994. AB határozat és a 462/B/2002. AB határozat például a fogyatékosági támogatást, illetve a mozgáskorlátozottak közlekedési kedvezményeit mint az érintettek esélyegyenlőségét elősegítő szabályokat vizsgálta (ABH 1997, 773.; ABH 2002, 1384.) A 74/2009. AB határozat felhívta a figyelmet arra, hogy a társadalomban ma is gyakran éri igazságtalanul hátrány az értelmi fogyatékosággal élő embereket. A 40/2011. (V. 31.) AB határozat pedig alkotmányértőnek találta egyes érintetteknek, ti. a Williams szindrómában szenvedőknek a fogyatékosági támogatásból való kizárását. (ABH 2011, 274.)
- 1.3. Jelen ügy szempontjából különös jelentőségű, hogy az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése kifejezetten nevesíti a fogyatékkal élőket, a XV. cikk (2) bekezdése pedig tiltja a fogyatékoság szerinti hátrányos megkülönböztetést. Minthogy a korábbi alkotmányszöveg nem tartalmazta a „fogyatékoság” és a „fogyatékkal élők” kifejezést, az Alkotmánybíróságnak eddig nem volt módja e fogalom értelmezésére. Jelen ügyben azonban az Alkotmánybíróság nem kerülhetett el annak meghatározását, hogy kik tekinthetők fogyatékkal élőknek, vagyis az Alaptörvény kik számára követel esélykiegyenlítő intézkedéseket.

A különböző jogágak különböző fogyatékoság-fogalommal dolgoznak. A fogyatékos személyeket a társadalombiztosítási jog sokáig „rokkantnak” nevezte, de aztán átvette a munkajogban korábban is jellemző „csökkent/megváltozott munkaképességű munkavállaló” megjelölést. Jelenleg ez utóbbi kifejezés található a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 14. § (2) bekezdés d) pontjában, 16. § (1) bekezdés c) és j) pontjában, 40. § d) pontjában, 40/A. §-ában, továbbá a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 224. § (3) bekezdés b) pontjában, 264. § (2) bekezdés i) pontjában, és a jelen ügyben vizsgált Mmtv.-ben is. Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény a „fogyatékoság” és a „fogyatékkal élő” kifejezéseket használja, anélkül, hogy azokat definiálná. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XVI. törvény 4. § a) pontja arról rendelkezik, hogy a törvény alkalmazásában fogyatékos személynek minősül, aki „érzékszervi – így különösen látás-, hallásszervi, mozgásszervi, értelmi képességeit jelentős mértékben vagy egyáltalán nem birtokolja, illetőleg a kommunikációjában számottevően korlátozott, és ez számára tartós hátrányt jelent a társadalmi életben való aktív részvétel során”. Ez a jogi definíció figyelembe veszi a személyek bizonyosfajta egészségügyi fogyatkozását, és az ennek következtében kialakuló szociális hátrányt, valamint az állapot tartósságát. Mégsem kellően inkluzív, mert nincs tekintettel azokra a személyekre, akiknek valamilyen más típusú tartós egészségkárosodás (például cukorbetegség) miatt volna szükségük a különös alkotmányos védelemre. Az Alkotmánybíróság ezért az Alaptörvény értelmezésekor azt a fogalom meghatározást vette alapul, amelyet az ENSZ keretében létrejött, a Fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló egyezmény és az ahhoz kapcsolódó Fakultatív Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2007. évi XCII. törvény alkalmaz. Az egyezmény 1. cikke szerint „[f]ogyatékosággal élő személy minden olyan személy, aki hosszan tartó fizikai, értelmi, szellemi vagy érzékszervi károsodással él, amely számos egyéb akadállyal együtt korlátozhatja az adott személy teljes, hatékony és másokkal egyenlő társadalmi

szerepvállalását". Ez a definíció magában foglalja azt az esetet, amikor a személy fogyatékos állapota veleszületett, és azt is, amikor az egészségkárosodás az idő előrehaladtával vagy például baleset miatt következik be. Az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése tehát, amikor fogyatékkal élőket említ, e személyi kör számára követel az esélyegyenlőséget támogató intézkedéseket.

Az intézkedések meghozatala az Alaptörvény XV. cikk (4) és (5) bekezdéseiből fakadó állami kötelezettség. Erre utal az Alaptörvénynek az a megfogalmazása, amely szerint Magyarország külön intézkedésekkel „segíti” és „védi” az arra rászorultakat. A segítség és védelem hangsúlyozása azt jelenti, hogy az állam nemcsak az egyébként az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből fakadó alapjog-védelmi kötelességének kell, hogy eleget tegyen, hanem az esélyegyenlőség érdekében további intézkedések megtételére is köteles. A már meglévő intézkedésekkel szemben az Alaptörvénynek ezek a szakaszai – az egyenlőség végső alapját adó egyenlő emberi méltóságra (Alaptörvény I. cikk és II. cikk) tekintettel – azt a tartalmi követelményt állítják, hogy segítsék elő a rászorulóknak mielőbbi, teljes, és másokkal (az arra nem szoruló személyekkel) egyenlő mértékű társadalmi részvételét. Tekintettel arra, hogy az esélyegyenlőségi céllal bevezetett intézkedésekre senkinek nincs alapvető joga, az ilyen „külön intézkedések” esetében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiságból következő garanciákat (a jogbiztonságot, a normavilágosságot, az intézkedések változásakor a kellő felkészülési idő követelményét) kell figyelembe venni alkotmányossági mérceként.

Az Alkotmánybíróság ezért a következőkben azt vizsgálta, hogy az Mmtv. 7. § (4) bekezdése megfelel-e ezeknek a követelményeknek.

- 2.1. Az Alkotmánybíróság eddig nem vizsgálta érdemben az Mmtv.-beli rendelkezések alkotmányosságát. A 3093/2012. (VII. 26.) AB végzés tárgya ugyan kifejezetten az Mmtv. volt, de az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt részben az indítványozási jogosultság, részben a határozott kérelem hiánya miatt visszautasította (Indokolás [6]–[7]), ezért „ítélt dolog” az ügyben nem volt megállapítható.

Az Mmtv. alapján rehabilitációs ellátás állapítható meg annak, aki az egészségi állapot komplex minősítésének eredményeképpen rehabilitálható, tehát foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható vagy tartós foglalkozási rehabilitációt igényel. (3., 4. §) Ezek a személyek a korábbi besorolás szerint a III. kategóriába tartoztak volna, a legkevésbé súlyos károsodással élnek, és 57 évnél fiatalabbak. A rehabilitációs ellátás folyósításának maximális időtartama három év. Az Mmtv. 7. § (4) bekezdésének első mondata alapján a rehabilitációs pénzbeli ellátás folyósítását szüneteltetni kell arra az időtartamra, amikor az ellátott keresőtevékenységet végez, közfoglalkoztatásban vesz részt, vagy keresőképtelen.

Az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 4. pontja alapján keresőtevékenység alatt alapvetően a foglalkozás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) szerinti keresőtevékenységet kell érteni. Az Ft. 58. § (5) bekezdés e) pontja szerint keresőtevékenység minden olyan munkavégzés, amelyért díjazás jár. Keresőtevékenységnek minősül az olyan munkavégzés is, amelyért tiszteletdíj jár, ha a havi tiszteletdíj mértéke a kötelező legkisebb munkabér 30 százalékát meghaladja. A mezőgazdasági őstermelői tevékenység is keresőtevékenység, ha az abból származó bevételt a személyi jövedelemadóról szóló szabályok szerint a jövedelem kiszámításánál figyelembe kell venni. Kereső tevékenységet folytat továbbá az a személy, aki egyéni vállalkozónak minősül, valamint aki gazdasági társaság tevékenységében személyes közreműködés vagy mellékszolgáltatás keretében történő munkavégzés útján vesz részt, aki társaság vezető tisztségviselője, vagy akinek a társasági szerződésben közreműködési/munkavégzési kötelezettsége/joga fel van tüntetve. (Nem minősül viszont keresőtevékenységnek a közérdekű önkéntes tevékenység és a nevelőszülői jogviszony keretében végzett tevékenység.)

E keresőtevékenységekből származó bármilyen csekély összegű jövedelem vagy közfoglalkoztatási bér, valamint a keresőképtelennek külön törvény rendelkezései szerint járó táppénz vagy baleseti táppénz kizárja a rehabilitációs ellátás folyósítását. A keresőtevékenység léte tehát önmagában, a keresmény nagyságától függetlenül a rehabilitációs ellátás szüneteltetését eredményezi.

Emellett az Alkotmánybíróság figyelemmel volt arra is, hogy az Mmtv. 7. § (4) bekezdése alapján a keresőtevékenység „végzése” eredményezi a pénzbeli rehabilitációs ellátás szünetelését. A „keresőtevékenység végzése” fogalomba pedig minden egyszeri, eseti megbízási vagy vállalkozási szerződés is beleértendő. Szemben az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontjával, amely szerint a rokkantsági ellátás megszüntetésére akkor kerül sor, ha az ellátásban részesülő keresőtevékenységet folytat és jövedelme három egymást követő hónapra vonatkozó havi átlaga meghaladja a minimálbér 150 százalékát, az Mmtv. 7. § (4) bekezdése nemcsak a folytatólagosan végzett keresőtevékenység esetében és nemcsak egy bizonyos jövedelemösszeg elérése esetén rendelkezik a rehabilitációs járadék szüneteltetéséről.

Az Mmtv. 7. § (4) bekezdésének további jellegzetessége, hogy éppen az Mmtv. kifejezett céljával, ti. a megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiacra való visszavezetésével ellentétes hatást ér el. A rehabilitációs ellátásban részesülőket ugyanis nem a munkaerőpiacra való mielőbbi visszatérésre, hanem passzivitásra ösztönzi: arra, hogy az ellátást ameddig arra jogosultak, de legfeljebb három évig igénybe vegyék, és azután ha arra alkalmasak, munkát vállaljanak. Az érintettek, állapotuk esetleges rosszabbodása esetén a rehabilitációs ellátás folyósításának megszűnését követően rokkantsági ellátás iránti kérelmet nyújthatnak be. A rokkantsági ellátás esetében pedig csak a folytatólagosan végzett keresőtevékenység és az ennek eredményeképpen keletkező, egy adott keresetkorlát feletti jövedelem elérése vonja maga után az ellátás megszüntetését.

Ahogy az Alkotmánybíróság korábban megállapította, az Alaptörvény XV. cikk (4) és (5) bekezdései szerint megalkotott „külön intézkedéseknek” meg kell felelniük a jogbiztonság követelményének. Az Mmtv. 7. § (4) bekezdése ennek nem felel meg maradéktalanul. Az Mmtv. 7. § (4) bekezdése nemhogy nem segíti elő a rászoruló munkába állását, és az ő mielőbbi, teljes, és másokkal (az arra rá nem szoruló személyekkel) egyenlő mértékű társadalmi részvételét, éppen annak ellenében hat, hiszen bármilyen jogszerű eseti megbízásból vagy alkalmi munkából származó csekély összegű kereset a rehabilitációs ellátás szünetelését eredményezi. Az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontjával szemben az Mmtv. 7. § (4) bekezdése annak ellenére rendelkezik a rehabilitációs ellátás szüneteltetéséről, hogy a keresőtevékenységet végző, megváltozott munkaképességű személy rászorultsága (legalábbis átmenetileg) megszűnt volna, és a megélhetési minimumát biztosító jövedelmének megléte biztosított volna.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Mmtv. 7. § (4) bekezdését megsemmisítette. Az Abtv. 45. § (1) bekezdésének megfelelően az Mmtv. 7. § (4) bekezdése az alkotmánybírósági határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét követő napon veszti hatályát, e naptól nem alkalmazható.

2.2. Végül az Alkotmánybíróság a rokkantsági ellátás megszüntetésére vonatkozó szabály alkotmányosságát vizsgálta.

Az indítvány szerint az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontja, amelynek alapján a rokkantsági ellátást meg kell szüntetni, ha az ellátásban részesülő keresőtevékenységet folytat és jövedelme három egymást követő hónapra vonatkozó havi átlaga meghaladja a minimálbér 150 százalékát, sérti az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdését. A szabály alkalmas arra, hogy eltántorítsa az érintetteket a munkavégzéstől, ugyanis a megváltozott munkaképességűek esetében a munkalehetőség különösen eshetőleges, így aránytalan kockázatot jelent számukra az ellátás elvesztése.

Az Mmtv. alapján rokkantsági ellátásban a legsúlyosabb egészségkárosodással élők (a korábbi I. és II. rokkantsági kategóriába soroltak) részesülhetnek, illetve akiket ugyan korábban a III. rokkantsági kategóriába soroltak, de az 57. életévüket betöltötték. 2012. január elsejétől az lehet jogosult rokkantsági ellátásra, akinek a rehabilitációja nem javasolt. A rokkantsági ellátás összege függ egyrészt a komplex minősítésben foglaltaktól, másrészt a havi átlagjövedelem összegétől. A rokkantsági ellátás mellett keresőtevékenység folytatható egészen addig, amíg az abból származó jövedelem három egymást követő hónapra vonatkozó havi átlaga nem haladja meg a minimálbér 150 százalékát, azaz a 139 500 Ft-ot.

Az Alkotmánybíróság már vizsgált olyan szabályt, amely a korábbi rokkantsági nyugdíjra való jogosultság megszűnését valamely keresetkorlát eléréséhez kötötte.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 36/D. § (1) bekezdés b) pontja alapján a rokkantsági nyugdíjra jogosultság megszűnt, ha a kereső tevékenységet folytató rokkant hat egymást követő hónapra vonatkozó keresetének, jövedelmének havi átlaga meghaladta a rokkantsági nyugdíj összegének kétszeresét és a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegét. Az Alkotmánybíróság ezt a szabályt az Alkotmány több rendelkezése (jogbiztonság, szociális biztonsághoz való jog, az egyenlő munkáért egyenlő bér elve) alapján is vizsgálta, de az alkotmányellenességet állító indítványokat a 239/B/2009. AB határozat és az 1228/B/2010. AB határozat is elutasította.

A mostani ügyben kifogásolt jogszabályi rendelkezés e korábban vizsgált szabályokhoz hasonlóan rendelkezik a rokkantsági ellátás megszüntetéséről. A rokkantsági ellátás feltétele a megállapított keresetkorlát el nemérése, a kereset összegébe pedig nem számít bele az ellátás összege. A keresetkorlát elérésekor az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontja alapján a rokkantsági ellátást meg kell szüntetni.

A rokkantsági ellátásra való jogosultság megszűnésének alapja az a tény, hogy a megváltozott munkaképességű személy – feltehetően egészségi állapota javulásának köszönhetően – olyan keresőtevékenységet végez, amelyből a megélhetési minimumot fedező jövedelme származik. Az Mmtv. 7. § (4) bekezdésével szemben tehát a 13. § (2) bekezdés d) pontja figyelemmel van arra, hogy a keresőtevékenységből mekkora összegű jövedelem keletkezik. A megállapított keresetkorlát eléréséig a rokkantsági ellátásban részesülő szabadon folytathat keresőtevékenységet anélkül, hogy az ellátás elvesztésétől kellene tartania. Az pedig, hogy rokkantsági ellátását elveszíti, ha a munkából származó jövedelmének háromhavi átlaga eléri a minimálbér 150 százalékát, nem tekinthető

indokolatlan előírásnak. A rokkantsági ellátás ugyanis jövedelempótló jellegű ellátás, amely abban az esetben segíti a megváltozott munkaképességű személyt, ha az állapota miatt egyáltalán nem képes arra, hogy keresőtevékenységet folytasson, vagy képes ugyan munkát vállalni, de az abból származó jövedelme a megélhetési minimumot sem biztosítja számára.

Megállapítható tehát, hogy az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontja a rokkantsági ellátásra való jogosultság megszüntetésének a feltételét úgy állapította meg, hogy azt a rászorultság megszűnéséhez, valamint a megélhetési minimumot biztosító jövedelem meglétéhez köthette. Az Alkotmánybíróság ezért elutasította az Mmtv. 13. § (2) bekezdés d) pontjának az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdésére tekintettel történő megsemmisítésére irányuló indítványt.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 44. § (1) bekezdése alapján rendelte el. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 45. § (1) bekezdésének megfelelően rendelkezett úgy, hogy az e határozatában megsemmisített jogszabályi rendelkezés az Alkotmánybíróság megsemmisítéséről szóló határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét követő napon veszti hatályát, és e naptól nem alkalmazható.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/3283/2012.

Dr. Balsai István alkotmánybíró különvéleménye

1. Nem értek egyet a többségi határozatnak az Mmtv. 7. § (4) bekezdése terén elfogadott álláspontjával, és nem tudom elfogadni ezen indokolás alapján az alaptörvény-ellenesség kimondását, valamint a megsemmisítést, ezért a határozat ezen részéhez különvéleményt csatolok.

Sajnálatos módon nem történt meg a jogintézmény céljának, rendeltetésének és alapvető sajátosságainak feltárása, így fordulhatott elő, hogy a határozat egységes, homogén csoportnak tekinti a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira jogosultak két nagy csoportját, ezáltal egymáshoz méri a rehabilitációs ellátást, és a rokkantsági ellátást. A határozat erre építve azért tartja alkotmányellenesnek a 7. § (4) bekezdést, mert az a rokkant ellátástól eltérő módon nem jövedelemhatárhoz kötötte vonja meg az ellátást. A határozat nem veszi figyelembe, hogy míg a rehabilitációs pénzbeli ellátás célja az átmenetileg (maximum 3 évig) munkaképtelen személy kieső jövedelmének pótlása, addig a rokkantellátás a munkaképesség csökkenése miatt bekövetkezett jövedelem csökkenést törekszik kompenzálni.

Természetét illetően a rehabilitációs pénzbeli ellátás táppénz jellegűnek tekintendő, s mint ilyen kizárja, hogy mellette kereső tevékenységet végezzenek (hasonlóan például a terhességi gyermekágyi segélyhez). Az ellátás folyósításának célja ugyanis, hogy a megváltozott munkaképességű személy meggyógyuljon, felépüljön, a munkaképessége helyreálljon, ehhez orvosi kezelések, rehabilitációs egészségügyi ellátások, vagy éppen a pihenés szükségesek, melyek mellett a keresőtevékenység végzése éppen ellenkező hatású lehet, azaz gátolja a felépülést, és a „beteg” akár vissza is eshet, és állapotromlást idézhet elő.

A rokkantsági ellátás viszont a már rögzült állapotra tekintettel a jövedelemcsökkenés kiegészítésére, pótlására irányul azzal, hogy az esetleges állapotváltozáshoz igazodik. Ennél az ellátási formánál a cél tehát eltér a rehabilitációs pénzbeli ellátástól, itt jövedelem-kiegészítésről van szó, mely értelemszerűen bizonyos összeghatár elérése után megszűnik.

2. A határozat indokolásában kategorikusan kijelenti, hogy nincs meghatározva a magyar hatályos joganyagban a fogyatékos és ezért quasi jogalkotói minőségben igyekszik kitölteni az űrt. Azonban a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (Fot.) felhatalmazása alapján alkotott 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet részletezi a súlyos fogyatékoság minősítését, és 1. számú mellékletében rögzíti a fogyatékoság egyes kategóriáit (pl. hallás, látás, autizmus, mozgáskorlátozottság esetében). Tehát valótlanság annak állítása, hogy nincs ilyen szabályozás. Ugyanakkor annak eldöntése, hogy milyen betegségeket sorol ide a jogszabály (és pl. a cukorbetegséget miért nem), úgy vélem jogalkotói hatáskörbe tartozik, és abba az Alkotmánybíróságnak nem lehet beleszólása.

Indokolatlannak tartom az Mmtv. 7. § (4) bekezdésének megsemmisítését azon jogszabály-szerkesztési szempontból is, – melynek figyelembe vétele álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak a jogállamiság követelményéből eredően szintén kötelezettsége –, hogy a sérelmezett szöveg eltávolítása a joganyagból súlyos jogbizonytalanságot idéz elő, tekintettel arra, hogy az Mmtv. – a határozatban nem vizsgált – 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira jogosultság egyik feltétele, hogy a kérelmező nem végez keresőtevékenységet. A határozat tehát szándékával ellentétben azt a hatást váltja ki, hogy a keresőtevékenység nem szüneteltetési okként, hanem kizáró okként fog megjelenni az ellátás tekintetében.

Fentieket összegezve a többségi határozatnak az Mmtv. 7. § (4) bekezdésére vonatkozó része mind a rendelkező részt, mind az indokolást tekintve a jogalkotói szándékkal ellentétes alapokra épül, a látszólag humánus döntés pedig az érintetteket hátrányosabb helyzetbe sodorja, ezért azt elfogadni nem áll módomban.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon alkotmánybíró különvéleménye

A határozat rendelkező részével és annak indokolásával a következők szerint nem értek egyet.

1. Mindenekelőtt az Alkotmánybíróságnak az indítvánnyal megtámadott jogszabályhelyek felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét vitatom, amennyiben azt az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése kizárólag az ott meghatározott okok fennállása esetén teszi lehetővé, ilyen okok azonban a jelen ügyben nincsenek.

Mint ismeretes, az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében szereplő ideiglenes hatáskör-korlátozást az ország rövid- és középtávú finanszírozhatósága, a fenntartható gazdasági fejlődés elsődleges gazdasági természetű államcélja indokolta. Ezzel összhangban és részben ennek alárendelten módosult a korábbi Alkotmányhoz képest az Alaptörvényben a szociális biztonság felfogása, és az állam ezzel kapcsolatos, az O.) cikk első fordulatanak és XIX. cikkének összevetéséből megállapítható kötelezettsége és felelőssége. Mindezt egyébként a határozat indokolásának IV/3.1 pontja helytállóan rögzíti, ennek ellenére a III/3. pontban az Alkotmánybíróság hatáskörének fennállása mellett foglalt állást.

Álláspontom szerint az alkotmányozói szándék megfelelő figyelembevételére esetén nem lehet kérdéses az, hogy a rehabilitációs ellátás folyósításának szünetelését és a rokkantsági ellátás megszüntetését meghatározó törvényi rendelkezések felülvizsgálatára az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre.

2. Határozatának 1. pontjában az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 7. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenes, ezért azt – a határozat közzétételét követő napi hatállyal – megsemmisíti.

Az előző pontban összefoglalt álláspontom fenntartásával, de attól az ebben a pontban foglaltak szerint eltekintve nem tartom elfogadhatónak az alaptörvény-ellenesség megállapítását az Alkotmánybíróság hatáskörének fennállása esetén sem.

A határozat 1. pontjának indokolása döntően az esélyegyenlőtlenségben megnyilvánuló jogbiztonság sérelmére épül, közelebről pedig az Mmtv. 7. § (4) bekezdésével szabályozott rehabilitációs ellátás szüneteltetéséhez megkívánt feltételeknek az Mmtv. 13. § (2) bekezdésében a rokkantsági ellátás megszüntetéséhez előírt kritériumokkal való egységesítését igényli.

Ez az álláspont azonban téves, következésképpen az ennek eredményeként született, az Mmtv. 7. § (4) bekezdését megsemmisítő rendelkezés se lehet jogilag helytálló. A megváltozott munkaképességű személyek ellátására jogosultak két nagy csoportja ugyanis – miként Balsai István alkotmánybíró különvéleménye 1. pontjában erre utal – nem tekinthető homogén csoportnak.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 41/2012. (XII. 6.) AB határozata a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény egyes rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítvány elutasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály alaptörvény-ellenességének utólagos és nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatára irányuló eljárásban – *dr. Bragyova András* és *dr. Stumpf István* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 56. § (1) bekezdésének „a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint –” szövegrésze alaptörvény-ellenessége és nemzetközi szerződésbe ütközése megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 107. § (1) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megszüntetésére irányuló indítványt elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 2. § 14. pontja, 95. §-a, 101. § (3) bekezdése, 142. §-a és 167. §-a tekintetében az alaptörvény-ellenesség megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány tárgyában az eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Indokolás

- I. 1. Az alapvető jogok biztosa az Alkotmánybíróságnál kezdeményezte a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény (a továbbiakban: Njtv.) több rendelkezése, illetőleg több rendelkezésének szövegrésze alaptörvény-ellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását és megsemmisítését.
- 1.1. Az Njtv. 2. § 14. pontjának „az a közhasznú” szövegrészt amiatt tartotta alaptörvény-ellenesnek, mert ennek a megfogalmazásnak a következtében leszűkül a nemzetiségi önkormányzati választásokon jelöltet állítható szervezetek

köre kizárólag a – gazdasági erőforrásokat tekintve szigorúbb előírásoknak eleget tevő – közhasznú jogállású szervezetekre, és ezáltal korlátozza a nemzetiségek helyi és országos önkormányzatok létrehozásához fűződő jogát [Alaptörvény XXIX. cikk (2) bekezdése]. Az egyenlő bánásmód követelménye [Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés] sérelmeként értékelte, hogy ez a feltétel indokolatlan (önkéntes) és aránytalan megkülönböztetést tesz a nemzetiségi szervezetek között.

- 1.2. Az alapvető jogok biztosa szerint az Njtv. 56. § (1) bekezdésének „– a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint –” kitétele az Alaptörvény XXIX. cikk (1) és (2) bekezdésével, valamint az I. cikk (3) bekezdésével ellentétes. Ez az előírás – bár arra az alapvető jogok biztosa is utal, hogy önmagában nem alaptörvény-ellenes, ha a településen élő nemzetiségek létszámához kötődik az önkormányzat létrehozásának joga – szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a nemzetiséghez tartozók önrendelkezési, valamint a nemzetiségi közösségek helyi nemzetiségi önkormányzat létrehozására vonatkozó jogát. A népszámlálás alkalmával a nemzetiségi hovatartozás megvallása ugyanis jog és nem kötelesség, amely az Európa Tanács Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló, Strasbourgban, 1995. február 1-jén kelt Keretegyezményének kihirdetéséről szóló 1999. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezmény) 3. cikkéből is következik. Az alapvető jogok biztosa az indítványában arra is hivatkozott, hogy a 2011. évi népszámlálás adatainak gyűjtésekor nem volt ismert, hogy milyen „választójogi következménye” lesz a nemzetiségre vonatkozó adatok megvallásának, illetőleg az attól való tartózkodásnak. Az indítványa benyújtásakor még az adatok nem álltak rendelkezésre, de a 2001. évi adatok alapján reális veszélyét látta annak, hogy számos településen nem éri el a 30 főt a népszámlálás során magukat nemzetiségnek vallók száma, és így nem alakulhatnak meg nemzetiségi önkormányzatok, annak ellenére, hogy valójában jelentős létszámban élnek az adott településen. Utalt arra is, hogy a népszámlálás adataira alapított szabályozás nincs tekintettel a két népszámlálás közötti tíz éves időszak változásaira sem.
Az alapvető jogok biztosa indítványában felhívta az Alkotmánybíróság figyelmét a nemzetiségek választójoga, mint politikai alapjog gyakorlásához szükséges garanciák hiányára is, különös tekintettel a választói névjegyzék azon formájára, amelybe minden választójoggal rendelkező magyar állampolgár – nemzetiségi hovatartozásától függetlenül – kérelmére felvételt nyerhetett. Ennek következményeként – a kisebbségi ombudsman által folytatott vizsgálatok megállapításai szerint – a korábbi kisebbségi önkormányzati választásokon az adott kisebbséghez nem tartozók is nagy számban éltek mind az aktív, mind a passzív választójoggal.
- 1.3. A nemzetiségi önkormányzati képviselők méltatlanságát szabályozó rendelkezésekkel összefüggésben az alapvető jogok biztosa a közhivatal viseléséhez való alkotmányos jog [Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdése] szükségtelen és aránytalan korlátozásaként és az egyenlő bánásmód követelményének [Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése] sérelmeként értékelte, hogy az Njtv. szerint méltatlansági ok [Njtv. 107. § (1) bekezdés b) pontja], ha a képviselő nem teljesíti a felszámolási eljárásban ki nem elégített követelésekért a bíróság által megállapított kötelezettségét. Ez a polgári jogi felelősség – az alapvető jogok biztosa szerint – nem szükségképpen vet fel etikai aggályokat. Az egyenlő bánásmód követelménye pedig azért sérül, mert az Njtv. nem nyilvánítja méltatlannak „ezzel szemben [...] a bíróság által szándékos bűncselekmény miatt jogerősen megállapított büntetőjogi felelősséget”.
- 1.4. Az ártatlanság vélelmének alkotmányos elvével ellentétes, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdését sérti, hogy a nemzetiségi önkormányzati vagyon jogellenes felhasználása miatt a közreműködésükre tekintet nélkül – lényegében – egyetemleges felelősség terheli a nemzetiségi önkormányzat tisztségviselőit és tagjait az Njtv. 142. §-a értelmében.
- 1.5. A nemzetiségek öngazdálathoz való jogát [Alaptörvény XXIX. cikk (2) bekezdése] üresíti ki és emiatt az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével és a 32. cikk (6) bekezdésével is ellentétes az Njtv. 167. §-ába foglalt rendelkezés, amely a megszűnt nemzetiségi önkormányzat vagyonát – bár nemzetiségi célra való felhasználási kötelezettséggel, de – a települési önkormányzatok tulajdonába adja. Az alapvető jogok biztosa szerint ebben az esetben az országos nemzetiségi önkormányzatok tulajdonszerzése volna a megfelelő megoldás.
- 1.6. Az alapvető jogok biztosa szerint „szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a nemzetiségi önkormányzatok anyanyelvhasználathoz fűződő jogát” [Alaptörvény XXIX. cikk (1) bekezdés] az Njtv. 95. §-a, amikor a jegyzőkönyvek kötelezően két nyelven történő elkészítését írja elő. Aggályosnak tartja az alapvető jogok biztosa a jegyzőkönyvek hitelesítésének a szabályait is, mivel az a kis létszámú önkormányzatoknál esetenként megoldhatatlan feladatot jelentene. Mindez – álláspontja szerint – az 1999. évi XL. törvénnyel kihirdetett, a Strasbourgban, 1992. november 5-én létrehozott Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája (a továbbiakban: Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája) 7. cikk 2. pontját is sérti.
- 1.7. Közvetve a fogyatékos személyeket megillető védelem és esélyegyenlőség biztosítása követelménye [Alaptörvény XV. cikk (2) és (5) bekezdése] sérelmének, valamint a 2007. évi XCII. törvénnyel kihirdetett, a Fogyatékosokkal élő személyek jogairól szóló egyezményben vállalt kötelezettség megsértésének tartja az alapvető jogok biztosa az Njtv. azon rendelkezését [101. § (3) bekezdése], amely a nemzetiségi önkormányzat kötelezettségévé teszi a jelnyelv és

a speciális kommunikációs rendszer használata költségeinek fedezését. Ez az alapvető jogok biztosja szerint „közvetlen veszélyét idézi elő annak, hogy a nemzetiségi szervezetek hátrányos megkülönböztetést fognak alkalmazni a kommunikációban korlátozott [...] fogyatékos személyekkel szemben a jelöltállítás során”.

2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alapvető jogok biztosának több kifogása olyan rendelkezésekre irányult [2. § 14. pontja, 101. § (3) bekezdése, 107. §-a], amelyek a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitűzésének napján léptek volna hatályba. A jogalkotó időközben – több alkalommal – módosította az Njtv.-t. A módosítások között találhatóak olyanok, amelyek az indítvány elbírálásakor már hatályban voltak, de van olyan elfogadott és kihirdetett új rendelkezés is, amely majd csak a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitűzésének napjától lesz hatályos.

Az Alkotmánybíróság főszabály szerint utólagos normakontroll keretében a hatályos rendelkezéseket vizsgálja (36/J/1990. AB végzés, ABH 1991, 669, 671.). Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata volt azonban, hogy a már kihirdetett, de még nem hatályos rendelkezéseket is vizsgálta. „Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény [...] 42. § (2) bekezdése alapján [...] a kihirdetett, de még hatályba nem lépett törvény is képezheti alkotmánybírósi eljárás tárgyát. Amennyiben a kifogásolt rendelkezések alkotmányellenessége megállapítást nyer, a hatályos jogszabályok vizsgálata során megállapított eredménytől eltérően a következmény a hatálybalépés elmaradása” (267/B/2000. AB határozat, ABH 2002, 1126, 1129.).

Tekintettel arra, hogy az Abtv. 45. § (1) bekezdésének utolsó fordulata – tartalmát tekintve – az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 42. § (2) bekezdésével azonos – miszerint az Alkotmánybíróság határozatának egyik jogkövetkezménye, hogy az alaptörvény-ellenesség megállapítása esetén a kihirdetett, de hatályba nem lépett jogszabály nem lép hatályba – ezért az Alkotmánybíróság az indítvány alapján az Njtv. már kihirdetett, de később hatályba lépő rendelkezéseire is figyelemmel végezte el vizsgálatát.

3. Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal összefüggésben beszerezte a közigazgatási és igazságügyi miniszter véleményét, továbbá a magyarországi nemzetiségek országos önkormányzatait is megkérte, hogy álláspontjukat az indítványban foglaltakról fejtssék ki. (Közülük nyolc – a bolgár, a horvát, a német, az örmény, a ruszin, a szlovák, a szerb és az ukrán – önkormányzat küldött írásos észrevételt.)

Az Alkotmánybíróság tanulmányozta azoknak a Magyarországot is kötő nemzetközi szerződéseknél (a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája és a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezmény) a monitoring szervei által kibocsátott dokumentumokban foglalt megállapításokat, amelyek relevánsak a jelen ügy összefüggéseiben. Különös figyelmet fordított azokra a dokumentumokra, amelyeket a Magyarország által vállalt kötelezettségek végrehajtásáról benyújtott kormányjelentések tekintetében bocsátottak ki.

(Ezek a következők:

- ACFC/INF/OP/II(2001)004 jelzetű dokumentum: Advisory Committee on the Framework Convention for the Protection of National Minorities, Opinion on Hungary (http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/3_FCNMdocs/PDF_1st_OP_Hungary_en.pdf)
- ACFC/OP/II(2004)003 E jelzetű dokumentum: Advisory Committee on the Framework Convention for the Protection of National Minorities, second opinion on Hungary, (http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/3_FCNMdocs/PDF_2nd_OP_Hungary_en.pdf)
- ACFC/OP/III(2010)001 jelzetű dokumentum: Advisory Committee on the Framework Convention for the Protection of National Minorities, third opinion on Hungary adopted on 18 March 2010, (http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/3_FCNMdocs/PDF_3rd_OP_Hungary_en.pdf)
- ResCMN(2001)4 sz. határozat: Resolution ResCMN(2001)4 on the implementation of the Framework Convention for the Protection of National Minorities by Hungary
- ResCMN(2005)10 sz. határozat.: Resolution ResCMN(2005)10 on the implementation of the Framework Convention for the Protection of National Minorities by Hungary
- ResCMN(2011)13 sz. határozat.: Resolution CM/ResCMN(2011)13 on the implementation of the Framework Convention for the Protection of National Minorities by Hungary
- ECMRL (2007)5 jelzetű dokumentum: European Charter for Regional or Minority Languages – Application of the Charter in Hungary 3rd monitoring cycle: (http://www.coe.int/t/dg4/education/minlang/Report/EvaluationReports/HungaryECRML3_en.pdf)
- ECMRL (2010)2 jelzetű dokumentum: European Charter for Regional or Minority Languages – Application of the Charter in Hungary 4th monitoring cycle: (http://www.coe.int/t/dg4/education/minlang/Report/EvaluationReports/HungaryECRML4_en.pdf)

Tanulmányozta továbbá a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának végrehajtásáról készített 5. Kormányjelentést („Fifth periodical report presented to the Secretary General of the Council of Europe in accordance with Article 15 of the Charter: Hungary”), amelynek európa tanácsi jelzete: Min-Lang/Pr (2012)4.

Az Alkotmánybíróság eljárása idején fogadta el a Joggal a Demokráciáért Bizottság (az ún. Velencei Bizottság) az új nemzetiségi törvényről készített állásfoglalását. [Jelzete: CDL-AD(2012)011 Opinion on the Act on the Rights of Nationalities of Hungary adopted by the Venice Commission at its 91st Plenary Session (Venice, 15-16 June 2012) [http://www.venice.coe.int/docs/2012/CDL-AD\(2012\)011-e.pdf](http://www.venice.coe.int/docs/2012/CDL-AD(2012)011-e.pdf)] Az Alkotmánybíróság az ebben foglaltakat is tanulmányozta. A jelen ügyben e dokumentumok áttekintése elengedhetetlen volt ahhoz, hogy az Alkotmánybíróság a Magyarország által vállalt nemzeti kötelezettségeket azzal a tartalommal értelmezze, amely megfelel annak az értelmezésnek, ami az adott nemzetközi szerződések bevett, hivatalos (autoritatív) értelmezése az Európa Tanácsban. Az indítvány számos pontja ugyanis az új magyar szabályozásnak a nemzetközi szerződésekkel való ütközését veti fel, s e tekintetben kéri az alaptörvény-ellenesség kimondását. Az Alkotmánybíróságnak a nemzetközi szerződések tartalmáról adott értelmezése értelemszerűen egybe kell, hogy essen ezen szerződések európa tanácsi hivatalos értelmezésével.

II. 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„XV. cikk (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

[...]

(5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.”

„XXIII. cikk (8) Minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy rátermettségének, képzettségének és szakmai tudásának megfelelően közhivatalt viseljen. Törvény határozza meg azokat a közhivatalokat, amelyeket párt tagja vagy tisztségviselője nem tölthet be.”

„XXVIII. cikk (2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.”

„XXIX. cikk (1) A Magyarországon élő nemzetiségek államalkotó tényezők. Minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatához, a saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatához, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz.

(2) A Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hozhatnak létre.”

„32. cikk (6) A helyi önkormányzatok tulajdona köztulajdon, amely feladataik ellátását szolgálja.”

2.1. Az Njtv.-nek az indítvány benyújtásakor hatályban volt támadott rendelkezései:

„2. § E törvény alkalmazásában:

[...]

14.”

„56. § (1) A települési nemzetiségi önkormányzati képviselők választását ki kell tűzni, ha a településen az adott nemzetiséghez tartozó személyek száma – a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint – a harminc főt eléri.”

„95. § (1) A testület üléséről jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvet magyar nyelven és az ülésen használt tárgyalási nyelven is el kell készíteni. A két nyelven készített jegyzőkönyv mindegyike hitelesnek tekintendő. A jegyzőkönyv közokirat.

[...]

(3) A jegyzőkönyvet az ülést levezető elnök és – amennyiben csak magyar nyelven készült – a testület által a képviselők közül kijelölt jegyzőkönyv-hitelesítő írja alá. A nemzetiség nyelvén is elkészített jegyzőkönyvet a testület által a képviselők közül kijelölt jegyzőkönyv-hitelesítő írja alá, akinek személye eltér a magyar nyelvű jegyzőkönyv hitelesítő képviselőtől. Ha a jegyzőkönyv két nyelven készül, a jegyzőkönyv-hitelesítők mindkét változatot kölcsönösen is aláírják. A települési nemzetiségi önkormányzat elnöke a jegyzőkönyvet az ülést követő tizenöt napon belül megküldi a fővárosi és megyei kormányhivatalnak, valamint a helyi önkormányzat által a 80. § szerinti megállapodásban megjelölt személynek (jegyző vagy megbízottja).”

„101. § (3)”

„107. §”

„142. § A nemzetiségi önkormányzati vagyon jogellenes felhasználása esetén – amennyiben a volt tisztségviselő vagy volt képviselő személyes felelőssége nem állapítható meg – a volt elnököt, elnökhelyetteset (elnökhelyetteseket) és a volt képviselő-testületi, közgyűlési tagokat egyetemleges felelősség terheli, kivéve, ha egyértelműen igazolható, hogy a jogtalan felhasználást eredményező döntés ellen szavazott.”

„167. § Amennyiben a soron következő általános nemzetiségi választás eredményeképpen nem alakul meg új települési önkormányzat, a megszűnt települési nemzetiségi önkormányzat vagyona a települési önkormányzat tulajdonába kerül azzal, hogy azt nemzetiségi célra kell felhasználni.”

2.2. Az Njtv.-nek az indítvány elbírálásakor hatályos támadott rendelkezései:

„2. § E törvény alkalmazásában:

[...]

14.”

„56. § (1) A települési nemzetiségi önkormányzati képviselők választását ki kell tűzni, ha a településen az adott nemzetiséghez tartozó személyek száma – a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint – a harminc főt eléri.”

„95. § (1) A testület üléséről jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvet az ülésen használt tárgyalási nyelven vagy – testületi döntés alapján – magyar nyelven kell elkészíteni. A jegyzőkönyv közokirat.

[...]

(3) A jegyzőkönyvet az ülést levezető elnök és a testület által a képviselők közül kijelölt jegyzőkönyv-hitelesítő írja alá. A települési nemzetiségi önkormányzat elnöke a jegyzőkönyvet az ülést követő tizenöt napon belül megküldi a fővárosi és megyei kormányhivatalnak, valamint a helyi önkormányzat által a 80. § szerinti megállapodásban megjelölt személynek.”

„101. § (3)”

„107. § (1) Méltatlanság miatt a nemzetiségi önkormányzat képviselő-testülete, közgyűlése megszünteti annak az önkormányzati képviselőnek a megbízását,

[...]

b) akinek a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezései alapján a felszámolás során ki nem elégített követelésekért a bíróság jogerősen megállapította a felelősségét, és a bírósági határozat szerinti helytállási kötelezettségét nem teljesítette,

[...]

(2) A képviselő köteles az (1) bekezdés b)–c) pontban foglaltakról, a jogerős ítélet kézhezvételétől, illetve az (1) bekezdés a)–c) pontban foglaltak beálltától számított három napon belül tájékoztatni a képviselő-testületet, közgyűlést, az illetékes választási bizottságot és a fővárosi és megyei kormányhivatalt.”

„142. § A nemzetiségi önkormányzati vagyon jogellenes felhasználása esetén – ha a nemzetiségi önkormányzat volt tisztségviselőjének vagy volt képviselőjének személyes felelőssége nem állapítható meg – a volt elnököt, elnökhelyetteset (elnökhelyetteseket) és a volt képviselő-testületi, közgyűlési tagokat egyetemleges felelősség terheli, ha egyértelműen igazolható, hogy a tisztségviselő, a képviselő a jogellenes felhasználást eredményező előterjesztést a döntéshozatal során támogatta.”

„167. § A megszűnt helyi nemzetiségi önkormányzat vagyona az adott nemzetiség országos nemzetiségi önkormányzatának ideiglenes kezelésébe kerül.”

2.3. Az Njtv.-nek a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitűzésének napjától hatályos támadott rendelkezései:

„2. § E törvény alkalmazásában:

[...]

14. az 50–72. § alkalmazásában nemzetiségi szervezet: a párt és a szakszervezet kivételével a civil szervezetek bírósági nyilvántartásában szereplő olyan egyesület, amelynek alapszabályában rögzített célja az e törvény szerinti, konkrétan megjelölt nemzetiség képviselése;”

„56. § (1) A települési nemzetiségi önkormányzati képviselők választását ki kell tűzni, ha a településen az adott nemzetiséghez tartozó személyek száma – a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint – a harminc főt eléri.”

„95. § (1) A testület üléséről jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvet az ülésen használt tárgyalási nyelven vagy – testületi döntés alapján – magyar nyelven kell elkészíteni. A jegyzőkönyv közokirat.

[...]

(3) A jegyzőkönyvet az ülést levezető elnök és a testület által a képviselők közül kijelölt jegyzőkönyv-hitelesítő írja alá. A települési nemzetiségi önkormányzat elnöke a jegyzőkönyvet az ülést követő tizenöt napon belül megküldi a fővárosi és megyei kormányhivatalnak, valamint a helyi önkormányzat által a 80. § szerinti megállapodásban megjelölt személynek.”

„101. § (3) A nemzetiségi önkormányzati képviselő a testületi üléseken jelyelvet, illetve az általa választott speciális kommunikációs rendszert használhat.”

„107. § (1) Méltatlanság miatt a nemzetiségi önkormányzat képviselő-testülete, közgyűlése megszünteti annak az önkormányzati képviselőnek a megbízását,

[...]

b) akinek a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezései alapján a felszámolás során ki nem elégtett követelésekért a bíróság jogerősen megállapította a felelősségét, és a bírósági határozat szerinti helytállási kötelezettségét nem teljesítette,

[...]

(2) A képviselő köteles az (1) bekezdés b)–c) pontban foglaltakról, a jogerős ítélet kézhezvételétől, illetve az (1) bekezdés a)–c) pontban foglaltak beálltától számított három napon belül tájékoztatni a képviselő-testületet, közgyűlést, az illetékes választási bizottságot és a fővárosi és megyei kormányhivatalt.”

„142. § A nemzetiségi önkormányzati vagyon jogellenes felhasználása esetén – ha a nemzetiségi önkormányzat volt tisztségviselőjének vagy volt képviselőjének személyes felelőssége nem állapítható meg – a volt elnököt, elnökhelyetteset (elnökhelyetteseket) és a volt képviselő-testületi, közgyűlési tagokat egyetemleges felelősség terheli, ha egyértelműen igazolható, hogy a tisztségviselő, a képviselő a jogellenes felhasználást eredményező előterjesztést a döntéshozatal során támogatta.”

„167. §”

III. Az indítvány nem megalapozott.

1. Az indítványozó szerint a népszámlálás nemzetiségi adatainak választási célú felhasználását elrendelő Njtv. 56. § (1) bekezdésének támadott szövegrésze ellentétes az Alaptörvénnyel, és egyben nemzetközi szerződésbe is ütközik, mert szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a nemzetiséghez tartozók önrendelkezési jogát, valamint a nemzetiségi közösségek helyi nemzetiségi önkormányzat létrehozására vonatkozó jogát. Hangsúlyozza, hogy hiteles népszámlálási adatok hiányában ez a jogi megoldás nem alkalmas a szabályozás alkotmányos céljának elérésére. Hivatkozik arra is, hogy „számos társadalmi és politikai tényezőtől függ, hogy hányak képesek megvallani a népszámláláskor nemzetiségi hovatartozásukat. Ezt befolyásolhatják a negatív történelmi tapasztalatok, de a hátrányos megkülönböztetéstől való félelem is.”

- 1.1. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy már a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvényből (a továbbiakban: Nektv.) következő, valamint ezzel párhuzamosan a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának és a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezményből eredő kötelezettségek végrehajtása visszatérően szembesült azzal az alapproblémával, ami a hiteles etnikai/nyelvi kisebbségi adatsor hiányára, illetve az elkészíthetőségével szemben táplált fenntartásokra, az egymást követő népszámlálások adataiban rejlő belső ellentmondásokra, illetve a kormányok és a kisebbségek különböző technikával készített becslései összeegyeztethetőségének nehézségére mutatott vissza.

Mindez mindenekelőtt a kisebbségi önkormányzati választások számos alkalommal tapasztalt ún. kakukktójtás jelenségben került a figyelem előterébe, amikor ti. egy adott kisebbség nevében olyanok léptek fel, akiket maguk az érintett kisebbségek sem tekintettek maguk közé tartozónak és ezzel egyes kisebbségi önkormányzatok megalakítását és működését is nehezíteni tudták. Az oktatásügyi, közigazgatási kisebbségi nyelvhasználat vonatkozásában az Európa Tanács égisze alatt tett kötelezettségvállalások ellenőrzése során a monitoringtestületek pedig azzal szembesültek, hogy az egymást követő magyar kormányok – hiteles, világos, az érintett közösségek és a kormányzati intézmények által egyaránt elfogadott – adatok híján nem tudták egyértelműen beazonosítani azokat a településeket, amelyek vonatkozásában a kisebbségi nyelvhasználati kötelezettségeket biztosítani tudják.

Mindezek alapján az Európa Tanács egyértelműen és következetesen azt a megoldást javasolta, hogy a magyar kormány vizsgálja felül álláspontját, és nyitottabban álljon hozzá a személyes adatok védelmét tiszteletben tartó, megbízható adatokra épülő, az egyes települések nyelvi kisebbségi összetételét tükröző regiszter létrehozásához.

[Lásd az ACFC/INF/OP/I(2001)004 jelzetű dokumentum 52. §-át, a ResCMN(2001)4 sz. határozatot, a ResCMN(2005)10 sz. határozatot, az ACFC/OP/III(2010)001 jelzetű dokumentum 38–40, 41–43. §-ait, az ECMRL (2007)5

jelzetű dokumentum 8., 15. és különösen 106. és 133. §-ait, valamint az ECMRL (2010)2 jelzetű dokumentum 109., 110., 131., 132. §-ait, valamint a zárókonklúzióinak G pontját.]

Igaz ugyan, ezek az ún. monitoring dokumentumok önmagukban nem kötelezik Magyarországot, de nyilvánvaló, hogy Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek a belső joggal való összhangját érintik. Utalnak továbbá arra is, hogy a magyar kormány ígéretet vállalt a kirívó diszfunkciók megszüntetésére. Az ígéret világosan benne volt az 1999. május 21-ei magyar kormányjelentésben: „A választásra vonatkozó szabályokat felül kell vizsgálni, hogy ily módon megteremtődjön annak szükséges háttere, hogy csak a kisebbségi közösségek által ismert és elismert személyek legyenek a kisebbségi önkormányzatok tagjaivá választhatók.” [Report Submitted by Hungary Pursuant to Article 25, Paragraph 1 of the Framework Convention for the Protection of National Minorities, ACFC/SR(1999)010 jelzetű dokumentum (102. o), http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/minorities/3_FCNMdocs/PDF_1st_SR_Hungary_en.pdf] Mindezek a kritikai megjegyzések és reformjavaslatok azt szolgálták, hogy az ún. kisebbségi identitásvállalás kapcsán a rendszerváltozáskor kialakított jogi szabályrendszer illeszkedjen a hatályos nemzetközi jogi kötelezettségekhez és szóhasználathoz.

A Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezményben a 3. cikk 1. pontja a következőképpen rendelkezik: „Minden, valamely nemzeti kisebbséghez tartozó személynek joga van szabadon megválasztani, hogy kisebbségként kezeljék-e vagy sem, és ebből a választásából vagy e választásával összefüggő jogainak gyakorlásából semmiféle hátránya ne származzék.” A Keretegyezmény hivatalos – vele egyidőben, s az azt kidolgozó szakbizottság által elkészített – kommentárja a 3. cikk 1. pontjáról világosan kimondja: „E pont nem foglalja magában az egyén tetszés szerinti választási jogát valamelyik nemzeti kisebbséghez tartozás tekintetében. Az egyén szubjektív választása elválaszthatatlanul kötődik a személy identitását meghatározó lényeges objektív kritériumokhoz.” (Convention-cadre pour la protection des minorités nationales en Europe, rapport explicatif, Strasbourg 1995, § 35) Nyilvánvaló tehát, hogy identitásvállalásról, a saját, öröklött identitás felvállalásáról vagy annak elutasításáról van szó, azaz, hogy kívülről ne lehessen az illetőt akarata ellenére egy bizonyos csoporthoz sorolni.

A Magyarországot érintő monitoring-dokumentumok következetesen hangsúlyozták, hogy az identitásvállalás szabadsága nem zárja ki a nemzetiségi statisztikai adatsorok készítését és felhasználását a vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében. [Lásd az ACFC/INF/OP/I(2001)004 jelzetű dokumentum 17. §-át, az ACFC/OP/II(2004)003 E. jelzetű dokumentum 35. §-át és az ACFC/OP/III(2010)001 jelzetű dokumentum 58–62. §-ait.]

Az Európa Tanács egy másik bizottsága, az ECRI, (European Commission against Racism and Intolerance) a rasszizmus és intolerancia elleni bizottság maga is utalt arra, hogy az adatvédelemmel és a magánszféra tiszteletben tartásával összhangban álló adatbázis, illetve lakossági statisztika megalkotása célszerű azért, mivel enélkül az országok nehezen tudnak együttműködni a rasszizmus elleni közös küzdelemben. [General policy recommendation n°1 CRI (96) 43 rev. jelzetű dokumentum és General policy recommendation n°4 CRI (98) 30. jelzetű dokumentum.]

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a statisztikai célú adatok gyűjtéséről szóló ajánlása [Recommendation n° R(97) 18 concerning the protection of personal data collected and processed for statistical purposes] az ún. érzékeny adatok tekintetében (amelyek közé sorolja az etnikai hátteret is) azt hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú adatok csak személyre be nem azonosítható formában gyűjthetők, kivéve, ha annak legitim statisztikai céljai vannak – feltéve, hogy megvannak a megfelelő jogi garanciák –, illetve ha nyilvánvalóan ésszerűtlen, vagy megvalósíthatatlan lenne másként. Az 1998. évi VI. törvénnyel kihirdetett, az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezmény a 6. cikkében azt mondja, hogy az etnikai hátteret (és a többi érzékeny adatot) feltáró személyi adatok automatikus feldolgozása nem engedhető meg, hacsak a hazai jog nem biztosít megfelelő garanciákat.

A Velencei Bizottság említett CDL-AD(2012)011 jelzetű dokumentuma is ugyanezekre a megfontolásokra, illetve instrumentumokra épül, ugyanakkor miközben megérti a népszámlálási adatok alapulvétele melletti döntés motivációját, arra is rámutat, hogy a népszámlálást még akkor hajtották végre, amikor a nemzetiségekhez tartozók – szervezeteik álláspontja szerint – nem voltak tudatában annak, hogy válaszájuknak milyen kihatása lehet magukra a nemzetiségi intézményekre. (43. §) Ezért, illetve a népszámlálások tízéves ritmusa és a nemzetiségi önkormányzati választások öt éves ritmusa közötti különbségre tekintettel azonban kiegészítő megoldás kidolgozását tartaná szerencsésnek. (45. §)

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a jelen határozata meghozataláig a 2011-es népszámlálásnak még nem hozták nyilvánosságra a nemzetiségi/anyanyelvi adatokból feldolgozott eredményeit.

Fentieket összegezve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a népszámlálási adatok alapulvétele egyértelműen összefügg azzal a reformfolyammal, amely a kisebbségi törvény működésének problémái kapcsán itthon, maguk az érintett kisebbségi szervezetek és több országos kisebbségi önkormányzat részéről felmerült, illetve a vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesülését illetően az Európa Tanácsban megfogalmazott bírálatokra kívánt reagálni. A reformfolyamat kulcseleme a kisebbségi önkormányzati választásokra vonatkozó szabályok 2005-ös módosítása, majd 2011-ben a nemzeti

és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény helyébe lépő Njtv. Ez utóbbiban a népszámlálási adatok alapulvétele – önmagában véve – egybeesik az általánosan követett európai gyakorlattal.

Az indítványban, egyes országos nemzetiségi önkormányzatok észrevételeiben, illetve a Velencei Bizottság hivatkozott dokumentumában hangsúlyt kap az a felvetés, hogy nem annak tudatában adták meg a választ az összeírtak, hogy az így megjelenő eredmény a kisebbségi önkormányzatok létrehozását is befolyásolhatja. Az Njtv. tervezete valójában a 2011. októberében megtartott népszámlálás után került benyújtásra: 2011. november elején kapta meg észrevételezésre a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa és kihirdetésének dátuma: 2011. XII. 19-e. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapította, hogy már a népszámlálás végrehajtása előtt, 2010-ben a kormány jelezte, hogy a népszámlálási adatoknak a korábbiaknál jóval nagyobb szerepet fog tulajdonítani, lényegében azt tekinti kiindulópontnak intézkedéseiben, a költségvetési háttér biztosításában [lásd ebben az értelemben a 342/2010. (XII. 28.) Korm. rendeletet a kisebbségi önkormányzatoknak a központi költségvetésből, valamint fejezeti kezelésű előirányzatból nyújtott támogatások feltételrendszeréről és elszámolásának rendjéről, különösen a 3. § (5) bekezdést].

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a Keretegyezmény monitoringját végző Tanácsadó Bizottság 2010-ben a kisebbségi önkormányzatokkal való kontaktusairól szólva maga is utal arra, hogy „intenzív mobilizációs kampányra van szükség avégett, hogy optimális legyen a nemzetiségi részvétel és folyamatos konzultációs kapcsolat kell ahhoz, hogy a népszámlálás eredménye – ebből a szempontból – a lehető legpontosabb legyen.” (az ACFC/OP/III(2010)001 jelzetű dokumentum 41–43. §)

A népszámlálási mozgósítást, a nemzetiségi közösség érdekei érdekében történt önminősítésre buzdítást tehát – függetlenül attól, hogy az önkormányzati választások kiírásával való összefüggésről nem tudtak és nem tudhattak – már annak ismeretében végezheték a nemzetiségi önkormányzatok és szervezeteik, intézményeik, hogy a magasabb bevallási arány éppen az ő (azaz a nemzetiségek) érdekeit szolgálja.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosa a hozzá észrevételezésre megküldött törvényjavaslatról készített hivatalos 2011. november 14-ei álláspontja – amelynek bizonyos elemei szó szerint visszaköszönek az alapjogi biztos indítványában –, a népszámlálási adatok alapulvételét ebben a formában szintén nem helyeselte, azonban más szempontból: a kizárólagos alapul vételt helytelenítette és voltaképpen a számot is kevesellte. „[...] A népszámlálási adatok felhasználásával azt kívánják kizárni, hogy olyan településeken is kitűzzék a választást, ahol nincs jelen a képviselni kívánt közösség, és a visszaélés szándékával »duzzasztják fel« a választói jegyzéket. A választás kitűzését azonban nem lehet kizárólag a népszámlálási adatoktól függővé tenni, hiszen ezekben az adatsorokban a választásra nem jogosultak (pl. kiskorúak) is megjelennek. A népszámlálási adatok ugyanakkor nem tekinthetők egy település nemzetiségi lakossága pontos leképezésének, hiszen szenzitív adatokról szóló önkéntes nyilatkozatokon alapulnak. Fontosnak tartom ezért, hogy a választást – a hatályos szabályozást követve – azokon a településeken tűzzék ki, ahol a nemzetiségi választói jegyzékben szereplők száma ezt indokolja. Megítélésem szerint a jelenlegi 30 fős választói jegyzék nem biztosítja a szükséges közösségi legitimitációt egy képviseleti szerv megalakításához, ehhez emelni kellene ezt a létszámot.”

Az indítványozó alapvető jogok biztosa azonban a számot részben magasnak, részben jogilag alkalmatlannak tekinti. Álláspontja, hogy „szükségtelenül és aránytalanul korlátozza a nemzetiséghez tartozók önrendelkezési jogát valamint a nemzeti közösségek helyi nemzetiségi önkormányzat létrehozására vonatkozó jogát” és „hiteles népszámlálási adatok hiányában ez a jogi megoldás nem alkalmas a szabályozás alkotmányos céljának elérésére.”

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint nincs szó a nemzetiséghez tartozók önrendelkezési jogának szükségtelen, illetve aránytalan korlátozásáról. Az Alaptörvény XXIX. cikk (1) bekezdésének második mondata értelmében „[m]inden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez.”

Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az Njtv.-nek az indítvány ezen elemében kifogásolt rendelkezése sem közvetlenül, sem közvetve nem sérti az Alaptörvény XXIX. cikkének (1) bekezdését. Az egyéni önrendelkezési jog ugyanis az egyén joga, amelynek gyakorlása nem vonhat maga után az egyénre nézve semmilyen hátrányos jogkövetkezményt. Az önkormányzatok létrehozására vonatkozó jog hazánk alkotmányos rendszerében most és korábban is, azaz az Alaptörvényben és az Njtv.-ben, illetve az Alkotmányban és a korábbi Nektv.-ben kollektív jog, amelynek a gyakorlása magához a nemzetiség (kisebbség) tényleges tagjaihoz kell, hogy kötődjön. (Vö. ebben az értelemben fent hivatkozott európa tanácsi monitoring dokumentumokat és a kisebbségi önkormányzati választást érintő 2005. évi módosítást.)

A kisebbségi törvény végrehajtásának tapasztalataiból is az szűrhető le, hogy az identitás – megfelelő adatvédelmi és egyéb garanciákkal történő – felvállalása az, ami képes az ún. etnobiznisz és egyéb diszfunkcionális jelenségek visszaszorítására, és ahol az érintett nemzetiségek (kisebbségek), illetve a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok

országgyűlési biztosa maguk is ennek erősítését javasolták, szemben a rendszerváltozás és a kisebbségi törvény kidolgozásának éveiben az akkori kisebbségi érdekképviseletek és egyes politikai pártok által vallott nézetekkel. Ez a Nektv.-nek a 2005. évi CXIV. törvénnyel történt módosításában is megnyilvánult. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az Njtv. az egyéni nemzetiségi jogok cím alatt lényegében ugyanazokat a szabályokat tartalmazza, mint a Nektv., annak 2005. évi kiegészítése után. Az Njtv. vonatkozó rendelkezése az ún. identitás megvallás jogát illetően tehát nem eredményezett hátrányosabb helyzetet a korábnál.

Az identitás – szabad döntés alapján történő – megvallását más jogszabályok is elősegítik, de facto ösztönzik és minden esetre védik. Több jogszabály a nemzetiséghez (kisebbséghez) való tartozás miatti hátrányos megkülönböztetéssel szemben külön is védelmet biztosít, például az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (7–10. §-ai), a magyar államot kötelező és kihirdetett nemzetközi szerződések (így az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 26. cikke, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 14. cikke, illetve a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló Keretegyezmény 4. cikke és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának 7. cikk 2 pontja).

Az Alkotmánybíróság megállapította, önmagában a kisebbségi önkormányzatok létrehozásának a népszámlálási adatokhoz kötése az ún. egyéni önrendelkezési jogot nem sérti, és nem is tudja megsérteni. A kapcsolat éppen fordított: az adott településen élő, valamely nemzetiséghez tartozó állampolgárokat arra ösztönözheti, hogy – legalábbis a népszámlálás során – éljenek a nemzetiségi identitás megvallásának jogával. A támadott rendelkezés tehát sem az Alaptörvénybe, sem nemzetközi szerződésbe nem ütközik.

Az indítvány ezen elemét – a fentiek alapján – az Alkotmánybíróság elutasította.

- 1.2. A „nemzeti közösségek helyi nemzetiségi önkormányzat létrehozására vonatkozó jogának” esetleges sérelmét illetően az Alkotmánybíróság jelentőséget tulajdonított annak, hogy az Alaptörvény XXIX. cikkének (2) bekezdése – a korábbiakhoz hasonlóan – kollektív természetű jogot tartalmaz, amelynek alanya a helyi önkormányzat létrehozását illetően az adott nemzetiségnek a településen élő része, míg az országos önkormányzat esetében az adott nemzetiség egésze.

A nemzetiségnek az önkormányzat létrehozására joga van, de az nem kötelezettsége: ez irányú igényét a dolgok természetéből fakadóan akaratának artikulációjával jeleníti meg. Az Alaptörvénnyel egyaránt összeegyeztethető olyan megoldás, amely ezt az aktivitást a népszámlálási anonim adatokból vezeti le, mint az, ami más formához (regisztráció, kezdeményezési küszöb, eddigi markáns, a nemzetiségi identitás megóvására irányuló tevékenység stb.) köti.

Az Alkotmánybíróság a 45/2005. (XII. 14.) AB határozatában (ABH 2005, 569.) a nemzetiségi és kisebbségi jogok országgyűlési biztosának indítványára vizsgálta a kisebbségi önkormányzatok választásának jogi szabályozását. Ebben a határozatában kifejtette, hogy a nemzetiségek számára az Alkotmányban biztosított jogok „azokat a személyeket illetik meg, akik valamelyik nemzeti vagy etnikai kisebbséghez tartoznak. A nemzeti vagy etnikai kisebbséghez tartozás vállalása és annak nyilvánosságra hozatala az egyén önrendelkezési jogon alapuló döntése, [...] a valamilyen nemzeti vagy etnikai kisebbséghez tartozás vállalása is az önazonosság, az önrendelkezés fontos eleme.”

Az önrendelkezési jog az Alkotmány 54. §-ának (1) bekezdésében kimondott emberi méltósághoz való jogon, mint általános személyiségi jogon alapul [8/1990. (IV. 23.) AB határozat, ABH 1990, 42, 44–45.]. Az emberi méltósághoz való jog szubszidiárius alapjoga az egyéni autonómia védelmének [56/1994. (XI. 10.) AB határozat, ABH 1994, 312, 313.]. Az önrendelkezési jog körébe tartozik azonban az is, hogy valaki a valamilyen kisebbséghez tartozását nem akarja nyilvánosságra hozni. Itt kapcsolódik az önrendelkezéshez a magántitok, a személyes adatok védelme.

Az Alkotmány 59. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkit megillet – egyebek mellett – a magántitok és a személyes adatok védelme. Az Alkotmánybíróság 1990-től követett gyakorlata szerint ez a jog kivételesen, törvény által korlátozható, de a korlátozásnak meg kell felelnie az Alkotmányban meghatározott követelményeknek [20/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 69, 70.]. A 15/1991. (IV. 13.) AB határozatban kifejtett és azóta is követett elv szerint a személyes adatok védelméhez való jog információs önrendelkezési jogot jelent. Ennek tartalmához tartozik, hogy mindenki maga rendelkezik személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról. [...] Az információs önrendelkezési jog korlátozására is irányadó az az Alkotmányból levezetett követelmény, hogy a korlátozás akkor fogadható el alkotmányosnak, ha kényszerítő okból és a legkisebb korlátozással, a legalkalmasabb eszköz használatával történik [a korábbi gyakorlatot összefoglalja a 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 206.]. Ennek megfelelően az alapjog korlátozásának megengedhetősége mindig a konkrét szabályozástól függően állapítható meg [27/2002. (VI. 28.) AB határozat, ABH 2002, 143, 147.].

A nemzeti és etnikai kisebbségi önkormányzatok létrehozásának joga alapja lehet a kisebbséghez tartozás kinyilvánításával kapcsolatos önrendelkezési jog valamilyen korlátozásának. A kisebbséghez tartozásról szóló valótlan nyilatkozat

tömegméretekben történő megtétele zavarhatja a kisebbségi önkormányzatok létrehozását. Az ilyen gyakorlat kialakulásával szemben szükség lehet megfelelő jogszabályok kidolgozására. Az Alkotmányból nem következik azonban egyetlen meghatározott megoldás. Alkotmányértelmezéssel nem határozható meg, hogy az információs önrendelkezési jog milyen korlátozása fogadható el alkotmányosnak a nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozásról szóló nyilatkozat valódiságának (milyen alapon, kik által, milyen eljárásban történő) ellenőrzése érdekében. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány értelmezésével nem veszi át a jogalkotó feladatát. A jogalkotó által elfogadott konkrét szabály vizsgálata alapján lehet csak megállapítani, hogy az adott korlátozás alkotmányos-e. [...] A kisebbségek képviselőinek, valamint a kisebbségi helyi és országos önkormányzatok szabályozására vonatkozóan a törvényalkotónak adott felhatalmazásra is értelemszerűen irányadó az a megállapítás, amelyet az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatról általában tett: a törvényhozó a szabályozásnál széles döntési jogosultsággal rendelkezik, ennek a döntési szabadságnak az alapjogok szabnak korlátot [56/1996. (XII. 12.) AB határozat, ABH 1996, 204, 206.]” (ABH 2005, 569, 576–578.)

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az Njtv. 56. § (1) bekezdése „– a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint –” kitételének alaptörvény-ellenességét és nemzetközi szerződésbe ütközését nem állapította meg, és az indítványt ebben a részében elutasította.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi azonban, a jogalkotónak módjában áll, hogy a 2014. év tapasztalatai alapján módosítsa a törvényt, ha a két népszámlálás közötti felező időben markáns nemzetiségi választási igény tapasztalható, amellyel nem korrelál a 2011. évi népszámlálási adat.

2. Az alapvető jogok biztosa a közhivatal viseléséhez való alkotmányos jog szükségtelen és aránytalan korlátozásaként értékelte, hogy az Njtv. – a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitézésének napján hatályba lépő – 107. §-a szerint a képviselői minőséggel összeegyeztethetetlen, ha a képviselő nem teljesíti a felszámolási eljárásban ki nem elégtett követelésekért a bíróság által megállapított kötelezettségét. Ez a polgári jogi felelősség – az alapvető jogok biztosa szerint – nem szükségképpen vet fel etikai aggályokat.

Az Alkotmánybíróság korábban már vizsgált közhivatalt viselőkkel szemben megfogalmazott összeférhetlenségi – hivatali, gazdasági és egyéb speciális összeférhetlenségi, mint például méltatlansági – okokat. Kiindulópontja, hogy a közhivatal viseléséhez való jog korlátozása is csak alkotmányos keretek között történhet, vagyis a korlátozásnak alkotmányos indokon kell alapulnia és azzal arányosnak kell lennie [1158/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 547, 549.; 55/1994. (XI. 10.) AB határozat, ABH 1994, 296.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130.; 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49.].

A jelen ügyben egy választott, közmegbízást betöltő személlyel szemben megfogalmazott elvárásról van szó, nevezetesen arról, hogy a nemzetiségi önkormányzat tagja a bíróság által megállapított kötelezettségének tegyen eleget. Az Alkotmánybíróság ebben az esetben a jogalkotó által a törvényjavaslathoz fűzött indokolásban a korlátozás céljaként megfogalmazottakat szükségesnek és a korlátozással arányban állónak találta, miszerint a „helyi önkormányzati képviselői, valamint a nemzetiségi önkormányzati képviselői megbízás a közélet szempontjából kiemelten fontos tisztség, melynek elnyerése a választópolgárok bizalmának megtestesülését jelenti, a közügyek intézésére adott széles körű társadalmi felhatalmazást és legitimitációt biztosít. Az önkormányzati testületek munkájában történő részvétel mind morális, mind jogi értelemben feddhetetlenséget követel meg a választópolgárok bizalmát elnyert képviselők részéről, melynek fontos, nélkülözhetetlen eleme a közmegbízatra vállalkozó polgárok erkölcsi tisztasága és példamutatása”. Az Alkotmánybíróság szerint a jogkövető magatartás – és ennek keretében a bíróság által megállapított kötelezettség teljesítése is – elengedhetetlen feltétele a közmegbízás betöltésének. Ebből a szempontból az Alkotmánybíróság szerint nem releváns, hogy a kötelezettség köztartozás, vagy más jogviszonyból származik-e [lásd 37/2003. (VI. 26.) AB határozat, ABH 2003, 416.].

Az alapvető jogok biztosának azon kifogása, miszerint az egyenlő bánásmód követelményébe ütközik az, hogy a jogalkotó nem tartja összeférhetetlennek a képviselői minőséggel a bíróság által szándékos bűncselekmény miatt jogerősen megállapított büntetőjogi felelősséget, az Njtv. időközbeni módosítása miatt már fel sem vetődik. A hatályos szabályozás értelmében ugyanis a méltatlanság egyik esete a szándékos bűncselekmény miatti jogerős szabadságvesztésre ítélés.

Az Alkotmánybíróság ezért az indítványt ebben a részében elutasította.

3. Az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat során megállapította, hogy az indítvány benyújtását követően a jogalkotó több, kifogásolt rendelkezést módosított, illetőleg hatályon kívül helyezett. A sérelmezett és a hatályos rendelkezések összevetéséből megállapítható, hogy az alapvető jogok biztosának alkotmányossági aggályai közül a jelen határozat I. fejezet 1.1., 1.4., 1.5., 1.6. és 1.7. pontjaiban ismertetett indítványi elemek – az alábbiak miatt – okafogyottá váltak. A hatályos Njtv.-ben a 2. §-nak az indítvány elbírálásakor nem volt 14. pontja, az az indítvány benyújtásakor is csupán elfogadott, kihirdetett és a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitézésének napjától hatályos

szövege volt, amit időközben a törvényhozó módosított, így a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitűzésének napjától hatályos szövegben a kifogásolt „közhasznú” szövegrész nem szerepel.

Az Njtv. módosított 142. §-a értelmében az önkormányzati vagyon jogellenes felhasználásáért csak akkor terheli a volt képviselőket (elnököt, elnökhelyettest, képviselő-testületi, közgyűlési tagokat) felelősség, ha egyértelműen bizonyítható, hogy a jogellenes felhasználást eredményező előterjesztést a döntéshozatal során támogatták.

A megszűnt helyi nemzetiségi önkormányzat vagyona – az Njtv. 2012. június 27-étől hatályos szövege szerint – az alapvető jogok biztosa által is jónak tartott megoldással az adott nemzetiség országos nemzetiségi önkormányzatának ideiglenes kezelésébe kerül.

Az Njtv. módosított 95. § (1) bekezdése szerint a testületi ülések jegyzőkönyveit – a testület döntésétől függően – a tárgyalás nyelvén, vagy magyar nyelven kell elkészíteni. A 2012. június 27-én hatályba lépett módosítás megoldotta a hitelesítéssel kapcsolatban felvetett aggályt is, miszerint ezután egy jegyzőkönyv-hitelesítő elegendő.

Az Njtv.-nek az indítvány elbírálásakor hatályos szövegében a 101. §-nak nincs (3) bekezdése, a 2014. évi általános nemzetiségi önkormányzatok választása kitűzésének napjától hatályos szöveg pedig nem rendelkezik a jelnyelv, illetve a speciális kommunikációs rendszer használatának költségeiről.

Az Alkotmánybíróság a jogszabályi módosítások következtében okafogyottá vált indítványi részek tekintetében az eljárást az Ügyrend 63. § (2) bekezdés e) pontja alapján megszüntette.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatnak a Magyar Közlönyben történő közzétételét a közérdeklődésre tekintettel rendelte el.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: II/2883/2012.

Dr. Stumpf István alkotmánybíró különvéleménye

A többségi határozat rendelkező részének 1. pontjával nem értek egyet, az alapvető jogok biztosa indítványának e tekintetben helyt kellett volna adni.

Az Alaptörvény XXIX. cikk (2) bekezdése – az Alkotmány 68. § (4) bekezdéséhez hasonlóan – kimondja, hogy a Magyarországon élő nemzetiségek helyi és országos önkormányzatokat hozhatnak létre. Az Alkotmánybíróságnak az Alkotmány szabályain alapuló joggyakorlata értelmében „a nemzeti és etnikai kisebbségi önkormányzatokra

vonatkozó szabályok megalkotásánál a törvényhozó széles döntési jogosultsággal rendelkezik; ennek a döntési szabadságnak a korlátait az Alkotmány rendelkezései, így különösen az alapjogokra vonatkozó szabályok határozzák meg” [45/2005. (XII. 14.) AB határozat, ABH 2005, 569–570.]. A helyi és országos kisebbségi önkormányzatok létrehozásának jogával kapcsolatban ugyanakkor azt is rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a kisebbségi önkormányzati képviselők választásán az adott kisebbséghez tartozók részvétele „alkotmányos jog, alkotmányos lehetőség” [168/B/2006. AB határozat, ABH 2007, 1955, 1966.]. Mindezekkel összhangban a jelen határozat többségi indokolása is elismeri, hogy a nemzeti közösségek helyi nemzetiségi önkormányzat létrehozására vonatkozó joga az Alaptörvény által biztosított kollektív természetű jog, amelynek alanya a helyi önkormányzat létrehozását illetően az adott nemzetiségnek a településen élő része, míg az országos önkormányzat esetében az adott nemzetiség egésze [Indokolás III. 1.2. pont].

A többségi határozat mindezek ellenére úgy ítélte, hogy az Njtv. 56. § (1) bekezdésének „– a legutolsó népszámlálásnak az adott nemzetiséghez tartozásra vonatkozó kérdéseire nyújtott adatszolgáltatás nemzetiségenként összesített adatai szerint –” kitétele, tehát a nemzetiségi önkormányzati választás lehetőségének a népszámlálási adatokhoz kötése nem ellentétes az Alaptörvénnyel.

Ezzel ellentétes álláspontom szerint a szabályozás az alapjog aránytalan korlátozását eredményezi.

Egyrészt, az alapjog (legyen az egyéni vagy kollektív) gyakorlása nem köthető előre nem látható feltételhez, olyanhoz pedig végképp nem, amivel kapcsolatban a törvény alapján arra lehet következtetni, hogy nincs joghatása. A 2011. évi népszámlálásról szóló 2009. évi CXXXIX. törvény 3. § (2) és (3) bekezdése alapján ugyanis az adatszolgáltatás az egészségi állapotra, a fogyatékosagra, a vallásra, az anyanyelvre és a nemzetiségre vonatkozóan önkéntes; és a népszámlálás során gyűjtött adatok kizárólag statisztikai célra használhatók.

Másrészt, népszámlálás csak tíz évenként, míg nemzetiségi önkormányzat választás öt évenként van, így a jogalkotó – az országon belüli lakosságmozgásból, illetve demográfiai folyamatokból eredő változásokat figyelmen kívül hagyva – akár több választási ciklusra is kizárhat közösségeket a nemzetiségi választásokból.

A visszásságot valamelyest a többségi határozat is észlelte, megjegyezte ugyanis, hogy „a jogalkotónak módjában áll, hogy a 2014. év tapasztalatai alapján módosítsa a törvényt, hogy ha a két népszámlálás közötti felező időben markáns nemzetiségi választási igény tapasztalható, amellyel nem korrelál a 2011. évi népszámlálási adat [Indokolás III. 1.2. pont].” Azt gondolom, hogy a megjegyzéshez képest tovább kellett volna lépni és meg kellett volna állapítani az alaptörvény-ellenességet.

Budapest, 2012. december 4.

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1555/2012. (XII. 6.) Korm. határozata a 2012. november 26. és december 7. között Dohában megrendezendő ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Részes Felek Konferenciája 18. ülészakán való magyar részvételről

A Kormány az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat-és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 11. § e) pontja alapján

1. egyetért azzal, hogy a 2012. november 26. és december 7. között Dohában megrendezendő ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Részes Felek Konferenciája 18. ülészakán (a továbbiakban: Konferencia) Magyarország képviselőiben küldöttség vegyen részt;
2. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a küldöttség tagjait a külügyminiszterrel egyetértésben jelölje ki;
3. felhívja a külügyminisztert, hogy a küldöttség tagjai részére a meghatalmazási okiratot adja ki;
4. támogatja a dohai klímacsúcs főbb kérdéseinek kiemelt kezelését és az aktív magyar szerepvállalást a Konferencián, majd azt követően is, és felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a Konferenciát követően készítsen jelentést a Kormány számára, amelyben bemutatja a Konferencia döntéseinek következményeit és a szükséges további lépéseket.

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: 2013. január 30.

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

A Kormány 1556/2012. (XII. 6.) Korm. határozata a DDOP-5.1.3/A-11-2012-0014 azonosító számú („Térségi elérhetőség javítása az 5117. j. úton” című) projekt támogatásának jóváhagyásáról

A Kormány

1. jóváhagyja az 1. melléklet szerint a DDOP-5.1.3/A-11-2012-0014 azonosító számú, „Térségi elérhetőség javítása az 5117. j. úton” című, egymilliárd forintot meghaladó támogatási igényű projektjavaslatot,
2. hozzájárul az 1. pont szerinti projekt támogatási szerződésének – a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatósága általi – a megkötéséhez.

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: azonnal

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

1. melléklet az 1556/2012. (XII. 6.) Korm. határozathoz

Projekt azonosító száma	Projekt megnevezése	Támogatást igénylő neve	Projekt támogatási összege (Ft)	Támogatás intenzitása	Projekt rövid bemutatása	Támogathatóság feltételei
DDOP-5.1.3/A-11-2012-0014	Térségi elérhetőség javítása az 5117. j. úton	Magyar Közút Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság	2 045 134 699	100%	A projekt az 5117. j. út 10,28 km hosszban történő felújítását tartalmazza.	A kialakításra kerülő padka építésénél a homokos kavics és mechanikai stabilizáció vegyes alkalmazása helyett egyrétegű mechanikai stabilizációt kell alkalmazni, annak jobb tömöríthetőségi tulajdonságai miatt. A tervezett buszöböl építési rétegrendjét az Országos fő- és mellékutak felújítási és fenntartási munkáihoz szükséges tervezési egyedi szabályai című, a Közlekedési Koordinációs Központ által kiadott speciális szabályozásban foglaltaknak megfelelően kell kialakítani.

**A Kormány 1557/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
az ÉMOP-5.1.1/C-11-2012-0002 azonosító számú („Térségi elérhetőség javítása a 2603 és 25119 j.
utakon” című) projekt támogatásának jóváhagyásáról**

A Kormány

1. jóváhagyja az 1. melléklet szerint az ÉMOP-5.1.1/C-11-2012-0002 azonosító számú, „Térségi elérhetőség javítása a 2603 és 25119 j. utakon” című, egymilliárd forintot meghaladó támogatási igényű projektjavaslatot,
2. hozzájárul az 1. pont szerinti projekt támogatási szerződésének – a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Regionális Fejlesztési Operatív Programok Irányító Hatósága általi – megkötéséhez,
Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter
Határidő: azonnal
3. hozzájárul 435,67 millió Ft összeggel
 - a) az Észak-Magyarországi Operatív Program 2011–2013. közötti időszakra szóló akcióterve 5.1.1. „Közúti elérhetőség javítása” című konstrukciójának 11,4 milliárd Ft-ra történő keretcsökkentéséhez, és
 - b) az Észak-Magyarországi Operatív Program 2009–2010. közötti időszakra szóló akcióterve 5.1.1. „Közúti elérhetőség javítása” című konstrukciójának 10,94 milliárd Ft-ra történő keretnöveléséhez.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1557/2012. (XII. 6.) Korm. határozathoz

Projekt azonosító száma	Projekt megnevezése	Támogatást igénylő neve	Projekt támogatási összege (Ft)	Támogatás intenzitása	Projekt rövid bemutatása
ÉMOP-5.1.1/ C-11-2012-0002	Térségi elérhetőség javítása a 2603. és 25119. j. utakon	Magyar Közút Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság	1 586 626 147	100%	A projekt a 2603. j. és 25119 j. utak 10,37 km hosszban történő felújítását tartalmazza.

**A Kormány 1558/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a 2013. évi költségvetés egyenlegét javító intézkedésekkel kapcsolatos feladatokról szóló
1457/2012. (X. 19.) Korm. határozat 15. pontjában előírt – a pénztárgépek állami adóhatósággal
történő összeköttetése – feladat végrehajtásához szükséges forrásbiztosításról**

A Kormány

1. felhívja az államháztartásért felelős minisztert, hogy a 2013. évi központi költségvetési törvény keretében gondoskodjon a pénztárgépek állami adóhatósággal történő összeköttetése feladat végrehajtásához szükséges 4500,0 millió forint XVI. Nemzeti Adó- és Vámhivatal fejezetben történő biztosításáról;

Felelős: az államháztartásért felelős miniszter

Határidő: 2012. december 15.

2. egyetért azzal, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal elnöke a pénztárgépek állami adóhatósággal történő összeköttetése feladat végrehajtásához szükséges közbeszerzési eljárást megindítsa.

Felelős: nemzeti adó- és vámhivatal elnöke

Határidő: azonnal

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

**A Kormány 1559/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a Magyar Államkincstár kibővített központosított illetményszámfejtési feladatainak ellátásához
szükséges forrásigényének kielégítéséről**

A Kormány

1. egyetért azzal, hogy a központosított illetményszámfejtéshez kötelezően csatlakozók körének bővítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1419/2012. (X. 4.) Korm. határozat 1. pontjában megfogalmazott feladat végrehajtása érdekében a Magyar Államkincstár engedélyezett létszáma 2013. január 1-jétől további 95 fővel megnövekedjen.
2. felkéri a közigazgatási és igazságügyi minisztert, hogy az 1. pontba foglaltakat a Miniszterelnökségen, a minisztériumokban, az igazgatási és az igazgatás jellegű tevékenységet ellátó központi költségvetési szerveknél foglalkoztatottak létszámáról szóló 1166/2010. (VIII. 4.) Korm. határozaton vezesse át.

Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter

Határidő: 2012. december 31.

3. egyetért a központosított illetményszámfejtéshez kötelezően csatlakozók körének bővítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1419/2012. (X. 4.) Korm. határozat 1. pontjában megfogalmazott feladat végrehajtása érdekében a Magyar Államkincstár 2013. évi személyi juttatásainak 280,7 millió forinttal, a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó kiadásainak 80,6 millió forinttal, a dologi kiadásainak 281,3 millió forinttal, valamint az intézményi beruházási kiadásainak 275,1 millió forinttal történő megemelésével. A többletforrás biztosítása a 2013. évi költségvetést terheli.

4. felkéri a nemzetgazdasági minisztert, hogy a többletforrás biztosításának érdekében a szükséges törvénymódosító javaslatot készítse elő.

Felelős: közigazgatási és igazságügyi miniszter

Határidő: 2012. december 6.

*Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes*

**A Kormány 1560/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a MÁV vasúti dolgozóinak 2011–2013. években történő pénzügyi ösztönzéséről szóló
1447/2011. (XII. 21.) Korm. határozat előírásainak 2012. évi teljesítéséről szóló
1440/2012. (X. 11.) Korm. határozat módosításáról**

A MÁV vasúti dolgozóinak 2011–2013. években történő pénzügyi ösztönzéséről szóló 1447/2011. (XII. 21.) Korm. határozat előírásainak 2012. évi teljesítéséről szóló 1440/2012. (X. 11.) Korm. határozat 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. felhívja a nemzeti fejlesztési minisztert, hogy a 2. pontban megjelölt forrást a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. útján biztosítsa a MÁV Zrt. részére, a MÁV Zrt., a MÁV-START Zrt., a MÁV-GÉPÉSZET Zrt., a MÁV-TRAKCIÓ Zrt., minden olyan vasúti dolgozójának, továbbá a GYSEV Zrt.-hez a 2011. évben az előzőekben felsorolt munkáltatóktól munkajogi jogutódlással átkerült minden olyan vasúti dolgozónak egyenlő mértékű pénzügyi ösztönzésére (járulékaival, közterheivel együtt számítva), akik 2007. december 31. napjától az előzőekben felsorolt munkáltatók valamelyikével a kifizetés napjáig folyamatos munkaviszonyban álltak, kivéve azokat, akik az érintett társaságoknál működtetett prémiumrendszer hatálya alá tartoznak.”

Felelős: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: azonnal

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1561/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő
előirányzat-átcsoportosításról és egyes kormányhatározatok módosításáról**

1. A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján az Európai Bizottság végrehajtási eljárása miatt a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál és az Emberi Erőforrások Minisztériumánál támogatás-levonással érintett programok megvalósításához szükséges 120,7 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XVI. Nemzeti Adó- és Vámhivatal fejezet, 1. Nemzeti Adó- és Vámhivatal igazgatása cím, XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 1. Emberi Erőforrások Minisztériuma igazgatása cím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: átcsoportosításra azonnal

elszámolásra és a visszafizetési kötelezettség teljesítésére: 2013. április 30.

2. A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról szóló 1288/2012. (VIII. 9.) Korm. határozatban a „2012. december 15.” szövegrész helyébe a „2013. június 30.” szöveg lép.
3. A rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról, a címrend és egyes kormányhatározatok módosításáról, valamint a 2011. évi kötelezettségvállalással nem terhelt maradványok felhasználásáról szóló 1223/2012. (VII. 3.) Korm. határozat 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- „1. A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 21. § (6) bekezdése alapján 1405,8 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: átcsoportosításra azonnal

elszámolásra és a visszafizetési kötelezettség teljesítésére: 2012. november 30.; a XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 24. Sportlétesítmények fejlesztése és kezelése alcím, 11. Sportlétesítmények fejlesztése és fenntartása jogcímcsoport, 2. Állami, önkormányzati és egyéb sportlétesítmények fejlesztése jogcím, 1. Működési költségvetés előirányzat-csoporton belül 369,6 millió forint tekintetében 2013. június 30.; a XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 11. Közgyűjtemények cím, 1. Működési költségvetés előirányzat-csoport tekintetében: 2013. április 30.; a XI. Miniszterelnökség fejezet, 2. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 10. A kommunizmus áldozatai emlékmúzeumának létrehozásához való hozzájárulás alcím tekintetében: 2013. január 31.; a X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet tekintetében 2013. június 30.”

4. A 2012. évi költségvetési egyenleg tartását biztosító intézkedésekről szóló 1428/2012. (X. 8.) Korm. határozat 4. pontjának a) alpontja hatályon kívül helyezésre kerül.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1561/2012. (XII. 6.) Korm. határozathoz

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2012.

XI. Miniszterelnökség
XVI. Nemzeti Adó- és Vámhivatal
XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma

AHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím csoport száma	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Jog-cím csoport név	Előir. csoport név	Előir. csoport név	KIA D Á S O K Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma	
295935	XVI.	1				1		Nemzeti Adó- és Vámhivatal	Nemzeti Adó- és Vámhivatal															
						3		Emberi Erőforrások Minisztériuma	Emberi Erőforrások Minisztériuma												102,7			
005214	XX.	1				2	3	Emberi Erőforrások Minisztériuma	Emberi Erőforrások Minisztériuma															
								Miniszterelnökség	Miniszterelnökség															
297102	XI.	3						Rendkívüli kormányzati intézkedések	Rendkívüli kormányzati intézkedések															
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																								

AHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím csoport száma	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Jog-cím csoport név	Előir. csoport név	Előir. csoport név	B E V É T E L Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																							

AHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím csoport száma	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Jog-cím csoport név	Előir. csoport név	Előir. csoport név	T Á M O G A T Á S Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme				Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma	
295935	XVI.	1						Nemzeti Adó- és Vámhivatal	Nemzeti Adó- és Vámhivatal															
								Emberi Erőforrások Minisztériuma	Emberi Erőforrások Minisztériuma															
005214	XX.	1						Emberi Erőforrások Minisztériuma	Emberi Erőforrások Minisztériuma															
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a) a költségvetési évben egyszeri jellegű																								

Fejezet	Állami Számvevőszék	Magyar Államkincstár	Nemzetgazdasági Minisztérium	A támogatás folyósítás/zárolása (módosítás +/-)				I.n.év	II.n.év	III.n.év	IV.n.év
				időarányos teljesítményarányos egyéb:	120,7						
Összesen											

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

**A Kormány 1562/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján a Bethlen Gábor Alap céljainak elérése érdekében a határon túli magyarok oktatási-nevelési támogatásának finanszírozására 727,4 millió forint 1. melléklet szerinti egyszeri átcsoportosítását rendeli el, elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai fejezet, 42. Alapok támogatása cím, 2. Bethlen Gábor Alap támogatása alcím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: átcsoportosításért: államháztartásért felelős miniszter

Határidő: azonnal

Felelős: elszámolásért és a visszafizetési kötelezettség teljesítéséért: nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes

Határidő: 2013. június 30.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1562/2012. (XII. 6.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
 XLII. A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai
 LXV. Bethlen Gábor Alap

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
 a Kormány hatáskörében
 Költségvetési év: 2012.

Millió forintban, egy tizedessel

AHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím csoport szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Előir. csoport név	K I A D Á S O K Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme			Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítás elrendelő jogszabály/határozat száma
297102	XI.	3						Miniszterelnökség										-727,4		
								Rendkívüli kormányzati intézkedések												
								A költségvetés közvetlen bevételei és kiadásai												
263478		42	2					Alapok támogatása												
								Bethlen Gábor Alap támogatása												
LXXV.																				
263167			4	2				Alapból nyújtott támogatás												
								Egyéb támogatások												
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																				

Millió forintban, egy tizedessel

AHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím csoport szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Előir. csoport név	B E V É T E L Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme			Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítás elrendelő jogszabály/határozat száma	
	LXXV.		2					Bethlen Gábor Alap													
								Költségvetési támogatás													
284901			3					Eseti támogatás													
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																					

Millió forintban, egy tizedessel

AHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím csoport szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Fejezet név	Cím név	Alcím név	Jog-cím csoport név	Jog-cím név	Előir. csoport név	T A M O G A T Á S Kiemelt előirányzat neve	A módosítás jogcíme			Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítás elrendelő jogszabály/határozat száma
Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű																				

Az adatlap 5 példányban töltendő ki													Összesen		I. n. év	II. n. év	III. n. év	IV. n. év
Fejezet	A támogatás folyósítása/zárolása (módosítás +/-)																	
Allami Számvevőszék	1 példány																	
Magyar Államkincstár	1 példány																	
Nemzetgazdasági Minisztérium	2 példány																	
													727,4					727,4

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

**A Kormány 1563/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján a Halhatatlan Magyar Sportolók Egyesülete működésének támogatásához 10,0 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 23. Sporttevékenység támogatása alcím, 25. Sport népszerűsítésével összefüggő kiadások jogcímcsoport javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: átcsoportosításért: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Felelős: elszámolásért és a visszafizetési kötelezettségért: emberi erőforrások minisztere

Határidő: 2013. február 28.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet az 1563/2012. (XII. 6.) Korm. határozathoz

XI. Miniszterelnökség
XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma

ADATLAP A KÖLTSÉGVETÉSI ELŐIRÁNYZATOK MÓDOSÍTÁSÁRA
a Kormány hatáskörében
Költségvetési év: 2012.

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím szám	Jog-cím szám	Alcím név	Cím név	Fejezet név	Kiemelt előir. szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Előir. csoport száma	Jog-cím név	Jog-cím név	Jog-cím név	Előir. csoport név	Kiadások neve	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma		
	XX.	20					Emberi Erőforrások Minisztériuma																					
277112			23			25	Fejezeti kezelésű előirányzatok																					
						1	Sporttevékenység támogatásai																					
							Sport népszerűsítésével összefüggő kiadások																					
							Működési költségvetés			5																		
297102			3				Miniszterelnökség																					
							Rendkívüli kormányzati intézkedések																					

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím szám	Jog-cím szám	Alcím név	Cím név	Fejezet név	Kiemelt előir. szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Előir. csoport száma	Jog-cím név	Jog-cím név	Jog-cím név	Előir. csoport név	B E V É T E L	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma		

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

ÁHT egyedi azonosító	Fejezet szám	Cím szám	Alcím szám	Jog-cím szám	Jog-cím szám	Jog-cím szám	Alcím név	Cím név	Fejezet név	Kiemelt előir. szám	Előir. csoport száma	Kiemelt előir. szám	Előir. csoport száma	Jog-cím név	Jog-cím név	Jog-cím név	Előir. csoport név	T A M O G A T Á S	A módosítás jogcíme					Módosítás (+/-)	A módosítás következő évre áthúzódó hatása	A módosítást elrendelő jogszabály/határozat száma			
	XX.	20					Emberi Erőforrások Minisztériuma																						
277112			23			25	Fejezeti kezelésű előirányzatok																						
							Sporttevékenység támogatásai																						
							Sport népszerűsítésével összefüggő kiadások																						

Az előirányzatmódosítás érvényessége: a.) a költségvetési évben egyszeri jellegű

Fejezet	Állami Számvetés	Magyar Államkincstár	Nemzetgazdasági Minisztérium	A támogatás folyósítása/zárolása (módosítása +/-)		Összesen	I. n. év	II. n. év	III. n. év	IV. n. év
				időarányos	teljesítményarányos					
				1 példány	1 példány					
				1 példány	1 példány	10,0				
				2 példány	2 példány					

* Az összetartozó előirányzat-változásokat (+/-) egymást követően kell szerepeltetni.

**A Kormány 1564/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő
előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján a Magyar Vívó Szövetség működésének támogatásához 100,0 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 23. Sporttevékenység támogatása alcím, 6. Az olimpiai mozgalommal összefüggő, valamint egyéb, a sport stratégiai fejlesztését szolgáló feladatok támogatására jogcímcsoport, 1. Versenysport és olimpiai felkészülés szakmai támogatása jogcím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: átcsoportosításért: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Felelős: elszámolásért és a visszafizetési kötelezettségért: emberi erőforrások minisztere

Határidő: 2013. február 28.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1565/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő
előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján a „Friends of Hungary” Alapítvány létrehozásának és működési költségeinek finanszírozásához szükséges 3888,0 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XVII. Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 45. A „Friends of Hungary” Alapítvány létrehozása és működtetése alcím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: átcsoportosításért: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Felelős: elszámolásért és a visszafizetési kötelezettségért: nemzeti fejlesztési miniszter

Határidő: 2013. június 30.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1566/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő
előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján a Prémium Euró Magyar Államkötvény Magyar Államkincstárnál történő teljeskörű forgalmazásához kapcsolódó informatikai fejlesztések megvalósítására, új valutapénztárak beállítására, a meglévő valutapénztárak biztonsági felújítására, valamint a humán erőforrás képzésre 188,9 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet, XV. Nemzetgazdasági Minisztérium fejezet, 8. Magyar Államkincstár cím javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: államháztartásért felelős miniszter

Határidő: átcsoportosításra: azonnal

elszámolási és visszafizetési kötelezettség teljesítésére: 2013. április 30.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 1567/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő
előirányzat-átcsoportosításról**

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján a Holocaust Dokumentációs Központ és Emlékgyűjtemény Közalapítvány támogatására 90,0 millió forint 1. melléklet szerinti átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet X. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium fejezet, 20. Fejezeti kezelésű előirányzatok cím, 3. Államháztartáson kívüli szervezetek támogatása alcím, 22. Holocaust Dokumentációs Központ és Emlékgyűjtemény Közalapítvány jogcímcsoport javára, a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: átcsoportosításért: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Felelős: elszámolásért és a visszafizetési kötelezettségért: közigazgatási és igazságügyi miniszter

Határidő: 2012. december 31.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1568/2012. (XII. 6.) Korm. határozata a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalékból történő előirányzat-átcsoportosításról

A Kormány az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 21. § (6) bekezdése alapján:

1. A központosított illetményszámfejtéshez kötelezően csatlakozók körének bővítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1419/2012. (X. 4.) Korm. határozat végrehajtásához szükséges Honvédelmi Minisztérium által elvégzendő informatikai feladatok elvégzéséhez 460,0 millió forint 1. melléklet szerinti egyszeri átcsoportosítását rendeli el elszámolási, a fel nem használt rész tekintetében visszafizetési kötelezettséggel a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet XIII. Honvédelmi Minisztérium fejezet, 1. Honvédelmi Minisztérium cím, 2. Egyéb HM Szervezetek alcím javára a Kvtv. 1. melléklet XI. Miniszterelnökség fejezet, 3. Rendkívüli kormányzati intézkedések cím terhére.

Felelős: átcsoportosításért: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Felelős: elszámolásért és a visszafizetési kötelezettségért: a honvédelmi miniszter

Határidő: 2013. április 30.

2. A Kormány felhívja a honvédelmi minisztert és a Magyar Államkincstár elnökét, hogy állapodjanak meg a központosított illetményszámfejtéshez kötelezően csatlakozók körének bővítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1419/2012. (X. 4.) Korm. határozat végrehajtásával összefüggésben, a Honvédelmi Minisztérium által elvégzett informatikai feladatok során létrejövő valamennyi tárgyi eszköz és immateriális jószág térítésmentes átadásáról.

Felelős: honvédelmi miniszter és a Magyar Államkincstár elnöke

Határidő: 2012. december 15.

3. A Kormány felhívja a honvédelmi minisztert, hogy a 2. pont végrehajtásához szükséges engedélyeket az átadásig szerezzé be.

Felelős: honvédelmi miniszter

Határidő: folyamatos

*Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök*

**A Kormány 1569/2012. (XII. 6.) Korm. határozata
az AUDI HUNGARIA MOTOR Kft. magyarországi beruházásához kapcsolódó képzéseinek, valamint
a Kft. tanműhely létrehozását, felszerelését célzó fejlesztési tevékenységének kormányzati
támogatásáról**

A Kormány – a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény, az államháztartásról szóló CXCV. törvény, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet, az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló, 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendelet (általános csoportmentességi rendelet), a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. törvény, továbbá a Nemzeti Foglalkoztatási Alap képzési alaprészből a Kormány egyedi döntésével nyújtható támogatások részletes szabályairól szóló 149/2012. (VII. 6.) Korm. rendelet alapján –

1. a Magyarország 2012. évi központi költségvetéséről szóló 2011. évi CLXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 1. melléklet, LXIII. Nemzeti Foglalkoztatási Alap fejezet, 2. Szakképzési és felnőttképzési támogatások cím terhére legfeljebb 557 460 000 forint képzési támogatásban részesíti az AUDI HUNGARIA MOTOR Korlátolt Felelősségű Társaságot (9027 Győr, Kardán u 1., Cg. 08-09-003188) (a továbbiakban: AUDI HUNGARIA MOTOR Kft.);
2. a Kvtv. 1. melléklet, LXIII. Nemzeti Foglalkoztatási Alap fejezet, 2. Szakképzési és felnőttképzési támogatások cím terhére legfeljebb 334 476 000 forint fejlesztési támogatásban részesíti az AUDI HUNGARIA MOTOR Kft.-t;
3. felhívja a nemzetgazdasági minisztert, hogy az AUDI HUNGARIA MOTOR Kft. képzési és fejlesztési tevékenységeinek támogatásáról szóló, maximum az 1. és 2. pontban meghatározott támogatási értékeket tartalmazó támogatási szerződés megkötése iránt intézkedjen.

Felelős: nemzetgazdasági miniszter

Határidő: azonnal

Dr. Semjén Zsolt s. k.,
miniszterelnök-helyettes

**A miniszterelnök 142/2012. (XII. 6.) ME határozata
főiskolai rektor megbízásáról**

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 37. § (8) bekezdésében foglalt jogkörömben – az emberi erőforrások miniszterének a fenntartóval egyetértésben tett előterjesztésére –

a Mozgássérültek Pető András Nevelőképző és Nevelőintézetében

dr. Schaffhauser Franz főiskolai tanárt – a 2012. december 1-jétől 2016. augusztus 9-éig terjedő időtartamra –

a rektori teendők ellátásával ismételten megbízom.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhú másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető igazgató.